

ଆମେମାନେ ପଳକିପତିର ସୁଷ୍ଟିକମାଳ ଛପ-
ଦାର ପର ଶ୍ରୀହାର ବୃଜନାଥ ସହି ଶୀଳାର
କର ଅଛି ।

ସଙ୍ଗୀତ ଧରାଇଲା—ଶୁଣୁବାରବ ନାମ କେବଳ
ନାହିଁ । କଟକ ପ୍ରିୟେ କମ୍ଳାନବ ସମ୍ମଳୟରେ
ମହିର ହେଉ ଥିଲା । ଏହା ଖଣ୍ଡିଏ ସତ୍ତ୍ଵ ବ୍ରାହ୍ମ-
ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୀତପଦ୍ଧତିରେ ଉପାରେ ଓ
ଛନ୍ଦପ୍ରକଳ୍ପର ରଣିଶୀ ଓ ଶାଳରେ ଏବଂ କେ-
ମୋଟ ତେବେଁ ସରଣିରେ ବହିର ହେଉ
ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଏଥର ବ୍ୟବସାୟ କରିବେ
ବ୍ୟବସାୟେ କ୍ଷମିତ୍ରାନ୍ତି ଦୂର ଶାଳସଙ୍ଗେ ପବନ
ଶ୍ରୀରାଧାନର ପୁଣ ଅନନ୍ତବ କରିବେ ।

ବରମାନୁଶ ବାଲ, ଅମୋଧ ଏବଂ ଅଭୟ
କାନ୍ତି—ଏଥୁର ପ୍ରଣେତା ବାହୁ ଫଳାଭାଗମେ ହନ
ଦେଖାଯଇ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ ସଙ୍ଗା ଶା ଘାମା-
ଜନ ହେ । ବାଲେଷର ଦେବ ଉଚ୍ଛଵ ପ୍ରେ-
ସରେ ମୃଦୁ । ଏଥି ପ୍ରେ ବାହୁ ଫଳାଭାଗମେ
ଦରି ଦେଖାଯଇ ସ୍ଵପ୍ନ୍ ପ୍ରଥମ ଦୂରଜୀବ ପକାର
କରି ଥିଲେ ଏହି ତେବେବେଳେ ଅମେ-
ମାନେ ଏଥୁର ସମାଲେଚନା କରି ଥିଲୁ ।
ରତନା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନିକାର
ଲାଗୁ । ଶଙ୍କା ମହୋଦୟ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଏହାକୁ ଅଭିମନ୍ତ ପକାରି ମନୁଷ କରସାର
ଅଭିମନ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଦୂରଜୀବ ନ ଥିବାରୁ ନିଷ୍ଠା ଦହନ
କି ଥିଲୁ । ଅନୁମାନ କରୁଁ ସେଇ ତଥେଖରେ
ବାହୁ କାଳୀପ୍ରସନ୍ନ ବିଂଦୁ ଓ ବନ୍ଦମାନର ମହା-
ଘାମାଲେ ମହାଘାରର ପ୍ରଭାସ କରି ଥିଲେ
ଧେହପରି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏଥର ଅଟିକ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାକ
ଜ୍ଞାପରେ ମୂଲ୍ୟ ଲେଖା କି ଥିଗାରୁ ଆଶା
ଦେଇ ଅଛି ସେ ଏ ସହି ବିଜା ମନୁଖରେ
ବିଚରିତ ହେବ । ଜାଗା ହେଲେ ମହାବିଦ୍ୟା
କାନ୍ତି ତେଜାର ଦୂରିତିବରେ ଦୋଷର ହେବ
ସଦେହ କାହିଁ । ମାତ୍ରଗରେ ଏ ବାର୍ଷିକ ବଜା-
ଇର ଯୋଗୀ ପଟକ । ବାଆର ଆମେମାଜେ
ବିତେଜନା କରୁଁ କି ତେଣାରେ ସରଳ, ସରଳ,
କିଛି ଆଖାପ୍ରିତି ପାଇଁ ସମାୟର ବଦ୍ୟମାଜ
ଥୁବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କରିବା ମୁଖେ
କୌଣସି ନୂହକ ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲେ
ଅନୁର ଦିଲ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ।

ସପର୍ବ ଦେବ । କୁତୁହାର ସ୍ଵ ମେତୁରର ଜାଗ
ଅନ୍ଧାଶ୍ରୀ ନୃତ୍ୟ ଏହି ମାତ୍ର ଏହି ଦୋଷରେ ମାହାର
ବସୁର ଦେଖି କଥା ହେ ।

ଏ ହୁଅନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିକର ଦୃଢ଼ ହେଉଲେବେ
ତହିଁ ଏ ପାମଳ ତତ୍ତ୍ଵ ଜଣ ଏକ ଗ୍ରାମ ଯଜମାନ
ନାହିଁ । କଲୁ ଚାକତି ପରି ଦେଖାଗାଏ । ବଳ ବଜାଇ
ଛାଇ ହୁଅକ କଣ ହାତ ଯାଇଥିବା ।

ଶ୍ରୀ ପାତାଳାଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍କଳ ସୁହିତର ଜ୍ଞାନ ବିଧ ସମ୍ପଦ
ଯେତେବେଳ ଜୀବନାବ୍ଦୀ ଜନସମ୍ପାଦନ୍ତ ବାଣୀରେ ମହିତ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣ୍ୟ ।

ବୋର୍ଡ ରେକାର୍ଡର ମେମ୍ବର ଆପଣଙ୍କ ଜମାଦିନର ଶାହେଦ
କର୍ମ ଜାଗରକର ଫେରିଥିବ ନେଇ ଅଛିବୁ ।

ଭାବନାଟିମ୍ବି ଏହି ବନ୍ଧୁପ୍ରତ୍ୟେଷିମାନଙ୍କରେ ଅବଶ୍ୟକ
ବର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଓ ବାର କୁହାର ମୂର୍ଖ ଗାଉଥାନ୍ତି ।

ଶାନ୍ତି କରୁଥିଲେ ମେଘଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଉଦୟକାଳ ସମ୍ମରଣେ
ମାତ୍ରାକୁ ରେ ଗୋଟିଏ ଅବେଳାଙ୍କ ପଦ ପ୍ରସତ ହେଉଅଛି

ଏ ପାର୍ଶ୍ଵମେରକ ଉଦୟ ମୁହଁଜ୍ଜ ତାଙ୍କ ଅଭିଷେକ ହେଲା । ନାହିଁ ଚେତିଯୁକ୍ତ ଶତକ କ ଯେ ଦୂରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ-
ପାର୍ଶ୍ଵର ସହିତ ଏଣେ ତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତିତ ନିର୍ମଳ ପ୍ରକାଶ
ଅବେଳାଗଟ ଲୁପ୍ତିର ଦୟାରେ । ଏ ମଧ୍ୟାଯୁ ମହାନର
ତାଙ୍କ ଦୀର୍ଘର ଦୀର୍ଘବାହ୍ୟ ଜନା ହେବ ତିଥି ମାତ୍ର
ମାତ୍ରର ଅନ୍ଧେ ଦେଇ ନ ଥିଲା । ବନ୍ଦର୍ମୁ ଦୂରେ
ଅଭେଦନ୍ୟତା ଘୋଟା କାହିଁକି ପାଇଲାନ୍ତରାଯି
ଅନ୍ତର ଦେବାର ସବ୍ରତ । ଏ ଦୃଷ୍ଟି ସେଇ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକାରୀ
ମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ଉଦୟ ହୋଇ ଦିଅଛନ୍ତି ।

ଶେଷରେ ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ଦେଖାଯି ହେବାର ଉପରେ
ମହି ମାତ୍ର ବରତୀରେ ସାନ୍ତୋଷମାନେ ମେ ମୟୋ ଉପରେ
କବି ଗାନ୍ଧି ସମେ ଦିବାରେ ତିଥି ଏବେବାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ହବି
ଅନୁଷ୍ଠାରେ । କର୍ମପାତ୍ର ହଲବୋର୍ଡରେ ଏ ବରତୀରୁ ଏବଂ
ମୋହଦୀର ଦୂରୀରୁ କବ କହିଥାର ହାତେକ ହସି
ଓଆରେ ଏ ହେବାରେକେ ଆବଶ୍ୟକ ବହାର କହ କହାର
କବ ହସେ । ଏ କେବଳ ମହି ହୋଇଥାଇ । କିମ୍ବା
ପ୍ରଥମ କେ ମନ୍ତ୍ରକର କୁହକ ରହିବା କରିବି ଏବଂ କେବଳ
କହ ବିଷତରେ ମୃତ୍ୟୁର ଜୀବିତ ଦୟାତ କେବଳ କାହା
ଅନ୍ତରେକର ଢୋଇ ଦାର୍ତ୍ତ ଦେଖିଯାଇ କହିବ କିମ୍ବା
କହିବ ।

ପୁରାଦ ହୋଇବ ପ୍ରତିକର ଅନ୍ଧାର ଦିନର ମାତ୍ର
ଦା ୩୦ ଏଣଟର ଦୋଷିକାର ମହି ଦିନର । ଏଣଟେ
କୃଷ୍ଣ-ଦିନ ପୁରାଯାକ ମହା-ଶିଖର ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିବ ।
ଦିନର ଲୋକଙ୍କ କଳାପ ଅଛନ୍ତି । କଳାକାର ତାତିକ
ଗୋଟିଏ ପାଦକର ଦତ୍ତ ବରତାର ଦର୍ଶନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର
ଦେଇ ଦେଖୁ ଦିନକାର ମନ୍ଦିର ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାଏ
କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦେଖିଥାଏନ୍ତି । ଏ ଅନ୍ଧାର ।

କେବଳ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହାକାର କଥା ନାହିଁ ଯାହା କାହାର
କେବଳ ଜୋଧରାକାର କଥା ନାହିଁ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଯୋଗା ଦେଇ କଥା ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କାହାର

ଏବେଳୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ । ଏବ କଣ୍ଠାର
କାହିଁ ।

ଅଜ ହେଲେ ଧ୍ୟାନ କିମର କଷାଯା ଥାଏ ଦୀର୍ଘ
ମାତ୍ରରୁ ମହେ କୁମର କୋତିର ପ୍ରାଣର ମାତ୍ର
ପରାମର୍ଶ ମରିବେ କରିବ ନାହିଁ ତା ଏ ଦିନରେ ମୋର
ବଳରୁ ନାହିଁ ଯାଇ ଗିଲାର ଦାରପର୍ବତ ପରିଷରରୁ
ବଢାଇ କାମ କରିବ ସାହେବ । ଏ କବି ମୃଦୁ କବିଯାଏ
ଏହାର ମଧ୍ୟ କାତରିଲେ ଗାପ ଏକ ।

ବୋର୍ଡିଙ୍ କଲେଜ ଓ ସେକ୍ସାନ୍‌ଟ୍ରେନିଂ ଅପ୍ରାଚିଳ ଏତେବେ
ଦେଇ ଶଥ ଉଦ୍‌ଧରଣ କରିବାର ଲାଭସମ୍ଭବ ହସ୍ତାନ୍ତ
ଏହି ନିମିଷକେ ମୋକଳିବାରେ କୋଠାନ୍ତି । କୁରିବେ
ଦିନ ଦିନ ସାଥ ଯାଏ କାହାର କାହାର । ଏହି ପରାପର ଜାଣି ।

ଅଛିରେବଳ ଦୁଃଖାନ୍ତରାଜ କହୁ ଅବେଳା ଘର
କବି ଧିରାର ସମ୍ମାନ ଅପରାଧ । ସୁଲଭ ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଗତ ଦୁଇତାରକ ପାଢ଼ିଥାଲରେ ଗାନଦିଲା କହାଇ
ରେ କେହେବୁଟାଏ ସ୍ଵର୍ଗକ ମେବାମ ଏକବୁଟ ପଦିତ
ଦେବ । ଏଥିତଳେ ପିତା ମାତା ଓ ପଞ୍ଚମର୍ତ୍ତୀୟ ଏହି ପିତା
ମାତା ପଦିତେ, କଥେ ଦେଖିଯ ଅଶ୍ଵର୍ଜନ ଏହି ବନ୍ଧୁ
ବୁଝି ଷେଷ ଶାନ୍ତି ସହିତ କଥା ଏବାକେ ଉଚ୍ଛଵାନ
ପକାଇଗାରୁ ପେଣ ଅମାରିଲିର ଲିଖିତଙ୍କ
ହୋଇଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାଧାରୁ ଅସଂ
ଦେବତାବେଳେ ଦେଖାଇବ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ଵର୍ଜନ
କଷ୍ଟକୁ ମାନାଇ ପରି କାହିଁ । କେବୁଟ ବନ୍ଦିର ଯାହାଦିଲ
ଦେବ ପଦବର୍ତ୍ତିକାରୀ ସମସ୍ତାବନ୍ଦୁର ଜୀବି ବୁଝାଇ ପଦ
ବୁଝି ଦାନ କରି ଅରନ୍ତି ।

ବାରୁ ଦେଖିବାକୁ ଏହାକି ଗୁଣୀ ଉପାର୍ଥ ପେଇ
କୁଳା କିମିକିତାକେ କରିବାକ ହେଉଅଛି ତହିଁର କଥା
ମନୋର କେବଳୀକୁ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥାଏ ।

ମେଲିବାରୀ

ପ୍ରେରିତବେଳ ମନ୍ଦିର ନମିର ଅମେମା
କେ ଦାସୀ ଗୋଟି ।

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPAKA
SIR,

Last Sunday an extraordinary meeting of the Kstak Student's Association was held in the College Hall, and so well-known and distinguished a person as Mr. A. M. Bose did preside on the occasion. The sight was imposing. There were present students and teachers—the future hopes of our country—to listen, to drink in the words that would pierce the lips of him whose very name had allured them from their "cloistered pale". There were present the clerks and other inferior officers whom nothing could distract from their holiday merry-making. And to crown all there were present those august personages, those divinities, who "the

ସାମାଜିକ ସଂବାଧ ।

ବୋ କରିଲୁଛାଏ ମାତ୍ରାରେଇବାକା ଜାରି ପୋଷଣମାରେ
ହାତରେ ଦେଖି କଥିବାକାରୀ କାହିଁ ନୁହିବାକା ଗୋଟିଏ

beside their nectar, careless of mankind" (at least, of those pitiful scapegraces that pass by the name of students) surrounded by so luminous and dazzling a halo of officialism, that they are rendered "ungazable" and unapproachable. And there, in the midst of all, was the star, the centre of attraction, the "cynosure of all eyes"—Mr. A. M. Bose. Indeed, the spectacle was grand and imposing. At least, there never was before such a grand assemblage in the Student's Association to "excite the fears, or the emulation" of student-orators.

The introductory speeches being over, up rose Chaturbhuj Baba. To speak sincerely, Chaturbhuj Baba with all his eccentricities, did speak very sensibly on that occasion; and many of his remarks touched the very heart of our worthy chairman. Last of all, rose the President amidst the cheers of audience. Our expectations were sanguine, and they were more than realized when we listened with breathless interest, to that fluent, eloquent and noble speech, — a speech full of brilliant imagery and sparkling wit. The speech was so fluently delivered that, we are sorry, we cannot give the substance of it here; but we will not omit to mention one very important fact in Mr. Bose's speech.

Chaturbhuj Babu had touched a chord that made its response, and its vibrations must penetrate into the hearts of those, who look down upon the sons of Orissa with cold contempt and call them Boetians. But such were not the sentiments of our noble President. He looked upon Orissa as a land of curiosities; a land, whose architectural grandeur is still the wonder of the world; a land, whose stupendous ruins, and rock-hewn caves are still the haunts of the Antiquarian; a land, whose ancient, majestic temples and shrines, are still the pilgrimage of millions of devotees, from the four corners of India; a land, whose babbling streams, forest

clad hills, rich sun shining vales and dense jungles, are still the resorts of Geologists and Botanists; in short, a land, whose every inch of ground is held sacred by the Hindus". A people who maintained their independence to the last, and did not give it up without a struggle,—to call such a people Boetians! Pity! shame! Let the words of Mr. Bose ever reverberate in their hearts, and breathe in them sympathy and nobleness of sentiment. After some eloquent remarks on Physical and moral Education, our worthy President resumed his seat amidst loud and prolonged cheers.

Mr. Editor! I would you had seen what followed. What a comic epilogue to the whole! oh, how some of those divinities came down and circled round Mr. Rose, with smooth excuses and base party accusations on their lips, and sympathy in their faces! Indeed, so deep and various were the expressions of sympathy depicted on their countenances that, to paint them, would exhaust all the arts of Times-shees, and as a last recourse, would compel him to point many of them wringing their faces in the folds of their chapsans. With the assistance of the pleaders and other gentlemen you can do much—so advised Mr Rose to the students. "Pleaders! don't mention them", was the reply from a gentleman, whose face it has never fallen to the lot of the student's Association to see. What nobleness! what charity! With all due respects to his magnanimity, we beg to inform him, that the students have received and expect to receive much sympathy from that class of independent gentlemen.

"Sad work thou mak'st!" Mr. Bass, in requesting them to join in the party movements of the accursed *terrofili*, the students. Should they condescend to look down from their high pedestals, with an eye of sympathy, and now and then, to encourage the

students by their very presence,—a great deal would be achieved and Orissa would see a better day.

KATAK : Yours Sincerely
28-7-84 : Quidnunc

ପ୍ରକାଶକୀ

ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣ କୁମାର ସାହେବ ପଦିତ । ୧୯୫୩ ୩ ୨୮
ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କର୍ଣ୍ଣ ପାଦିତ । ୧୯୫୩ ୩ ୨୯
ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣ କୁମାର ସାହେବ ପଦିତ । ୧୯୫୩ ୩ ୨୯

ଦିଲ୍ଲାପନ

ଏହିପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କଣ୍ଠର ଦିଅ
ପାଇଥାବୁ କି ଅଶ୍ଵାମୀ ତା ଯେ ରୂପ କୁଳମ୍ବ
ଘରଦାର ଏହିବା ଯ ଦେଇବା ପରମୟରେ କଟକ
ପ୍ରଦିଃତୋଜାନିକ ବନରେ ଶିଷ୍ଟ କଥାମିର୍ମିଳା
ସବୁର ପାଣ୍ଡବିଙ୍କ ଅଧିକେକନ ହେବ । ଯାନ-
ନୟ ଗୁପ୍ତ ବାଢି ଅଜନମେହଳ ହୋଇ
ମଦାମୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅମଳ ପରମା ନିଧିତ୍ୱକ ।
ଅପରମାକେ କୁଟୁ ସମୟରେ ମହାନ୍ତିରେ ଉପ-
ମୁକ୍ତ ହେବାର ପରମାଧର କରିବେ ।

ଅଲେଖେଶ୍ୱର — ମାତୃଦେଵୀ

କିମ୍ବା } ଶ୍ରୀ ଶବ୍ଦାଳଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ
ଶତାବ୍ଦୀ } ଲଭ୍ୟାସ ନାମକ ।

ଏତ୍ତାର ସହସାଧାରଣକୁ କଣ୍ଠାର ଦୟା
ପାଇବାକୁ ୩ ହୋଲାଚର ମହାକାଳ୍ୟ ଝଳ
ଅନୁଭୂତି କାହା ମୁକ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ କାହାରୁ କାହା
ଜିପଦେଶ ଅନ୍ୟାରେ ଆଗାମୀ ସକ୍ଷମିତା
ମେହା ବିପ୍ରେନ ମାର ତା କରିବାରୁ ଏହି
କିମ୍ବା ରାଜତା ଅଭିନନ୍ଦମାନଙ୍କରେ କୁରାହୁ
ଛିପୁ ସକ୍ଷମିତା ୩୨୨ ମହାକାର ଥିଲେ କିମ୍ବା
ମାତ୍ରା ଦୋଷ କରିପାରୁ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରେ ଅଭିନନ୍ଦମାନ କାହା ହେବ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ କାହାରୁ ମୋହନ୍ୟାର ଅଭିନନ୍ଦ
ଅନ୍ତରେ ଅଭିନନ୍ଦ ଏହି ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେବ ଏହି ମେହାରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୀତିବିଧି ଏତି
ମେହା ଦୋଷକର୍ତ୍ତାର ମର୍ତ୍ତଵ୍ୟ କିମ୍ବା
ଏହା ଅନ୍ତରେ ମାର କାହାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ

୩୧୭ ରାତ୍ରି କୁଳର ସବ୍‌ଟାର୍‌ଚ ମସିଦା

ଉତ୍ତରପାଇବା।

ଆଜିଲା ବନ୍ଦା ଅବେଦନ ପ୍ରତିଶତ ଦାଖଲ ହୋଇ
ସୁବ ସେମାନ ଉଚ୍ଚ ଭାରାରେ ଉପରିହୁକୁ
ରମାର ଅଜଳ ଗଲବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ
ମୋକଦମାର ଅପିଲ ଓ ସନଦିଗ୍ର ଓ ପୁନଃ
ଦୀପ୍ୟୁର ଏବଂ ଉଚିତିକାଣ ଲଭ୍ୟବ ସମ୍ଭବରେ
ଦ୍ୱାନନ୍ଦ ଅରଜାନୁଷାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ।

୨୦୮୯ } ବନା । କ । ରମ୍ବୁରା ।

WANTED.

A tutor for a European boy to teach up to matriculation standard. Applicants may have passed at least the F. A. examination.

Apply to M. at the Utkal Deepika Office.

ଲୁଗାର ଦୋକାନ ।

ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦବନ୍ଦ କର କମ୍ପାନୀ
କଟକ ସକର ତୋଥୁବଜାରା ।

ଏଠାରେ ସକଳପରିକାର ଧରାପରିକାର ତତ୍ତ୍ଵକେଣ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କରିଲା ଏବଂ ବନ୍ଦାର ସୁତାର
ଧୋଇ ବନ୍ଦର ଘାଡ଼ା ଆଜି ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ପରିପ୍ରକାର ମନ୍ଦିରରେ ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷଙ୍କର । ପାଞ୍ଚ ଓ କଲାରବୀ
ଲୁଗା ରତ୍ନାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ଏବଂ ପରିମାଣ
ମଧ୍ୟ ଅଛି ମନ୍ଦିର ବନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ । ଏଠାରେ
ହୀନ୍ଦୁପୁରୁଷଙ୍କ ବନ୍ଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ।

୨୦୮୯ } ଶା ଅର୍ଦ୍ଦବନ୍ଦ କର

CUTTACK ICE COMPANY LIMITED

Ice is now ready for issue in quantities of ½ seer and upwards
Books containing Tickets for 1, 1, 2, and 4 seers can be bought of the Secretary, the price of Books ranges from 2 Rs. upwards— arrangements will be made for the sale of single Tickets in the city and cantonments, (Persons wishing to undertake agen-

cies are requested to apply for terms to the Secretary.)

The Hours for Delivery of Ice at the Factory, on the bank of the Mahanuddy, near the Maharajah of Dhenkanal's garden, are from 6 A. M. to 9 P. M. Ice is issued only in exchange for the Company's Tickets. No cash is taken at the Factory.

15 Cantonments } Louis E. Desgratoulet
CUTTACK. } Secretary.

କଟକ ଅଭୟ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ ।

ସମ୍ମୁଳ ବରଧ ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ।
ଅର୍ଦ୍ଦବନ୍ଦ ଏବଂ ବନ୍ଦର ପେତେ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲ ମିଳ ଥାଏ । ବରଧ ସେ ୦ ୫ ର ଠାରୁ
ସେ ୪ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରିବାର ଟିକଟ ବନ୍ଦା
ବନା ହୋଇ ସେହେଟିଲୁଗାରାରେ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଇଥିଲୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟିକଟ ଲିମାର ମୁଦ୍ରା
୧/୮ ରୀତ ଅଧିକ ଅଟଇ । ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷ ଟିକଟ
ସହର ଓ କଲୁ ମଧ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁ କର୍ମଚାରୀ
ବନୋବସ୍ତୁ ଦେଇଥିଲୁ (ଯେତ୍ରମାନେ ଏକଟ
ହେବାରୁଲାଜା କରିବେ ସେମାନେ ସେହେଟିଲୁକୁ
ଅବେଦନ କରିବେ) ।

ବରଧର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମହାନ୍ଦାର କଳ ତେଜି
କାଳାର ମହାନ୍ଦାର କରିଲ ମୁହଁରେ ଅଟଇ
ସେଠାରେ ସବାଳ ଓ ୨ ମାତ୍ରାରୁ ସହ ଏକଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରିଯ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇଥିଲୁ । ସେଠାରେ
କରିବ ମୁଦ୍ରା କିମ୍ବା ନ ଯାଇବେକି କମ୍ପାନୀ
ଟିକଟ ବଦଳରେ ବରଧ ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷଙ୍କ ।

କମ୍ପାନୀ } ଲୁଗାର, କ, ଓପାଇଲେଟ
କଟକ } ସେହେଟିଲୁ

WANTED

Contractors to saw sleepers in the Umgal Forests and Contractors to cart sleepers from the forests to the Mahanaddi and to float them to Cuttack.

Apply at the forest office,

Chowleugunj,

Cuttack.

ଅନୁମତି କଟକରେ ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷ କାଟିବା
ସକାରେ ଏବଂ ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷ କଟକରୁ ଗାନ୍ଧି-
ଜାର ମହାନ୍ଦାର କଲାରୁ ବୋଣାର କର କଟକ
କଲାରୁ ପଠାଇବା ସକାରେ କଲାଟାକୁରମାନେ
ଦରବାର ଅଛନ୍ତି ।

କଟକରେ ପ୍ରତିଶର୍ମ ପରେଣ୍ଟ ଅଧି-
ସରେ ଦରଖାସ୍ତ କରିବାରୁ ହେବ ।

H. H. Davis,
Deputy Comr. of Forests
Orissa Division.

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତରିତ ଭାଷଧମାନ ଅମ୍ବ ଭାଷ-
ଧାକ୍ସରେ ବିଜୟ ନିମ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ।
ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାରେ ବର କଲେ ପାଇ
ପାରିବେ । ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ଭାକମା-
ଧାର ସହିତ ମନ୍ଦିର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ସେବକରେ
ସହିତ ଭାଗୀ ପାଇ ପାଇ ଦିଅ ଯିବ ।

ବର୍ଷ ରସ ।

ଏହାରୁ ସେବକ କଲେ ଅଗାମୀ, ଅଗରା,
ଆମାଦିବାର, ବର୍କାଦିବାର, ପ୍ରଦୀପ, ବାଲନ-
ମାନକର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଭିନାର ଓ କଟକ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବରେ ଦୁଆର । ମା ୨ ଠ ୫ ଟଙ୍କା ।

ବରେଖର ରସ ।

ଏଥିରେ ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷ ପ୍ରକାର ମେହ, ତେଜି
ପ୍ରକାର ମହାନ୍ଦାର, ଅଣି, ମୁହଁରୁ, ଯୋଗ-
ଦେଶ ଓ ପ୍ରଦୀପ କଲ ଦୁଆର । ମୁଦ୍ରା ମାତ୍ର
କିମ୍ବା ୨ଟା ।

ବିନ୍ଦୁପୁରୁଷରେ ରସ ।

ରେଗାପିଣ୍ଡ ଟଙ୍କା ୨୫ ଟଙ୍କାରେ ।

ବରେଖା ଲେବେ ଏ ଟମାଟର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲେ ବଳ ବର୍ତ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଅଧିକ ଅଧିକ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୁଆର, ବିଲାମାର ମଧ୍ୟ କ୍ରିଏ, ମରୁପାକ
ଦୁଆ ଅଭିନାର କଲେ କାଟି ହୋଇ ଥାଏ ।
ମେହ ପଣେ—ଶତଶବୀ (ବାମଦାର ରାତ୍ରିପଦକ), ଶୁଭରାତ୍ରି, ପ୍ରମେହ ଅଭିନାର, ନାଥ, ଶୁଭ,
ଧୂତି, ଧୂତିବଜା ପ୍ରକାର ନାନା ବେଗ କଲ
ଦୁଆର । ମୁଦ୍ରା ମା ୨୨ ଟଙ୍କାରେ ।

ଦୁଇକ ଅୟକେତୁ } ଦୁଇକ
ଭାକମାଧିପୁ ଭରିବା } ଭାକମାଧିପୁ
କଟକ କଟକ } ଏ ଅଭିନାରଙ୍ଗତି

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମୀଳେ କ୍ଷେତ୍ର

ସାଧ୍ୟାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୯୫୮ ଜାନୁଆରୀ

୧୯୫୮ ଜାନୁଆରୀ

୧୯୫୮ ଜାନୁଆରୀ ଅବସ୍ଥା ରେ ୧୦୦ ମିନିଟ୍ସ । ମୁଖ୍ୟ ପତ୍ର ହେଲା ଏହି ପତ୍ରକାରୀ

ମହିନେ	ଅତ୍ରମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୨୦	ଟ ୨୫
ଭାବମାତ୍ର	ଟ ୦୫	ଟ ୧୦

ବିଲାଚର ଜଳ ବିଭାଗ ସର୍ବିଶ ପରିଯାରେ
ବାହୁ ଲେବେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପାଲଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧକୁ ମୋ-
ଗଣା ଦେଖାଇ ପରିଯୋଗାତ୍ମି ଦେଖାଇବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବି ଅଛି । ଏହାକୁ ପିଲା ବାରାନ୍ଦୁର
ବାହୁ ଭାବକଳାଥ ପାଇବ ବ ୧୦ ମୀ ଉଚ୍ଚତା
ସମୟରେ ଏହାକୁ କେଇ ବିଲାଚରେ ରଖାଅବି
ଅବେ ଏବ କର୍ତ୍ତ୍ତମାକ ପରିଯାରେ ଉତ୍ତାପିତ୍ରେ
ବାହାନାରେ ଏହାକୁ ରଖିବା କରେବାର କର୍ତ୍ତ୍ଵର
ହୋଇ ଅଛି । — ବିଭାଗ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନ ।

ଡେଶା ବୁଝ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାର କରିବାର
ପ୍ରଦୂରତ ଏବ ଉତ୍ତାପିତ୍ର ଆମେମାନେ ଶବ୍ଦ-
ଗର ହେଲୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପାଧ ପରିଯାର ପ୍ରକାଶ
ନମିତ ଏ ନଗର ଗୋଟିଏ ହେଲୁ ବ୍ରାହ୍ମ
ଶର୍ମୀତ ହୋଇ ଅଛି । ପରିବର୍ଷ ପାଞ୍ଚମୁକ୍ତ ମାର
ତା ୧୦ ମିନିଟ୍ସରେ ଏଠାରେ ହେଲୁ ପରିଯାର ବୁଝାଇ
ଦେବ । ପରିଯାରାତ୍ମିମାନେ ପଥରେବ ହୁଏନ୍ତି
କରିବା କରିବାର ଅଭିଷ୍ଟରୁ ଜାଣି ପାର-
ବେ । ବରଷା ହୃଦୟ ଏହ ସୁନ୍ଦର ହେଲୁରୁ
ଡେଶାଦାସୀ ଅନେକ ଲେବ ପରିଯାର ଦେବାକୁ
ପ୍ରଦୂର ଦେବ ।

ପ୍ରାକାନ୍ତରେ ପରାଶିବ କଣ୍ଠରେ ପଢ଼ିବୁ ପା-
ଠମାନେ ଅବଗତ ହେବେ ସେ ଏ ନଗରପ୍ରଦୂର
ଦେଶ । ବାଧାରାର ବ୍ରାହ୍ମ କରିବାରାତ୍ମିମାନ୍ତିରୁ ନୁ-
ହିନ ଅନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅବେବିଲାପନ

ବିଲାଚର ବିମଳୀ ସରକୁ ପ୍ରେରଣି ହୋଇ ଥିଲା
ବିଲାଚର ଦୁଇପୂର୍ବ ଲେଖନକର ଗନ୍ଧିର
ସରଜନ କାମେଲ ସାହେବ ଭାବା ତଳ୍ଲ ସର-
ରେ ପ୍ରଦାନ କର ଅଛନ୍ତି ଏବ ସରାର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀରେ
ବିଲାଚର ଭାବା ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକା-
ନେବ ଅବେବନ ପଥ ତଳ୍ଲ ବାର୍ତ୍ତାବଳୀରେ
ଶଥା ନ ହୋଇ ଦେବକଳ ବସ୍ତି ପ୍ରତିମାନ ଶଥା
ହୁଅଇ । ଏତମ୍ବା ଏ ଅବେବନରେ ପଥ
ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୋରବର ବିଷୟ ଅଛି ।

ପ୍ରାଣ ବିଶ୍ୱାସ ସରୋଦାସ ୧୦୦ ର ଉତ୍ତ-
ରଥକାରୀ ମୋକଦମା ନବ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଅରମ
ହୋଇ ମୁଦ୍ରେ ପଥର ବ୍ରାହ୍ମ ମୋକଦମାରେ
ଦେବ ଅଛି ଏବ ବାରାନ୍ଦୁର ଗୋପ ମହାଶୟଦୀ
ମୁଦ୍ରାର ମୋକଦମା କଲାହି ଅଛନ୍ତି । ଏହାକୁ
ସୋଗେ ସବୁ କରିବ ମିଶନ ଗରମ ରହ ଅଛି
ଓ ଦେବେ । ଏବ ଦିଗରୁ ପାଇଁ ବହୁ ଅଛି ।
ଦଶବଳ ରିତ ଏବେ ହେବ ଅଛି ସେ
ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମ ଓ ଅଳ୍ପ ବିନ ହୋଇ
ଥାଇ ଅଛି । ଦେବମା ମୋକଦମାରେ କଲ-
କଥାରୁ ବାରାନ୍ଦୁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ଦୁଇଟା
ଅନ୍ତର ସ୍ଥନର ହୋଇ ଥାଇବା ।

ଡେଶ୍ୟ ସୁଧାକର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଅନୋନ୍ତ ଉତ୍ତ-
ପ୍ରଦୂର ହେବାକୁ ଦ୍ରବ୍ୟବର୍ଷଣ ମହାଧନାରେ ଥିଲା

ଅଛନ୍ତି । ଆପଣା ପରିଷରରେ କରିବାର ଅଛି
ବିଷୟ କହେ ଅନର୍ଥକ ବାଥରେ ଦାଗିପାଇଁ
କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇଁ ମୋକଦମା
ଭାବର ଭାବର ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାହିଁ
ବିଷୟ ବାରାନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି । ଏଥାକୁ ଏବୁରୁଷରୁ
ବିଷୟକୁ ପାଠ୍ୟପ୍ରଦୂର ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥାଇବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାକୁ
ଅମାନକରୁ ଅବା କହିବାକୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ କହି
ଦୁଇପାଇଁ କାହାରୁ । ମୁଲ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନ
ଅମାନକରୁ ସାମ ଲେବିଲେ ଅବରୁ ପ୍ରଦୂର
କଥା ବହୁତ । ଉପରୁ ତୁମରେ ଭାବମୁକ୍ତ କାହାରେ
କହିବା କହିବାକୁ କାହାରୁ ।

ବିଲାଚରେ ଗିରି ନିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅନୋନ୍ତ ଲୁଗ ଅବାର ଜାଣା ପାରା ଯାଇ
ମଧ୍ୟରେ ଏବୁପ ଜନରବ କାହିଁ ଥାଇ ଯେ
କହ ଲାଗି ବାହାଦୁର ଲାଗି ରିପାଲବର
କର୍ମରେ ଅମାନକରୁ ପ୍ରେଟ କର୍ବ୍ରେଟ୍ସର
ବିମର୍ଶା ସାହେବ ମନୋମାତ୍ର ହୋଇ ଥାଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏ ମହାଶୟଦୀ କୁଣ୍ଡ ପାଇଁ
କାଳ ମିଶନ ପାହାଡ଼ରେ ଅକ୍ଷ୍ମାକର କରିବା
ମର୍ମରେ ପଠିବା କହିଅଛନ୍ତି । କଥାକୁ କୁଣ୍ଡ
ଏ ମହାଶୟ ଅଗାମୀ ନବମର ମାନରେ ଅବି
ବର୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହାକେବେଦୂର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅପ୍ରସନ୍ନ କହି କାହାରୁ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଏତକ

ବୋଲି ଆହୁଁ ସେ ଏପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାମୁମାଳଙ୍କର
ଏହାନ୍ତି ମନୋମାତ୍ର ନୁହଇ । ସିରିଲ ସର୍ବିଶ
ପଶୁଭାବ ବିଶୁଷ ଉତ୍ସାହ ଦକ୍ଷାନ୍ତରେ ଏହା
ନେଇ ସେଥର ସରସବ ବିଶୁଷର କାଣ୍ଡ କାରି-
ଖଳା ଦେଖା ଯାଇ ଅଛି ତାହା ବିଶୁଷଲେ
ସୁରପ ବାମିଙ୍କ ପମରେ ଏହାହର ଶ୍ରମକ
ଶୁଭ ପ୍ରଦ ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ ହେଉ
କାହିଁ ।

ଦିଲ୍ଲିହାର ସ୍ଥାପନେକାଳୁ ଅନୁଷ୍ଠାନାଳ ନିମ୍ନ-
ତ ବଜେରେ ମାନ୍ୟବର ଡାମସନ ସାହେବ
ପୋଡ଼େ ହମିଶାନ ନିଯ୍ୟମ ବରବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବାରୁ ଗଭେଷନକାର ସେଠା ଡାକ୍ତରକଲରେ
କରିବ ମାନ୍ୟବର ଏବଂ ଉଚ୍ଚତଃକ୍ଷମ ଦୋଷ-
ଥିଲା । ମୁଁ ସାହେବଙ୍କଷେତ୍ର ଲେବ ଉତ୍ସର୍ଗ-
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଦେଖିଯୁ ମାନ୍ୟ
ଗମନକଲେଇ ଅନେକଙ୍କୁ ଦେଖାରେ ଦେଖା-
ଗଲା ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଇଂରାଜ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ସବୁରେ ଧାର୍ଯ୍ୟବେଳେକ ଉଚ୍ଚ
କରଇବ ବିଭିନ୍ନପରିଷକ ସବୁ ମୁଦରମୁଣ୍ଡେ
ଆପଣା ବର୍ତ୍ତର୍ଥୀଙ୍କର କରୁଥିଲୁ ଏହି ବ-
ମେତ୍ରାବର୍ଷ ବେଅଭେଦମାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି କରିବା-
ଆମକେ ମୁକ୍ତ ପୋଲାପକ୍ଷର ବରଣ ଫଳୁଣ୍ଠିଲେ
କିମୁଣ୍ଡବ ପ୍ରମାଳାରେ ନିର୍ବାଚିତବେଳେ ଦୂର୍ବଳ
ହେବ ଏବଂ କହୁଛେ ଯାହାମନ୍ତର ମୁଲମାର୍ଯ୍ୟ
ତବିମ୍ବା ଯାହାର ଅନ୍ୟବର ମଦାମାର୍ଯ୍ୟ ଗଲି
ମୁକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରିତର ନିଯିଟିଲୁ ଏବଂ ପୁରେ ଅ
ବେବନ୍ଦିତ ପଠାଯିବ । ଅମେରିକା ଏ ସର୍ବ
ର ହାର୍ମିନ୍କୁ ସମ୍ମର୍ମିତୁଣେ ଅନ୍ତମୋଦାଦି କରୁଣ
ମାନ୍ୟବର ଡାମସନ ସାହେବର କାର୍ଯ୍ୟବେଳେ
ଅମୃତାକୁର କାଷ୍ଟବରେ ଉପ୍ର ହୋଇଅଛିବେ
ଏ ଅପରାଧକାର ଫରେବ୍ଯାପିକରି ।

ଶୁଣଇ କରେଣ ସମାଦିବାତା ନେବେ ଅଛନ୍ତି
କି ହେଠା କରିବାର ତଥେ ଅମଲ ବାବୁ
ହେଠାର ପରିବାର ଧ୍ୟୁତି ହସିବା ଯୁଗୀ ସହିତକାଂ
ଚାରିବ ବାହୁ ବଜ୍ରମାଳୀ ପଞ୍ଚମାତ୍ର ଏକ ଧୋ-
ବଳୀରୁ ମାତ୍ରପିଟ କର ଲାଗି ପୁଣୀର ନେବା
ଦୟାତରେ ମେଘ ଅପଥରେ ଗେବାର ନାହିଁ
ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପାଣ୍ଡିତେ ଦେଉ କହୁ ଆହ ନନ ଏ
୧୦ ବା ସପ୍ତଶତିରେ କିମେତ୍ତାକୁ ତରଜା କରି
ଥିଲେ । ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପାଦେବ ହାତୁ ମୋକଦମ୍ଭ
ଖା ୨୭୯ ଲୁ ପରମାର୍ଥ କୁଳକାଳରେ ହେବା

ଦେବାନ୍ତ କରି ଅସାମିକୁ ସାମିକରେ ପ୍ରତିବେଳେ
ଏକ ଏକ ମହିଳାର କର୍ମଗୁଣ ଅଳ୍ପ ମହିଳା
ମାରୁ ଥମିଲାରୁ ଏଥର ଅବସ୍ଥାରେ କୃତିଜୀ
ବରହାରୁ ଧୂଳ ଅମଳିଲୁ ମଧ୍ୟରେ ଧରାଇ
କବାଦ ଥିବା କଥା ଦୂର୍ଭାବୁର କେଉଁଠି
ହୋଇ ମାଳିଶ୍ଵେତ କରୁ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଧୂଳ-
ର କଷ୍ଟୀ ସେ ଧୂଲାର କର୍ମଗୁଣ ଅଛିରେ କଲେ
ଦୂର୍ଭ ଲେବକରୁ ଏହି କଷ୍ଟ ଓ ଲଗା ଦେବ-
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତେ ମାଳିଶ୍ଵେତ ଲାବାର କିଛି ଦୟ-
ବିଧାନ ନ କଲେ । କର୍ତ୍ତୁ ପରିବର ଏହିପରି
ଅମନୋଯୋଗିତା ବା ଆଲସ୍ୟ ଦେବରୁ ବିକ
ଧୂଲାସର ମୁହଁ ବିଚି ଶାତ୍ର ଅଛି । ଯାମା ଦେବ
ମେବଦମା ଦାରୁ ପ୍ରାଣକୁଳ ସାଧୁ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମନ
ଜ୍ଞେତରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବାରୁ ସେ ଅସାମିକୁ ଏ
କଷ୍ଟ ସାର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପାଣି ହାତ ଅଳଦମୋଡ଼କ ହୋସ ।

ଗର ପରିକାର ଥିଲା ଟିକ୍ଟିଂକମ୍ପାରିଙ୍
ମନ୍‌ଦିନରେ ଏ ଲଗରରୁ ସିନାତିଥୀଙ୍କ ଦେଖାଇ
ପାର ଗୋଟିଏ ଶାଶ୍ଵତିର ଅସବେଶିତ ଦେଖାଇ
ଯେ ଏହି ସହିତାରକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବ କାହିଁ
କଳମୋହଳ କୋଣ ଏହି ଅସବେଶିତରେ
ପଞ୍ଚିତ ହୋଇ ସମ୍ପଦକର ମର ଉତ୍ତର କରି
କୁ ସଥି କୋଣ ଥିବାକୁ କିମ୍ବା ଥାରେ
ଜପନ ଦୟା ଯାଇଥିଲା । ଅପରାଧ ଯ ଯା
ମୃତେ ସବ ବର୍ଷିତା କରିଯଥାଣି ପଣ୍ଡରେ
ଫୁଲର ହୋଇ ପ୍ରକଳିତେ ଦାରୁଛାର ଦକ୍ଷତା
କ ହର୍ବ ଜ୍ୟାତି ଏଥିପରି ରକାର
ଲାରେ ଡେଇଯବା ଶୁଭ ସଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବା
ହର୍ବ ବମ୍ବେ ଜାଣି ଥାଏ ଥିଲେ) ଶୁଭେବାର
ଏକେ କୋଣ ତୁମ୍ଭିର ହୋଇ ଥିଲେ ଯେ
ପାଇସରରେ ବସିବାକୁ ପ୍ରାତି ମିଳନ ଗାହା
ଏବି ଅନ୍ତରେ କୋଣ ଦୂରଧାରୀ ବାରକାରେ
ପାଇସ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେବକାନ୍ତି କିମ୍ବା ଦେବକ
ମନୀ ନଥ୍ମଲେ । ଏଥିପରିବା ଅନ୍ତରେ ଆଜି ଏହି
ବୁଝରେ ଏହି ବୁଝର ଶାଶ୍ଵତିର ଅସବେଶି
ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ସର୍ବଦିଲ ଓ ଅପର କେ
ତେବେକଣା ଦୂର କାଳର କିମ୍ବା ଅପର କେ
ଦେବକ ଦୂର ମୃଦୁଲିକାନ୍ତି ଅନ୍ତରେ ଦେବକା
ଅମେମାନେ ସମର୍ଥ ଦେବକ ନଥ୍ମଲ୍ଲ ପାଇସ ଏହି
ଦୂର ପଞ୍ଚିତ ବାରନାରେ ସବା ପ୍ରାତି କେଲ ନ
ହେବା । ଏଥିକୁ ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରତିପଦ ଦେବକ ଅନ୍ତରେ
କି ଅନ୍ତରେ ମାନ୍ଦିଲ ଦେବକ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାତିକାରି

ପରିବ୍ୟୁ ଦେଇ ଏଠାରେ ସମସ୍ତକର ପ୍ରାଚୀ
ଲଜନ ହୋଇ ଅଛିଯା ଏବଂ ଏଠା ଲେକମା-
କେ ଗୁଣୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ମର ଅବଳ ବିଷ୍ଵାସ
ଶିଖା ଦେଇ ଅଛିଲା ।

ବ୍ୟାକ କିମ୍ପରିତ ବାର୍ଷାରସ୍ତ ପୂର୍ବ ଜଣେ
ସହ୍ୟ କାହିଁ ଆଚନମୋହନ ବୋଷକୁ ସମେ-
ଧନ କରି ଛାତକ ଜାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଅଳକନନ୍ଦ
ପଞ୍ଚ ପାଠକର ବାବୁଙ୍କ ବାହା ଶର୍ପିଲ କରିଲେ
ଏହି ବାବୁ ଅଛି ନମ୍ବରକରେ ପଢ଼ିଲ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଦାନ ହୃଦର ଛାତା ପ୍ରଦାନ କରିଲୋ । ଏ
ସମସ୍ତରେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଅଳକ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏହି ବାର୍ଷିକରେ ସହାନୁଭୂତ ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦେଲ କି ଯେମନ୍ତ ଛାତକ ବାର୍ଷିକ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ଏହି ଅଳକନନ୍ଦ ଏହି ପ୍ରଦାନ ହେଲ । କାହିଁ
ବରେ ବାର୍ଷିକ ବାହାରୁ ହୋଇଥିଲ କାହାରୀ
ନିଜାତାଥୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରେରଣିର ଦେଖିଲୁ
ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ କୁଳେ ଏବି ସମସ୍ତେ ବଳୀ
ବରଗାନହାର ବାହା ଅନୁମୋଦନ କରେ ।
ଏ ଅଳକନନ୍ଦ ଶର୍ପିଲ ଦେଲ କିମ୍ପରି ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରଦାନ ମହେ ବାବୁ ମନୋଦୟ ସରଥିରି
ଆଜିର ପ୍ରଦାନ କିମ୍ପରି ଶାଶୁଣିବ ପରିବଳା
ପଠିବ ଦେଲ ଏବି କୁଣ୍ଡଳିକ ଏହି, ଏବିକିରିବି
ମଧ୍ୟ ଦେବତା ଲୋକ ପ୍ରେତର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳେ-
ପିତ ବିଷୟ ନାହିଁଲେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଢ଼ିଯାମାକ
ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ପଢ଼ିବାରେ ସେ
ସମସ୍ତର ପରିପତ୍ର ଦେବା ଅପରିବ । ସମେ-
ପରେ ଏହିକି କୋଳକା ସମେତ ସେ ଏଥି-
ରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନେବାର ବଳ କୌତୁକ ଜାପ
ଦୋର ଥିଲା । ବଢ଼ ବାବୁ ଏବି କିମ୍ପରି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିବରଣିରୁ ବଜାର ବାର୍ଷିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିପତ୍ର
ପାଇବାରୁ ଫର୍ମିବ ଦିନମାନମାର ପରିପତ୍ର
ଦେଲ । ସହାଯତେ କୁଳ ଶାଶୁଣି ଏବିକିରିବି
ହୋଇଥାଏ ପ୍ରଦାନରେ ଏତେବୁଦ୍ଧି ମହିଳା କାହା
ଶୁନରେ ବଳ ଦୋର ପ୍ରଦାନ ଦେଲ ସେ
କିନ୍ତୁ ଅଳକନନ୍ଦ ଦୋର ବହିଲେ କି ମହିଳା
ଏବାରେ ବାର୍ଷିକ କୁଳ କେବୁଳ କିମ୍ପରି
ଏବି ଏହି କେବୁଳ ଏବିକିରିବି ସମେତ ଦେଲ
ପ୍ରେତଦେବତା ସେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି
ପିତ ଦେଲେ ହେବେବାକେ ଆହାନହାର
ପାଇବ ପାର୍ଦିକ ଦେବ ସମେତ କାହିଁ ପାଇବ
ହେବେବାକେ ଏହି କେବୁଳ ମହିଳା ପରିପତ୍ର
ଅଳକନନ୍ଦ ଏବିକିରିବି ମହିଳା ପରିପତ୍ର

ମୁଖ ଅପଣାର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦେଶ ବାର୍ଷିକ ମନ୍ଦ-
ଚଳ ଅହିଧାରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଏହା ଅନୁଭ
ସୁରକ୍ଷା ବନ୍ଦେଶ ଥିଲା । ଏଥି ଜୀବନ୍ତ ବୈ ନାଶ-
ଶିଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଅନେକ ବୃତ୍ତିଏ ସାହକଥା
କହ ଜୀବନ୍ତ କରିଛି ସବାଠିନ ପରିବରେ ଏହି
ବେଳେ ଦୂରେଥିବ ସାଧନମିତ୍ତ ଅପଣା । ତରହି
ଜୀବନକ ବନ୍ଦେଶ ପ୍ରଯୋଗନାଳୀ ପରିବରେ
ଭୋଗାମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଦେଇ ବକ୍ତ୍ଵା ଘେର
କଲେ । ଏ କଲା ବକ୍ତ୍ଵାମାନ ଓହ୍ନୀମୂର୍ତ୍ତି
କଙ୍କଳା ରୂପରେ ହୋଇଥିଲା ଥର୍ଥାର୍ଥ ବେଳେ
ତେଣୁବେ ବା ବଜଳାରେ ଧୂରୀ କେହି
ନବ୍ୟ ରୂପ ମିଶାଇ କହ ଥିଲେ । ବାରୁ
ମହୋଦୟ କଙ୍କଳାରେ ବକ୍ତ୍ଵା କରି ଥିଲେ
ଏହି ଲାଭକାରୀ ବଜଳା ଭିର୍ବୟ ରୂପରେ
ବାରୁଦର ସମନ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକାର ଦେଖି କର୍ତ୍ତା
କମାଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ଅମେରିକା ଅଧିକରେ କହି ଅଛି ଯେ
ଡେଲାନ ଅନ୍ତରୀମୋଦିନ ବୃଦ୍ଧ ଚକ୍ରତା ଶୁଣି
ବାକୁ ଏହେ ଦେବ ଏହ ସଜ୍ଜରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଏତେ ଅପ୍ରକଟ ସହଜ
ଲାଗା ଶିଖିବାକୁ ଅସିଲେ ଯେବେ ଯେମାନେ
ବାକୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ମୁହଁରା ବାକ ବିଦନଧା-
ରେ ହାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବୃଦ୍ଧ ସବୁ କରିଲୁ
ଯେତେବେଳେ ଅପ୍ରକଟ ଅମେରିକାଙ୍କ
ମୟ ଧର୍ମ ଗୋଲାର୍ଟ୍ ପାଇଁ । ଆହୁ ଯେବେ କେବଳ
ସାତା ଦେଖିବାକୁ ଅବିଲ ପରି ବନ୍ଦେ ମାତ୍ର
ବସି ଥୁବି କରିବା ପରି ହାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ରେବେ ତହିଁରେ କହିବ ତ ଫାରା ଯଥାର୍ଥ
ଦିନ୍ତି ତ ତଥାର କଷମ ନୃତ୍ୟ । ଏତିବ
ଦିନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ କାପ୍ରିସ ଭବନେ
ପ୍ରକୃତ ମନ୍ଦିରିଷ୍ଣା ହେବ ସଥିରେ ସନ୍ଦେହ
ଫାହୁ ଏହ ଅମେରିକାରେ ଏହ କଥା ହିନ୍ଦ୍ରା
ବିଦା ଭାରତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁଭୋଧ କରୁ
ଅଛେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା । ବିଦ୍ୟାଗମ

୪୩ ଲୋକୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ନିମ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଚୀମେଷ କବିଧାଳୟର
ପାଠ୍ୟପ୍ରଦ୍ୱାରା ସନ୍ତରିବରେ ସେବକ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି
କି ଜଳେଇ ମାଳିଶ୍ଵରମାନେ ଏ ପୃଷ୍ଠାମାନ
କିହାତନ କରନ୍ତି ଏହି ଏହିଗରେ ସବୁ
ପାଠ୍ୟପ୍ରଦ୍ୱାରା ଓ ତେବେଳୀ କିନ୍ତୁକିନ୍ତୁ ଏହି
ଅପର ଦିଗରେ ବିଶାକପିଟା ପାହାକର ଉପ-

ଦେଖୁଣ୍ଣା ସୁବା ପ୍ରତିଧରେ କାହିଁବ ତେବେ ଅନନ୍ତ
ହେବ ଓ ଗୋଟି ମାଜିଲେହଙ୍କ ଶତ ଦେ
ପ୍ରତିଧାରମାନେ ହେବଳ ତେସୁଣ୍ଡିଲାଖେବ
ଟରକୁ କାହିଁବ ଆକମନ କରିବେ ଅବା ସଂଗ
କମ୍ପି କାହିଁବ କୁନ ହେଇ ରହିବେ
ଦୁଇ ଘର ନାହିଁ । ସଥାର୍ଥ କଥା; ସେ କୃତି
କରିଥାଏ ହେବ ଗାହକୁ କୃତାରବ ବିବ
ସେବକର ଏହି ପ୍ରଦରଶ ଲେଖକ ସେବେ
ଆସିଥାଏ ପ୍ରକଶ କର ଥାନ୍ତେ କେବେ
ଗାହକ ସର୍ବପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା କେତେବଳୁର ଜଣ
ପଡ଼ିଥା ଫଳତଃ ଲେଖକ ଯେବେ ବାସ୍ତବରେ
କ ଜାଣି ଏପର ଲେଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗାହାକୁ
ଦୁଇର ଦେହର ଲେକ ସୁବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ
ଦେବଳ ମିଳ ଭୁଲାରବା କଥା ରହିବା କେମନ୍ତୁ
ଶାହମାନ୍ତ ଗାହା ପାଠକମାନକ ବିଦେତନା
ବରନ୍ତ । ଏହି ସେବକ ସେବକପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ବାରୁ ଚର୍ବିର ପଞ୍ଚ
ନାୟକ ସେ ତ ଦେବଳ ବର୍ଷେ କେବେମାତ୍ର
ପୂର୍ବେ ବାଲେହର ଜଳର ତେସୁଣ୍ଡିଲାଖେବ
ଟର ଥିଲେ ଏ ସରର ପ୍ରଧାନ ଦର୍ଶନ ଏବଂ
କଟବର ବର୍ତ୍ତମାନ ତେସୁଣ୍ଡିଲାଖେବଟର
ବାରୁ ମଧ୍ୟମଦଳ ସ୍ତର ଦୂରର ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନର
ଧାରାଦକ୍ଷତାର୍ଥୀ, ଏ ସରର ସରଳ ଦେବା ତତ୍ତ୍ଵ
ନୁହଇ ଅନୁଗଃ ଏହି ଦୂରବନ୍ଧୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବୈପ୍ରକାର ଘନପୁରା କହିଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଚର୍ବିଙ୍କ ବାରୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରାଦକ୍ଷତାର୍ଥୀ,
ଦକ୍ଷ କଥା କ ଜାଗନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାନ କରିବା
ବିନ୍ଦିନ ବେଥ ହେଉଥିଲା । ଚର୍ବିଙ୍କ ବାରୁ
ଅବଶ୍ୟ ଜାଗନ୍ତୁ ଯେ-ସେ ବାଲେହରରେ ଥିଲ
ଦେଲେ ମାରିପ୍ରେଟ ସାହେବ ଗାହାକୁ ପରମର୍ମା
ବେ ସ୍ଵର୍ଗକଷୟ କରୁଥିଲେ ଏହି ତେ ଏଠାରେ
ଦେଖୁଥିଲା ବା ଶତ ଶତ ସେ ଯେ ମାଜିପ୍ରେଟ
ଶିଖ କମିଟ୍ଟିର ଧାରାଧାର ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଲେତରି
ନାହିଁ କ୍ରେ ସେ ଏ ଧର୍ମପୂରେ ଦେବକହି ଭୁରଷ-
ଶୋଧକ କଲେନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ତମାଧରେ ଜଳ-
ଧାରାରଗତର ଏହି ଦୂରପ୍ରକାଶ କରିଲ ଦେଲେ
ସେ ‘ଧିକ୍ଷାଦିପିତ୍ତ ଅନ୍ତମାଧାର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ପାଇଲା ତମରେ ସ୍ଵର୍ଗକ ନିର୍ବାଚନର ଭାବ
ତେସୁଣ୍ଡିଲାଖେବକଳ ହାତରେ ପଢ଼ିଲା ।’
କୁର କଥା ଏହି କ ମାଜିପ୍ରେଟମାନେ ଡେଇ
ଧାରା ଜାଗନ୍ତୁ କାହିଁ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବେ ମନୋଯୋଗ
ଦବାର ସେମାନବର ଅବକାଶ ନଥ ନାହିଁ ।
ଉପରେ ମନଶ୍ଚକର୍ମପାଦକ ଥିଲା ଅଧି-

ନୁ ଶିଳ୍ପାବିଗାମର ଉତ୍ସବକୁ ବର୍ଷାରୁ ଜାଣି
ସେମାନଙ୍କ ଛପରେ ଚର୍ଚର କରନ୍ତି ଏହି
ସେବରେବେଳେ ଲୋକେ ଦେଖି ଅହୁନ୍ତି ବ
ଏକ ତେପୁଣୀଙ୍କ ସମୟରେ ଏବଂ ପ୍ରେସର
ସ୍ପୃହ ଅଧିକ କରି ହୃଦୟର ଯଥା; ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତି
ବାହୁଙ୍କ ସମୟରେ ହିତେଣିଶୀ ପ୍ରେସର ଏବଂ
ଚିତ୍ରଭାଙ୍ଗ ବାହୁଙ୍କ ସମୟରେ ଦେଖ ପ୍ରେସର
ତେଜେବେଳେ କେଷଟୀ ଜନ୍ମାବତରଣରୁ
ଆହୁନ୍ତି କରିବା କଥା ମୁହଁବାରୁ ବ କଥା
ହେଉ ଆମ୍ବେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ଲାଗୁ ।
ବେବେ ଏମନ୍ତ ଘଟେଥିଲୁ ସେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ବାହେବ କୌଣସି ପ୍ରତିକାରର ଅନୁରୋଧରେ
ଅଧେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦୁ ଏହା
ବୋଲି ଏକା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ ଦାସପ୍ରତ୍ଯ
ତେପୁଣୀମାନଙ୍କର କିମ୍ବ ଫୋଷ ଲାଗୁ ଏକା
ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଲି କି ପାରୁ । ଅଥବା ଫେ
ବକ ଏହି କଥା ବୁଝାଇ ଦେବାରୁ ସଥୋତିର
ଆସ୍ତାଧାରାର ଅନୁରୋଧର ବାହୁଙ୍କାଳ
କଥା ସତତ ହୃଦୟ ଏବଂ ଅଧିକ ଜାହିର ପ୍ରକଟ
ପ୍ରତିକାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ କେବେ ଜୀବର
ଜନ୍ମେଦୂରବଳର ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ କହିଛନ୍ତି ଅନ୍ତି ବନ୍ଦୁ
ଧେବତ ଭାବୀ କହିବେ କାହିଁ । ପାଞ୍ଜଳିଙ୍କ
ରାପରେ ଦୋଷ ବାରିଦେଇ ନହିଁ କିମ୍ବ
ଜଣା କରିବା ଯାହାଙ୍କର କୁଦେଶ୍ୟ ଅନ୍ତର
ବୋଲି ଅନମାନ ଦେଉଥିଲୁ ।

କରୁବା ଅଥୟବ ନୂହିଲ ମାତ୍ର ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ କରୁବ
ଅପେକ୍ଷା ଶିଖାବଳୀ ସ୍ଵାପନରେ ଗୁଣତ ଦେଇ
ଏହି ପୋରିବାଲୁ ହେବ । କେତେ ଦୟତ୍ତ
କଥା ତ ସନ୍ଦର ଯୁଗ୍ମି । ଏଥର ମହିମାର ଦେବ
ବା ଦୂଷଣ । ମଂରଳଙ୍କ ଶାଥନୁପ୍ରାଣୀ
ସଂଗ୍ରହ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଧରିଲାମା କଲେ କୃତିମ
ଏହି ଲୁହରବର୍ଷ ପ୍ରତି ଗଞ୍ଜିଲପ୍ରକାଶ ପୁରୁଷ
ଜୀବ ଓ ବନ୍ଦୀ ଦେଇର କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରାୟ ତା ସିଧିଲୁ
ସରବର ତା ଶୈଳନବାସ ବା ବୁନ୍ଦିକର ଜଳ-
ବର ପ୍ରକାଶ ଅଛାଇବାର ଅନ୍ଦୋଳନ କରିବା
କହାପି ପୁରୁଷଙ୍କ ନୁହେ । ଶିଥାବଜ୍ଞାନର କର୍ମ
କ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଶିଥେଇ ବୁଝେ ଶତ୍ରୁ ଓ ପରାମା
ବନ୍ଦୁଅଭିନ୍ନ ବଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଶତ ଫରାର ଜାଳ-
ବା ରଖୁଣ୍ଟାନ୍ତି ଓ ତହିଁକୁ କରି ଦିନର
ଭାବର ଦେଖିବା ଯାହିଁଅଛି ସତ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେହାର ଯେବେ ଉଲମବ କି ବଜାର
ଛନ୍ଦବାଜାର ବା ସହଜମ୍ବ ଦିଶେମର ପଞ୍ଚପାତ୍ର
ଦେଇଲେ ଅଥବା ପାଇମେଣ୍ଡ ଧର୍ମ ଦୟମହାର
ଆପଣ ଅଥବା ଅନ୍ୟକୁ ଲାଭଗାନ କରିବାର
ସହେତୁ କେବଳ କେବଳ ତାହା କରୁବା କରିବା
ସମ୍ଭବତ୍ତ ନାହିଁ । ହାଇକ୍ରମେ ଏହି ଜାତି
ଶମ୍ଭୁମାନଙ୍କ ମେଳାଦେବୀ ସରାବେ ସେବକଙ୍କର
ଆଶର୍ଥାକ ଚାଲାଯାଇ ।

ପରିଷେଷରେ ଅମ୍ବାଳକର ଦଳବଳ ଏହି
ତ ତେଣା ଶିଥାଇଲୁଗାପି କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ପାଇବା
ଜାଇବା ଥମୁଛିବା ନବେଳୀ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେହିଁ ନ୍ୟାଟ୍‌ପାଇଁ ଯେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ-
ବେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଛିବି ଥେବାରେ ସଙ୍ଗତୋରକ
ତା ମନ ବା ଅନ୍ୟୋଦୟ ଏବଂ ଶୁଣା ଅମ୍ବାଳକେ
ଛାତ୍ର ଛାତ୍ର । ଥେବାଇଲୁଭି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚାଲୁଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଅତିକର୍ମ
କୁଣ୍ଡ ଯିବାରୁ ସତର୍କାର୍ଯ୍ୟ ଲାମକାରେ ଅମ୍ବା-
ଳାକୁ ପକଳିବାରେ ଥାବା କଳେଆରୁ ଶର୍ଵନେ
ପ୍ରକାଶ ଦିଇଯାଇ କାହିଁ କୋରିଅଛୁ । ଦିଇଯା
ଇବୁ ପାଠକ ଓ ସମ୍ବାଦେତତମାରେ ଏହିକାହିଁ
କିମ୍ବା ଅମ୍ବାଳକ ଦଖାଇ ଦିଇବ ବର୍ତ୍ତମାନ

ମାନ୍ୟବର ସଥି ବନ୍ଧବାର ଆଜ କାହାକୁର ।

ଅଜିବୁ ଦର କିମ ଦେଲୁ ଏ ମନ୍ଦାମୁ
ତରିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ପଦ୍ମମ ଗର୍ଭଧାରା ଦେଇ ଦର
ଧାମକୁ ମମକ କରିଥିଲୁ ଏହ ଏହାକୁ ଦରି
ଦେଇଥିବା ଯାମାକେ ଶୋଭାକଳରେ ଏ

ବେଳେ ଥିଲା । ଏ କର୍ତ୍ତା ପରିବହାସକର ଏଥିପାଇଁ ନର୍ମନାନ୍ ଜାଗନ୍ଧୀ ଏବଂ ଫାହାନ୍
ତେବେଳ ଯୋବିଲୁ କର୍ତ୍ତା । ମହାଦେବ କେଉଁଠାଟାନ୍ତରେ ଅସ୍ତର କୁଣ୍ଡଳ ନମେତ୍ରରେ ପାଥାନ୍
ନମ୍ବର ବନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା ପାରେଇ ଯାଏ ନାହିଁ । କହୁଥିଲୁ ।

ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଶେଷତଥି ଦଳା ଉପସ୍ଥିତ ।
ପୁଣି ଶୁଭଚର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଅନୁଯାୟୀ କହି ଦଳ-
ଲାଙ୍କ । ବ୍ୟାପି ଭୂତନାୟ ପାଇ କେତେ ଦଳଜୁ
ପାତର ପ୍ରଳୈ ଦଳୀ ସହ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭାନନ୍ଦ
ଯେ ସେ କେହି ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଆମେମାନେ ଶେଷ ଦଳାଦରେ ଆସସୁ ହୋଇ
ଗଲା ସାହୁରେ ପାଠକଳ ସାହା ସାହା କରି
ଥିଲୁ କାହାର କାହାର ସେ କେତେବେଳେ
ତାର ପାଠକ କାହାର ପରିଚାଳନ କରଥିଲେ ।
ଏତ ରହିବାର ଏଠାକେ ଶୁଭାନନ୍ଦ ଓ ମୁଖ-
ଦାର ମର୍ଦ୍ଦ ଶୁଭାନନ୍ଦ ହେଲା ଏ ଏ ଏ
ବସନ୍ତରେ ଦାନଗାସରେ ପନ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବି
ଅପରାହ୍ନ ଏ ଏ ଏ ବସନ୍ତରେ ଦାନାକ ଶରୀର
କପୁରିରେ ପରାପର ହୋଇ ଜାଗା ଜଳରେ
ଭରିଗଲା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟନାନ୍ଦରେ ଅଛି ଏ
ଘୋରାବିହ ଦରାକ ଆମେମାନେ ପାଠକଳୁ
ଜାଗାପଦାରୁ ବାହି ହେଲା କରୁଥା ଏପରି
ଦଳାଦର ଲୋକରା କଳରେ ଦେଖିଯୁ
ଦଳାଦରର ଶାରୀରି ହେଲାଦେଖ-

ପ୍ରଦେଶୀର ହୋଇଥିଲ କାରଣ ସବୁ ସଜ୍ଜରେ
ସେ ସମୟରେ ଅସନ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ
ଆପଣା ଗୁଣବାହି ଯେ ମଧ୍ୟବାହିରୁ ଏକ ସି,
ଝଳ, ଛ ପଦମାତ ଅଛି ଥିଲେ । ଗବତ୍ରିହେ-
ଖରେ ଆହାକର କରେଥ ସମ୍ମାନ ଥିଲ ଏବଂ
ଦେଶୀମୁଣ୍ଡ ବିଦେଶୀମୃତ୍ତିଲେବିହର ସମାଜମୁଣ୍ଡପେ
ପାଇବାକାଳ ହୋଇଥିଲେ । ଆହାକର ମୁଣ୍ଡ
ବନ୍ଦାର ପାଇ ମହାମାନ୍ୟ ଗବତ୍ରିରକେନରାଜ
ଏବଂ କଜାନେଶର ଲେଷ୍ଟନ୍ୟ ଗବତ୍ରିର ମାଲ୍ୟ-
ଦର ଟାମେବଳ ସାହେବ ତୋବିସ୍ତତତ ପଦମାନ
ଲେଖି ପଠାଇ ଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ କଲିଭାବାପୀ
ଦେଶୀମୃତ୍ତି ମଳା ମହାମାନ୍ୟ ୫ ବିଜ୍ଞାତ ବିଦ୍ୱାନ୍
ଏବଂ କେତେହଙ୍କର ବଜା, ଉଚ୍ଚବଳ ମନ୍ଦିର-
ପୁରେ ଆହାକ ପବତାରେ ଅଥବା ଦାଦ-
ମୁଳରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଦେଶୀମୃତ୍ତି ଅପରାଧ ହୁବ-
ପୁରେ କୁଳ ବିଦ୍ୱାନ୍ କରାଯାଇଲା । ସେ କେମନ୍ତି
ତୁଳଶୀର ନେବ ଥିଲେ ଏଥରୁ ପାଠକ-
ମାନେ ବହିବେ ।

ଗରୁ ଉଦ୍‌ବାହି ଦିନ ବାରୁ କୃତ୍ସାସ ପାଲକ
ହୃଦୟବାହିରକୁ ମୁଦୁସମ୍ମାଦ ଏଠାରେ ପ୍ରତେଷ
ଦେବାରୁ ଉତ୍ତର ସମ୍ମାନ ମାନେଇରୁ କରିଛି
ଯେ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନରୁ ଏହି ଅସମ୍ଭାବିତ ମହା-
ଧେ କରିପାରିଥିଲେ ଏହି କାରାକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଜାହାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ନିକଟରୁ ପଠାଇ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଶାପାହିକ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରକାଶ ମନୁଷ୍ୟର ସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କମିଟି
ଏଠାରେ ଶ୍ରୀମତୀ କମିଟିର ମହାନ୍ ଓ ଦେଖିବାର
ପାଠେବଳର ସମ୍ମାନକାରୀ ଧ୍ୟାନମାର୍ଗ ହେବ।

କୁର୍ରାକା ମୂର୍ଖତାକୁ କେବଳ ପଦ୍ଧତି କାହାର
ଜାଣିବ ବହୁ ଦେଖ ମୋଟପରାନ ଦିଗ୍ବାଟ ସେ ଏଥିରେ
ଅନ୍ୟଙ୍କରେ ଲେଖି ଯଦୁ ଘାଷି ଲାଗୁ ଥାଇ ଏହି କହିବା
କିମ୍ବା ନେଇବାର ମାତ୍ରେ କିମ୍ବା ମୋଟାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ
ମୁହଁ କବି କବିଲାର ଯେ ସବୁ ତୌରେ କମର କମର
କମ ମନ୍ଦରୀୟ ବନ୍ଦରାକା ସହା କାହୁଣି ଉତ୍ତରାମ ମନ୍ଦର
ମୁହଁ କବିର ସବୁରେ ତୌରେ କମର କମର
କାହୁଣି କାହୁଣି କାହୁଣି କାହୁଣି

ଦୋ ମୁକ୍ତିଧର୍ମ ଉଥାନକା ମହିମାର ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ଅବସ୍ଥା
କ୍ଷେତ୍ର ଜାହ୍ନେ ଏହି ଯେତେହି ଗନ୍ଧ ଦେଇବେ ଦର୍ଶନ କରୁ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏ ମହିମା କୁମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ଅସମାନଙ୍କ କରିବୁର ସାହେବ କଠ ମଜଳବାଜ ବଲବ
ତାର ଏ ଦରକାର ହେଉ ଆସିଲେ ।

କାଳେବୁଲଙ୍ଘନ୍ତିରୁକୁ ବାହୁ ଜୀବନସୁଧାର କର ହୁଏ
ଦେଇ ଏଠାମୁଁ ଥାଏ ହରାଣ୍ତି । ଗାହାଳ କରିବ ବନ୍ଧୁଗୁଣେ
ଜଳ ଆଶେବ ଯେଇଁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ସ ବନ୍ଧୁ ଉତ୍ସଥରେ ଘରୁ କାହାର
ବନ୍ଧୁର ଦେଇ ଅଭ୍ୟାସା ପରି ହାହାନ୍ତି ।

ପେଣ୍ଟର ଗନ୍ଧ କେତେ ଦିନ ହେଉ ଏ ହରାଇଲୁ ଅଛି
ଏହାର ସଠି କୃତବ୍ୟ ସେ କେବାଳି ପରାମର୍ଶ ମାଣିକ୍ୟ
ଦିନର ଭାବାକ ହୋଇଥିବ ପାଇଁରେ ଏକ ଯେବାଳି
ଦିନ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମର୍ଶ ସମୟରେ ଦେଖିବ ଦ୍ୟାନ୍ତ ଦେଇବଳେ
ତେଣୁଥାଏକାଙ୍କ୍ଷାରେ ପ୍ରତିକରିତନ୍ତ୍ରମ ତୁଳନାର ଧରିବ ।

ପାଦରତାର ଯଥୁ ହୋଇ ନାମ କରିବ ।
ସୁର ନିଜରେପାନ୍ଧରେ ୨୦୧୫ ସାର ଏହି ହଞ୍ଚିମଧ୍ୟ
ଅଗ୍ରା ପର ଉପରେ ୩୫୯୦୦୫ମୀ ଲାଙ୍ଘନିକ ଅଭାବ
ଦୂରର । ଅବଶୀଳନ ସବୁ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡଳିକା ପରିଷକାର
ଦ୍ୱାରା କାର ଯୋଗିବ ହେଉ ।

ମୁଣ୍ଡ କାହାର ଟାଙ୍କା ଦିଲ ବନ୍ଦ ମାତ୍ରରେ ୫ ଟଙ୍କା ୧୦ ଟଙ୍କା
ଅଗାଧ ହୋଇଥିବ ଗର୍ଭିତ ପଦ୍ମ ହର୍ଷ ଏହି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ମାତ୍ରରେ
ଦେଖେ ଦୂରୀୟ ହୋଇଥିବ କହିରୁ ପ୍ରାୟ ୫୮୦୦ ଟଙ୍କା
ଅଧିକ ହୋଇ ଆଏ ।

ଭାବେସନ ରଜାର ପୁରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନ୍ତିମସ୍ତକରେ

ଭାଲେଖାର କୁଣ୍ଡଳେଖ ସ୍ମୃତି ହେଉ ଯାଏ ତାହିଁ, ପରି
ଅନ୍ଧାର ଦେଇଲେ ଏଥାର କାନ୍ଦମ୍ବଗୀରୀ “ଅଶ୍ଵାସମ୍ଭାବ
(ମାତ୍ରକରୁବାରେ) କରାହାଏ ନିଷଟରେ କୁଣ୍ଡଳ ସ୍ମୃତି
କରୁଥିଲେ ସହ ଘରେ କରାରେ ଏହି ସହି ଦେଖାଯାଏ

ଦେଇବ କୁଳ ରାଜୀଯାତ୍ମେ ସୁଖ, ପାଠୀ ଚେତନେ ଉତ୍ସବ
ଶିବର ପ୍ରଭୁ ବାହୁଦାମର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଦେଖ
ସାକଷ ହର ଗଣ୍ଡ ଧାରାଯାଏ, ବନ୍ଦୁଙ୍କ ବେଳେ ଉତ୍ସବରେ ଦୂର
କୁ ଯତ୍ତାରେ ପର୍ବତୀ ନନ୍ଦାର କୁଳରେ ମୁହଁରା ତଥ ଦେଖ
ପିତୃରେ ମରି ପଢ଼ିଲା । ସବୁରେ ତଳ ପିତୃଜୀବର ଦୋଷ
ହାତ କରି ପାରିଲା । ଦୂରର ଅତି ସୁକୁଳ ହାତରେ
କର୍ମକାଳ ଦେଖାତୋରମାନଙ୍କ ଦେବତା ବାହୁଦାମରରମ୍ଭ
କାହିଁ ଦେବ ଅଛିଲା । ବୋଦ୍ଧୁଏ କରୁଥିଲା ତଥ ହାତେ
ଶୋମବାର ନନ୍ଦା କାର୍ତ୍ତିକ ଉତ୍ସବ ସମାପନର ସମୀକ୍ଷା
ଦେଖିବାର ମନ୍ତ୍ର ଦୂର ଝୋରୁ ଥିଲା କେବଳ ଯେତେକାନ୍ତି

କରିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ହେଲାମାରେ । ୩, ୧
ଜାତ୍ୟନାରେ ଅବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସହିତ ଉପରେ କରିବାକୁ
ଯେ, କବିତ କଲେଚର ପ୍ରଥମ ହ, ସ, ଏଣ୍ଟ ଓ କାରେବେ
ଦେବାରେଷ୍ଟରେଟାର୍ ବାବୁ ପରେ ଗରେ ଏହି ଏହା
ମନେବକାମ ପରିଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତରେ ମାନ୍ଦିଲାନା ସରବର
କରିବାକୁ । ଦୂରିତରେବାକୁ ଦେଖିବ ଏହି ବିଷୟରେ
କୋଠାରେ ।

ମହିମା ରତ୍ନକଥା ଗାନ୍ଧି ପାଦକ ଲାଲେଖନାଥ
କଥା ପଢ଼ିଲାଏ ପଦ୍ମପ ହେଲେ ।

ହୁଣ୍ଡରେ ପାଇଁ ସମ୍ମାନକ ସାଧ୍ୟକର ଦୂରତାପ୍ରଭାବ
ଯଦୁ ଗାନ୍ଧାରୀର ମୁଦ୍ରା ଚାହାତ ମାରେବାର ଲଜ୍ଜାପଠରେ
ଏହି ଶୋଇବୁର୍ବୁ ଅଭିଭୂତବାବାକାର ଏହି ମାତ୍ର ପାଇଁ କାହାର
ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣାଶ୍ଵର ଦୟା ଥିଲେ । ସବୁଗାନ୍ଧାରୀର ଏହାର ତ୍ୟା
ଗତି ହେଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକେ ହାତ ଦୋହର କର ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କରାଗଲା ଉତ୍ତରପଥ ମହାଦେଶ ସାହେବ
ଦୟାରେ ଆଜି ହରମ ଜାର କରାଗଲା ବ୍ୟାଧିରେ । ମୁହଁରା
ସ୍ଵାଧୀନ ପାତେର ଏଇ ପତଙ୍ଗରୁ ଅବେଳାର ସମାଜର କାହା
ଏହି କର ବସାର୍ତ୍ତର ନେମ୍ବର ଦିନରେ କୋରି ମଧ୍ୟ ଉଥିଲା
ଦେଇଥିଲା ।

ଅଟଳାକ୍ଷୁମାର ପୀମାତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ପୀମା କିମ୍ବୁ କରିବ
କାହାର ସବ ପ୍ରତିକଳମହିତେବେ ଯାହେବ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ପ୍ରତି
କମ୍ପୁ ହୋଇ ଯାବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିଥାଏ ।

ଦେଖିପାଇବି ମାତ୍ରାକ ସହିତପାଇବିର କଥାରେ
ଯା ଏହି ବ୍ୟାଧି ପଥର ଯେ ନୌଦିଶ କୁରିବ
ଅବଳ ଦେବୁ ଆଲେମ, ଉଦ୍‌ଦ ଅର୍ଦ୍ଧ, ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ଶୁଦ୍ଧ
କର୍ମି, ବ୍ୟକ୍ତି, କିମ୍ବାଗା ଏହି ଚିନ୍ମେଳିତାଙ୍କ
ଥାବେ ଉତ୍ସର୍ଜ ଅଶ୍ଵା ହୋଇ ଗଲି — ଏ ସମ୍ମାନ
ଦୟାର ଭୟକାନ ।

ମହାରାଜା ଉନ୍ନତିକୁ ବାଧାଦ୍ୱାରା ଅପେକ୍ଷା କଥା ଏହା
ଏକାକ କେତେକମାତ୍ର କେତେକମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷା କଥା
କହାଯ ତେଣୁକରୁ ହୁଏଟିବେବନ୍ଦିନ୍ଦ୍ର ଅନେକାକୁଠା
କଥା ପ୍ରକର ହେଉ ଏବା ।

ପ୍ରାମ୍ବିଦୀ ଅତି ଅନୁକରଣ ପକାଇ ହିସ୍ବାର ଓ ଜମ୍ବୁ
ତାମ୍ରର ଚତୁର୍ବୀଳକ ସେ ଏ ମିଳଇ ଓ କରିବାରେ କେବେଳ
ବ୍ୟବସାୟରେ ଉପରେ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାରାଜ ହେଉ ଏହିପରିବାର ଲାଗୁ
ଲାଗୁ ହେବାର ଅବସ୍ଥା ସ୍ଥିତିରେ ଜାମାଙ୍କ ଅପରେବେ
ବାହିନୀରେ ମନ୍ଦିରର ବିଶ୍ଵାରାଜ । ସେ ମଧ୍ୟରେ ସଂଦର୍ଭ
ଅବସ୍ଥା ସେ ତାମ୍ରର ଉପରେ ସାହୁକ ହେବାର ଅବସ୍ଥାରେ
(ଅନୁକରଣ) ଯାଏ ଯାପନ୍ତରୁ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା
ଯାହାରେ ବେଳିବି ତାନ ସବୁ ଆବଶ୍ୟକ । ସବୁ ସ୍ଵାରାଜ ମଧ୍ୟ
ଭାବେ ଉପର ବିବାଦରେ କୁଳାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ ପାଠେ
ଏବା ସହିତ ବିବାଦ ହେବେ ଦିଶେଷ ଉପରାକର
ପରିବାର ।

ଭାବସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁଣ୍ଡଳ ହେ ତୀର ସମ୍ମାନ ଦେଖିଲେ
ମାତ୍ରା ଉଚିତ ପାଇଁ ଏହିପରିଶ୍ରବ କେବଳ କାହିଁବା ଥିଲୁବା
ହୋଇ ଅଛି ଏହି କୋଥ କୁଣ୍ଡଳ ଏଥରେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ମାନ୍ଦିଲିକ କେବଳ ଟିକା ବନ୍ଦିବାକାର ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ କର୍ଣ୍ଣାତ୍ମକ ପତ୍ରକଥାର ପରିଚୟ ଓ ଅନୁଭବ
କରୁଣାକଳ ପରେ ରହୁଥିଲାରୁ କୋଣ ମହିଳା କରୁଣା
ପାଇଁ ପାଠକମାନୀ କରିଲାମୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମଙ୍କ
ଦେଖିବା ଯେ ଏକମାତ୍ର ତା ଏହି କଥାରେ ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେଉ ଉଚ୍ଛଵିତ ସମ୍ଭାବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀକୃତାମ୍ବଲ ସମ୍ପଦରେ ଯାତ୍ରାକାଳେ ଅନେକହିଁ
ବିଭିନ୍ନ ମୁଦ୍ରାକ ଲାଗ୍, କମଳ ମୁଦ୍ରା ଓ କରନ୍ ଏ
ମଧ୍ୟ କୋଡ଼ି ବେଳେକାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କାହାରଙ୍କିଲେ ଯାଇଥିଲା
କର୍ତ୍ତା ତ ଅନ୍ୟକିମ୍ବ କାହାରଙ୍କିଲେ କର୍ମକାଳୀମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ଦେଶର ହୋଇଥାଏ । କର୍ତ୍ତା ଅନେକହିଁ ପ୍ରାୟ
ପରାମର୍ଶ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳକି ଯାଇଲା କାହାମାନଙ୍କର ।

କେବଳ ପିଲାଙ୍କ ଏ ଅମୋଦୀ ସୁବେଳିନୀଙ୍କରେ ପରି
ହାତେ ନଷ୍ଟିତିରେ ଉତ୍ସନ୍ନତି ଦେଖିଲେ ଏ ଶେଷ ଏ ମାତ୍ର
ପରିଥିବାର ଯତ୍ନି ମିଳିଲା । ଏମାତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖିଲୁ କରୁଥିବ କହୁ ହୋଇ ଆପଣୀ (—ଅମୋଦୀ ଅଭିନନ୍ଦିତ)

ବ୍ୟାକା ଓ ପରିପୋତବମାତ୍ରେ ବ୍ୟାକୁ ହଠା ଲାଗିଥାଏଇଛନ୍ତି ।
ଯଦୋଗର ପ୍ରଥମ ଚାକରରୁ ଜାତିକ ସମ୍ପର୍କରୁ
ମୁଖ୍ୟମ ଦୋଷାଧିକାର ସହି ମେଲିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷେ କିମ୍ବା ଦୂରାକ୍ଷେତ୍ରର ଚାକରଙ୍କ ର ଆହାର କାମକ
କରି ମୋହିଗା ପରିହାର କରି ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ପତ୍ର ।

C.—We cannot open our columns for criticisms of this kind. They may be more profitably carried on elsewhere.

ପ୍ରକାଶନ ।

ପ୍ରେରଚନକୁ ମଧ୍ୟାମତ୍ତ ଲମ୍ବିତ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ଦାୟୀ କୋହୁଁ ।

ଆମ୍ବାଜୁ ଶା ଉତ୍କଳ ସାଧିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ୍ୟ
ସମୀକ୍ଷା

ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରିକାରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୁବରେ ଉପର୍ଯ୍ୟାମ ଦେଖାନ୍ତି ଯେଉଁ ପରିମା-
ଣରେ ଧାରାସ ବଢ଼ିଥିଲା ଯୁଗେ ଯେହି ପରିମା-
ଣରେ ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟାବଳୀ କରୁଥିଲା;
ଯେବେଳୁ ମୋହୋର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସତ୍ତ୍ଵ ଧରିଛି
ଏହି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଓ ପୁରୁତ୍ଵର କାଳର ସରଚାର
ପରିମାର୍ଥନକାଣ୍ଠୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରି-
କାର କେବେଳକ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କର ତ୍ରୁପ୍ତିକୁ
ମହିର ସମ୍ପର୍କ ବିବେଦୀ । ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଦେଇ
ମୁଁ ଯଥା ରହିମନ୍ତିଥେ ଜାଗେ ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତା-
ବର ସବ ହୃଦୟମନ୍ୟ ହେବ ଜାହିଁ ଓ ମନ
ଲୋକେ ଏହି ନିମନ୍ତନ ମୋହପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶିବର୍ଷଣ
କରିବେ, ବରୁନ୍ ଗୁରୁ କଣ୍ଠ ମୋହୋର
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଏହି ଯଥା;— କେହି କଣେ ଭଲ

କିମ୍ବା ଗଲାରୁ ମାଳା ହୃଦୟରେ ତାମାର ଜାଗି
ଆଏ କାହିଁତି ? ଓ ଲୋକେ ତାରୁ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟକ
ଚବାର ଧୂରୀ କରନ୍ତୁ କି ନିମନ୍ତେ ? ଏହି ଦକ୍ଷା-
ଯୁମାକେ ବିଚା ମାନାରେ ହୃଦୟମାଳର ଜାଗି
ହନ୍ତୁ ହୋଇ ଅରଗଣ୍ୟ ହୋଇ ଧାରନ୍ତି ଓ ପ୍ରେ-
ମାମାକେ ବିଚାରି, ମଥୁର ଓ ଦାରାହିବାପୀ
କହୁ ତରତୟ ଦେଲେ ଓ ତିଳଜମାକେ
ପରେଥରବୁ ଅସିଥିରୁ ବହାର ପ୍ରଭାବ ବଳେ
ଏହି ଉତ୍ତରାୟମାନଙ୍କର ସୁଦର ସେବନ୍ ଓ ପୁଣ୍ୟ
ତାକୁର ହୋଇ ଧାରନ୍ତି ତେବେ ବିଳାମାନାରେ
ଶୁଭଲୟ କବେ ଉତ୍ତରର ତାକୁର ହୋଇ
ପାଦବ ନାହିଁ ବାହିକ ? ମାଳା ହୃଦୟରେ
କୁରେଖର୍ମ ବନ୍ଦୀ ପ୍ରସ ଘରୀ ବେବରେ ବଢ଼ି
ଛି ? ସବ ସପର ଥାଏ ଘେବେ ବେବରେ
ବୁଦ୍ଧିର ଓ ଜନ୍ମପୁନାନନ୍ଦ ମାଳା ଅବଳମ୍ବନ
କରିବାର ପ୍ରଥା ନାହିଁ ଘେବେ ଘେମାନେ କ
ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟକ ବିଦୟା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସମାଜ
କେବ ଘେବେ ନାହିଁ ? ଅଚିର୍ଯ୍ୟ ସପର ଯୁଦ୍ଧ

ଦେଖିବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାତା ଅରୁ କହି ବୋଲି
ଯାଇ ପାରେ କି ? କେବେ ? ପ୍ରାଚୀନା, ମହା-
ନାୟକ ଓ କର୍ମଗମାନେ ଦେଖିଯାମିଛନ୍ତି
ମୋହିଦା ମାୟାରେ ପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁରୁ
ଧାରାଜୀବ୍ୟ ଗୁପ୍ତରେ ଆହାର କରିବାରୁ ବେ-
ବେହେଁ ସର୍ବତ୍ରତ୍ର ଦୃଥିରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମାଳାଶୂନ୍ୟ
ଗମା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ରୋତେ ଶୂଳ ହୁଏ । ବଜା-
ମୂମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ କେବେ ? ମହାନ୍ ପଣ୍ଡିତ ଓ
ସର୍ବତ୍ରା ହଦିମାନେ ସ୍ଵ ସମସ୍ତ ଗମା ମାଳାରେ
ବିଚୁଣିତ କରି ମଧ୍ୟ ମାଳାଶୂନ୍ୟ ହୁଏ ଘୋଷ-
ମାନଙ୍କ ଧରିବେ ଯେଉଁ ଆହାର ବିଦିବାର
କେବେହେଁ ସର୍ବତ୍ରତ୍ର ଦୃଥିରୁ ନାହିଁ କାହିଁ
ସେମାନେ ଜୀବନରୁ ଧେ ମାଳା ହେବିଲ ଶାଶ୍ଵତ
ଦ୍ୱାୟିକ ଚିତ୍ର ଏହାହାର କାହିଁ ଯାଏ ନାହିଁ କି
ଅପେ ନାହିଁ । ହେ ମାଳା ପରିଧାନ ଘୋଷିବ-
ଦ୍ୱାସା ଉତ୍ତଳିଶୂନ୍ୟମାନେ ମୂମାନଙ୍କୁ ମାଳା ହିଣ୍ଡା-
ଇବାରୁ ଭିଷଦେଶ ଦେଉ ନାହିଁ ମାହ ଭୁନ୍ଦ-
ମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ପଦ
କେହି ବୌଧ୍ୟ କାରଣରୁ ମାଳା ପରିଧାନ ନ
କରେ ତେବେ ତାକୁ ଅକାରବିଶେଷ ପ୍ରାଣୀ
ସ୍ଵର ଉତ୍ତବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଥି ଓ ମାଳା ହିଣ୍ଡା
ଇବେ କାହିଁ ଯାଏ ଏବଂ କୃଷ୍ଣବାର ମନରୁ
ଏହାବେଳିକୁ ବିଦୁରର କର ବିଧ । ନାହିଁ ।

କରେ ତେବେ

London
June 28—8
SOUTH WELL HOUSE
SOUTH WELL GARDENS S. W.
Babu Deonarath Banerjee
Hon. Secretary People's Association
Cuttack, Orissa
INDIA.

G. C.
Dear Sir,
I have had the pleasure of presenting
to the House of Commons the peti-
tions of the Orissa People's Associa-
tion forwarded by you. Most of the
petitions are not printed—only selec-
ted ones—and I am therefore very
glad to find that yours in favour of
the Bengal Tenancy Bill had the
honor and was printed in the Proceed-
ings as here enclosed.

Yours faithfully,
John C. Green

କ୍ଷେତ୍ର

ଲୁଗାର ଦୋକାନ

ହାତ ଆର୍ଦ୍ରିତ କର କାଳି

ପାଇଁ ସହିତ କୌଠିଶାବଳୀରୀ

ଏଠାରେ ସବୁଦ୍ଧିକାର ଫରସତିରୀ ଚନ୍ଦ୍ର
କୋଣା ପ୍ରକଳ୍ପ ଦକ୍ଷିଣା ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଯଥାର
ଥୋଇ କୁଦର ପାତ୍ରୀ ଆଜ ପ୍ରକଳ୍ପ କରା
ମୂର୍ଖରେ ଦିନମୁଁ ଦୁଃଖ । ପାଠ ଓ ବନ୍ଦାରୀ
ଲୁଗା ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଥାଏ ଏଠ ଫରସତି
ଏ ମନେ ଅଛି କୁଦର ଦରରେ ପେଣ୍ଟି କରାଇ
ଦୟାପାରୀ ଅରେ ଘରସା ସୁରୂପ କରିବାର
କଲେ ତ୍ରାଣିକମାର୍ଦ୍ଦର ମଳ ମାନିବ ।
ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ କର

ଶୁଣୁ ବାହୁ ନଗନ ଲାଖ ସୁମୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେ
ଲାବାନବ ଜୁମ୍ବାର ମାତ୍ର ମାହାପିଳ ଆମବ୍ୟା
କମଳବାରମୋହନୀ ଦେବୀ ପତ୍ନୀ ମୃତ ବିଷ-
ନାର ସମ୍ମ ଉତ୍ଥନୀରାଜ କଟକ ଓ ବାଲେଷ୍ଠର
ଓ ପୁରୁଷଙ୍କର ପ୍ରକରଣ ପରିବାର ମନ୍ଦିର
ଭବନୀଲବାସୀ କରମାନ କଳ ଲେଖିବ ମଧ୍ୟ
କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ୁ ସେ କରମାନ ଏହି କଳଇ ଅଗ୍ରମ୍ଭ
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୋବନ୍ତୁ ବର୍ଦ୍ଧିତାର ନିତାନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରବାସୁ ବନ୍ଦୋବନ୍ତୁ ମଧ୍ୟାଧାରର
କଳାର ଦିଅୟାକୁଥ ଛବି ଯେଉଁମାନେ କାନ୍ଦ
ବର୍ମ କନ୍ଦବାଜୁ ଆମାରିତ ଦେବେ ସେମାନେ
ଆପରା ଏ ବର୍ମହିନୀର ପାଇଁକଟଥିଦୟନ୍ତର
ମୁକାମ ଦେବୁଣ୍ଡାତା ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଗୁଡ଼ୁ ଜୁମ୍ବାର
ବନ୍ଦୋବନ୍ତେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଅଭିର ଭାବର
ଅନ୍ତରୁ ହାତର ଦୋର ଭାବୁ ବର୍ମର କେବ୍ରୀ
ବନ୍ଦୋବନ୍ତେ ଦାରୁର ଦୋର ଜାହିବା ହୁଲେ
ଭାଙ୍ଗ ସାଂଘିକଟ ଅଭିର କବଳୀଷହିତ ବର୍ମ-
ଗୁଡ଼ କବି କେତେକବେଳେ କିବିକରୁ କିପରେବେଳେ
ଠିକାରେ ସଠିଲ ପାଇବେ । ପ୍ରକାଶ ଆବଶ୍ୟକ
କରୁ ଭବନୀଲବାରମାନକୁ ସେ ପରିମାଣରେ
ଯାନିକ ଦେବାକୁ ଦେବ ପାଇବୁ କବଲେ
ମେଲେକୁରିବାରୁ ସବୁଥେବେ ଆବଦୋଷ
ପାଇବେ ।

ପ୍ରକାଶ

ପାତ୍ରଦାତାଙ୍କ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଟ ୧୦୯
ମୁଖ୍ୟ । ଅନ୍ୟ । ହ । ଚରେ ମୁଖ୍ୟର ଜଳ
ଟଙ୍କା ଅନ୍ୟଦାତାଙ୍କର ଟ ୧୦୯
ହ । ଆଶ୍ରମ ସମ୍ପଦକୁ ଡମେଇ ଟ ୧୦୯

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍ ପାଇଁ

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରମନ୍ଦାଦପତ୍ରିକା ।

四百九

ପ୍ରକାଶକ

ମୁଣ୍ଡ ଦିନ ମାତ୍ରେ କୋଣକୁ କାହାର ମନେଟାଇଲା । ମା ଶାବ୍ଦିକ କାହାର କାହାରଙ୍କୁ କାହାରଙ୍କୁ

ମନ୍ତ୍ରୀ	ଅଗ୍ନିନ	ବିଲୁପ୍ତି
ବାହେକ	୩ ୫ ୯	୩ ୨୯
ଭାବମାସିନ	୩ ୦ ୭	୩ ୧୧

ଅମୃତାକଳ୍ପ ସ୍ଵର୍ଗ ଲେଖାନୟରେ ପ୍ରଜାସ୍ଥିତ
ଅବଳର ଧାର୍ଯ୍ୟିତର ବନ୍ଦର ନିମନ୍ତେ ଗର୍ବ
ସୋମଦାର ଦଳ ବନ୍ଦୀଷ୍ଵରରେ ସତ୍ତ ହୋଇଥାଏଇଲା । ଶୁଣି ଉମିଶ୍ଵର ସାହୁର ଓ ଅମୃତାକଳ୍ପ
କଲେବର ଓ ଉମିଶ୍ଵରରେ ଏବଂ କାହାର
ହେବୁ ଏବଂ ପରା ଓ କାନ୍ଦେବରଙ୍କ ଉନ୍ଦେଶ୍ୱର-
ମାନେ ଏ ସବାର ସବ୍ୟ ଥିଲେ । ତନିଧନକାଳ
ବନ୍ଦର ଘରିଲା ମାତ୍ର କାହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେଲା
ଛଣା ଯାଇ ନାହିଁ । ସବୁ ଓ କାନ୍ଦେବରର
କଲେବରମାନେ ସୁଧ ସ୍ରାବକୁ ପ୍ରସାଦ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଶିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗର୍ଜେଟରେ ପ୍ରଭାଶ
ଦେଲେ କାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ଭାବର ବିଷ୍ଟିଧୂତ ଅବଗମ ହୋଇଥାଏ
ଲାଗି ସେ ମତ ବାବ ଦୁଃଖପାତା ପାଇ ସୁଦ୍ଧାରେ
ଭାବର କେବଳ କରି ପାଇଥାଏନ୍ତି । ସେ ଆପଣଙ୍କ
ପିତାମାତା ଥାଏ ଏବ କନାଳ ଏହି ଶୁଭଜଗନ୍ଧ
ଦଶବିଜ୍ଞାନ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଏବ ଅବଶେଷ
ସମସ୍ତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ଯାଇ ଅବସ୍ଥା ।
ତାହାକୁ ନିର୍ଭବରେ କର୍ମ କରୁଥିବା ଜଣେ
ସୁରକ୍ଷା ସରକାରକୁ ଟ ୫୦୦ , ମେହି ଦେଇ
ଏବ ପାଦଖାନକ ଖୋଗନ ପାଇବାର ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କରି ପାଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥର ତଣ୍ଡିକୁ ଶୁଭ-
ଚେତନ ବୋଲାଇଛି ନାମକ ଶ୍ରୀମତୀ ଦାଉକମ୍ପ
ପାଇବୁ ଦଶବିଜ୍ଞାନ ଟଙ୍କା ଦାନ ଦରାଇନ୍ତି ।

ବର୍ଣ୍ଣକା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏହି
ଦୃଷ୍ଟି ସହାଯ ମହିଳା ଶ୍ରୋଲିବାର ପ୍ରେସ୍
ସେବେଟର ମଞ୍ଜର ବିରାମରୁ ଏବଂ ଏ ବିଭାଗ
ଗୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କ ସେବେଟର ପଦର
ପଦର ପଦର ପଦର ପଦର ପଦର
ଅଛି । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକ ଲେଖିଥରୁଣ୍ଡ ଯେ ଟିନ୍-
ଲେକସାହେବ ବର୍ଣ୍ଣକା ବାର କୃତିବ୍ୟଗର
ତାମରେକର ଶୁଦ୍ଧ ନିୟମରୁ ହେବେ । ଏ
ମଦାଶୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଛାଇ ଭୋଗ କରୁଥିଲୁ ।
ଦୃଷ୍ଟି ହଦ୍ୟାରେ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ ଟିକିତ ବଲର
ଫେରବା ଝପମାନେ ତେଣୀୟ ଲେକ ସେମାନ
କି ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ଏ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରି
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରେଟରଙ୍କ ଟାମସନ ମାହେବ ପୁ-
ଜାଗମୃଦ୍ଦ ନିଜଟରେ ନିଜଟ ହେବେ ଯାହି ।

ସବ୍ୟରିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳର ଅବସ୍ଥା
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ହଲ ଥାବୁ ଏବଂ ବର୍ଷା ଅନ୍ତରାଳ
ନିଃମୁଖୀତାର ବେଳେ ତାମର ନିଃମୁଖ
ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଗତ ଦେଶେର ଦିନ ଦେଶ
ଅବସର ଗତ ଦେଖି ଶକ୍ତା ଜାତ ଦେହିଅଛି
ବର୍ଷା ଥିଲେ ଦେଖା ନାହିଁ ଶବ୍ଦାଶ୍ର ଠାର
କାର୍ତ୍ତିକମାସ ପର ଦିନ ରହି ପରିଷାର ଯେମନ୍ତ
ଏ ବର୍ଷାକାଳ ଏକାବେଳେ ଶେଷ ଦେଶ
ଏପରି ପାଇ ଝୁଲଣ ଯାଏ ଦେଖିବା ପଞ୍ଚରେ
ସୁଖକର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଝୁଲଣ ପୃଷ୍ଠିମାରେ
ତଥ ଦୂରି କମ୍ବା ବର୍ଷା ନ ହେବା ରହୁରୁ

କାରଣ ଅଟଇ । ଯାହା ଦେଇ ପଞ୍ଜିକା ମନ୍ତ୍ରରେ
ଏ ମାସରେ ଦୃଷ୍ଟି କାହିଁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମାସରେ
ଦିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ଏହି ଆଶାରେ ମନ
ଦିମ୍ବ ଅଛି ।

ତେଣୁପୁଣ୍ୟ ସଙ୍କର୍ତ୍ତାପୁ ଅଦୋନନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିପଦ୍ମରେ ବାହିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
କଥାମୟରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା କି ସଥାନାଥ
ବାହୁଦାର ମେଖା ଦେବିବୁଶନାଥ କହୁବି କାହାରେ
ରେ ଉଣେତା ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପୁଣ୍ୟ ତେଣୁପୁଣ୍ୟରେ
ଚିନ୍ତାଛି । କହୁଲ ବର୍ଣ୍ଣନ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କଥା
ପଦ୍ମଦେଇ କେବଳ ସେହିପଦକୁ ଧରି ସେପଦ
ଗୋପନୀୟ ଚାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇ କି ଥିବାର
ବିଷ ବାହିବାକୁ ଉହଁର ପ୍ରମାଣ ତଳକ
କଲେ । ବାହିବା ସ୍ଵର୍ଗ ଦର୍ଶଣକୁ ସାଥୀତ
ପ୍ରମାଣ ନିମିତ୍ତ ସାଙ୍ଗ ମାନ୍ୟ ଗୋପନୀୟ ପ୍ରମାଣସ୍ଵରୂପ
ପାଦା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲୁଛି ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ
ଜୀବା ପୁରୁଷ ଉହଁରେ ମହାମରୀ ପ୍ରକାଶ
ଦିବା ନଥ୍ୟସଙ୍ଗର ନୃତ୍ୟ । ଦର୍ଶକ ସେ
ଦୂର ଦେବକ ଉହଁରେ ଏହି କଲା ପଠି-
ନା ମହିକୁ ଜିନି ପୁରୁଷ ପାଠମାନା ପୁରୁଷ
ର ଦେବକ କଥାକୁ କରି ନୃତ୍ୟରେ ଏହି
ଆ ଶୁଣିବାରୁ ଅମୂଳକର ବିଶେଷ ଆପ୍ରତିକ
ପରାମର୍ଶ । ବାହି ଚର୍ଚାର ପାଠମାନାକୁ
ମନ୍ତ୍ର ଶିଖିବାଗର ଚାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାଇନ୍
ବିଶିଖ ଦର୍ଶକଙ୍କର ସମ୍ମନରେ ବିଶେଷ ମାତ୍ର

କହ ଅଛି ଦୁଃଖର ବନ୍ଦୁ ସେ ମିଆ ତମେବୁନ୍ଦୁ
ମାନେ ଏ ସମୟ ଆପଣା ଚିମ୍ପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟରେ
କେଉଁଦାନ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦେଇଲ କାହିଁ ।

ମାନେ ଏଥିରେ ସତଳ କାମ ହୋଇ ଅପରି
ଚଲେବାର ଅର୍ଦ୍ଧ ସୁରୂପ ହେଉନ୍ତା ।

ଦେଖେନ ଅନ୍ତରେ କେଥାରୁର ବାହୀ
କରିପାରେ ମାତ୍ର ସମ୍ଭବ ଠକଳକୋଡ଼ ମଟି
କୌଣସି ଅନ୍ତରୁ ସାହତ ହୋଇ ଗାଈ ।
ତଥାପି ମହିନ୍ତେଟ ଅନ୍ତର କିନ୍ତୁରେ ମାତ୍ରମୁକ୍ତ
ଜଳରୁଅଛନ୍ତି । ଅମେରାନେ ହାତିମ ଓ ଛବି
ଶାନ୍ତି ଲୋକଙ୍କର ଏହା ଅତିରିକ୍ତର ଅନ୍ତର
ବ୍ୟତ ହୋଇଥିବୁ । ଏଥି ଉତ୍ତର ବିଷବଳ୍କ
ମାନ୍ଦର ମାନ୍ଦ ସମ୍ମନ ରୂପ କରିବା ଏବାନ୍ତି
ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଚମ୍ପରଥିଲା । ଅଗଭାର ଦକ୍ଷିଣ
ମୋହନମା ପୁରୀ ମୂଳରୀ ମୋହନମା ନିର୍ମିତ
ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରିଲ୍‌ଯେମାନ୍ ଅଟେ ପୁଣି ସାଧାରଣ
କୌଣସି ଲୋକର ଜଳ ଦେଇଥିଲେ ପାହା
ରଘୁ ହେବାର ଭାଗ୍ୟରୁ । ସମ୍ମିଶ୍ର ମୁହଁନାନ୍ତି
ଆହେବ କି ପରାବରେ ଏହି ମୋହନମା
ମୂଳର ଦେଲେ ଓ ହାହିଁବ ଜନିତ ଜ ବେଇ
ହାନକମାନଙ୍କ ଅକାଶର ଏହି ଗୋଟିଏ ଆକାଶ
ରେ ଅଟକାଇ କରିଲେ ଏବତୁ ଜାରିହିଁମେହିରୁ
ଭଦ୍ର ହେବା ଦେଇବ । ମାତ୍ର ଲୋକେ ବୃଦ୍ଧ
ଅନୁଭୂତି କି ଯେହି ମହିନ୍ତେଟ ଅତିକଳ ତଳେ
ତାଙ୍କ ମୋହନମା ଦେଇ ଅଟମାନେ ନିର୍ମାଣ
ଦୂର୍ଭଲମ୍ବୁ ଥିଲାର ନିର୍ମାଣ ପ୍ରକାଶ
ଦରିଥିଲେ ଏହି ଜାରିହିଁମେହିରୁ କି ମଙ୍ଗଳର
ପ୍ରକାଶ କରିଯାଇ ପରେ ? ସୁତ୍ତବା
ରହିବାଧିକି ନାହିଁର ଦୋଷ ପରିଥିବାନ୍ତି
କଠୋର ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଖାଇ
ଦେବ । ଶମଜ ପରିତେଥିଲା କି ଏହିନ
ପାଦର କାଳଗାର ବାଟୁ ବୁଝ ଗରିବ
ସମଜ୍ୟର ମହିତ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

ବ୍ୟାକ୍‌ରୁଦ୍ଧ ଅମଲ ।
ସାହେବଙ୍କ ବା କପଳଙ୍କ ନିଷ୍ଠବ୍ଦ
ଦୃଷ୍ଟିରୁଦ୍ଧିକା ନାରୀ ସହିତୁମେହ ବିଶ୍ଵାସିନୀ
ଧୂର୍ବୁ ନିଯମ କରିଥିଲୁ । ରହୁ ନିଯମର
ବାକରୁଦ୍ଧା ଏହି କୌଣସି ସରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
କର ଯୋହାଇବ ହେଲେ ବିଶ୍ଵାସ ସଥିଷ୍ଠି-
ହେବ ହେବନ କେବେ ଯେ ବେଶାଲାପାତ୍ର
ଯେ ଚିନ୍ମୟଧ୍ୟା ବା ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟା ପରିଶ୍ରମରେ
ବିଶ୍ଵାସରେ ପଡ଼ିଥିବ ହେବେ ବେ ହର୍ମରେ
ବିଶ୍ଵାସିବ । ଯେଉଁଥିମଳ ଯୋହାଇପାଇବ ହେବ
ଭାବାନାମରେ ଉପ୍ରେକ୍ଷ କରିବାର ମରିମୟମ
ହୋଇଥିଲ । ସମ୍ମତ ଗଭୀରତୀମେହଙ୍କ ଜୀବିତ
ଘୋର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଜ୍ଞାନୀ ପଥର କରିବା
ରମାନେ କଠିନରୁଥେ ନିଷ୍ଠାନନ୍ଦିତ ନିଯମମଳ

ସହାଦବାହକାରୁ ଜଗାଯାଏ ସେ ହାନେ-
ଅଗ୍ରରେ ଲଙ୍ଘା ମଠ ଲାମରେ ପ୍ରାଚିନ୍ତକାଳରୁ
ଗୋଟିଏ ଦେବପୁଣି ଅଛି । ପରାକାଳରେ ଏ
ସଠି ଜାପ ତାକ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘମାନ ନିଜାତୁ
ଦୂରବ୍ୟାକୁ ଲାଭଥିବାର ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କ ହେ
ବାହୁ ସାଧାରିମାନ ଦାର କର ପଥାରିମାନ ଦାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଧରା ଏବଂ ନରବାସୀ ଅମ୍ବଲମାନେ
ଏକଟିତ ହୋଇ ମଠର ଦୂରତ ଚେଷ୍ଟାରେ
ମନୋମୋଳ ହୋଇଥିଲା । ମଠ ସମ୍ମାନୀ
ଦେହିତାରେ ନେବେ ଘରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି
ବାହାର ଦରକେ ଯାହା ବିଦୟୁ ବା ବନକାରୀ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଷରୁ ସେ ସମ୍ପୁ ଜିଦାର କରି-
ହେ ଏହ ସମ୍ମାନୀ ମନୋକଷ୍ଟ ହେଲ ଦେଖି
ଦୟ ମନ୍ଦରୁକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେବେ । ଅମ୍ବଲମା-
ନେ ଏ ସହାଦ ଶିଳ୍ପ ଅନ୍ତରୁ ପ୍ରାତ ହୋଇ
ଥିଲା । ପୂର୍ବକାଳର ଲୋକମାନେ ତଥାତେ
ପଠନ ପଠନ ମଠ ଆପନ ଓ ସବାହିତ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଝାର୍କା କର ଯାଇଥିଲୁ ତହିଁ ଧୀମା
କାହିଁ ଦୀର୍ଘମାନ ସମୟରେ କଞ୍ଚାବଧାରଣ କିଲା
ସେ ସମ୍ପୁ ନାୟ ହୋଇ ପାଇଥିଲା । ଗର୍ଭିନୀ
ଝାର୍କା ଏ ଦୟପୂରେ ନେବେବୁ କରିବା କାହାର
ଦଶ ଦର୍ଶ କାଳ ଅନ୍ତରେଥି ହେଲ କିନ୍ତୁ ତହିଁ-
ରେ କିନ୍ତୁ ଫଳ ହେଲ ନାହିଁ । ଏହି କାଳକୁ
ଦୟପୁ ହୋଇ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୀଳ ରହି-
ଲେ । ମାତ୍ର ଦେବେ ମନ୍ଦରମଳେ ଲୋକମାନେ
ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ପାତ୍ର ହେବେ ତଥାତେ
ଗର୍ଭିନୀଙ୍କୁ କିନା ଯାହାଯଦରେ ପାଖାରଣ
ନିଃସମ୍ଭବ କିମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ହେବେ ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିଃସମ୍ଭବ ହୋଇଥାରେ । ସେମାନ୍ତ ହାଲେଇରୁଏ
ଧଳାତି ଦ୍ୱାରି ଓ ଅମ୍ବଲମାନେ ଏକଟିମାନ
ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଲାତି କରିବାରୁ
ଦୟପୁ କରିଥିଲୁଣି ତଥମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦ ଲଗଇ ଉପ
ଲଗଇ ବା ଗମର ଲୋକମାନେ ଏକମୋତେ
ହେଲ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଅଳ୍ପକାମ ମଠ ଲାଭାବଳି
ପୂର୍ବରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏବଂ ବନ୍ଦାସ ବିଶେଷ ସାଧାରଣ
ଏ କ୍ଷମକାର ହେବ । କାମ୍ପରରେ କୃପାକଳିତା
ଏ କାଳେଇରବାବାରୁ ଏ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ମଦ୍ଦା
ଅକ୍ରମ ଏବଂ ଅମ୍ବଲମାନଙ୍କ ଧରା କହିଁ ଏ ହେ

ପ୍ରତିଧାନଜ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅମଲପ୍ରଭାବ
ଦୀର୍ଘଶୀଘ୍ର ସମ୍ପର୍କ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଦା-
ନରଶର କଠିନ ପ୍ରକିଳାକ ହେବ ନାହିଁ ।
ଅତିଥି ମହିଷାସୁରମୁଖ ଶାସ୍ତ୍ର ଗର୍ଭିତଙ୍କେ-
ଜନ୍ମିତ ସତରପ୍ରାମୟ ଗର୍ବମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଚାଲ-
ଗୋମୃ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ ଉଚ୍ଚ ଅଳ୍ପପ୍ରତି
ବିପ୍ରେଷନ୍ତୁପେ ମନୋଯୋଗୀ ଦେବାସନାଶେ
ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ କହିଥିଲେରେ କହି-
ଅଛନ୍ତି କ ବନ୍ଧୁନିତି ସାମନବେଦାହାସ ବନ୍ଧୁ-
ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେବାର ଓଜନ ଯାଦା ଅମଲମାନେ
ବାରମାର କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ ଯାଦା ମାତବର
ଜ୍ଞାନ ହେବ ନାହିଁ । ଅମଲମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ
କହିବେ କ ଯେଉଁ ଦେବାୟ ସେମାନଙ୍କର
ପଦଶାଖ କରିବାର ପାଇଁ ନାହିଁ ଯେବେ ରତ୍ନପୁ-
ଣ୍ଡ କାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ କହିବେ ସେମାନେ
ଏବାବେଳକେ ବରାହୀୟ ହେବେ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏକାନ୍ତ ଅଶା କରୁଁ ଯେ ଅମଲମାନେ
ଗର୍ବମୁଣ୍ଡରେକର ଏହି କଠିନଅଜ୍ଞାନ ବୟସକର
ବୃଦ୍ଧମୁଖ ହେବାପ୍ରତି ସାବଧାନ ହେବେ ।
ସତର୍ବତର ହେଖାଯାଏ ଯେ ବନ୍ଧୁଦୟତା ଅନ-
ନ୍ତରର ଗୋଟିଏ ଗେଗ ଅଟଇ । ଅନେବା-
ଳେକ ଏଥର ହେଣା ଆଶ୍ରମ୍ଭନ୍ତି ଯେ କରୁଁ
କୃତିର ନ ପ୍ରକଳ୍ପନେକେ କର ଥିଲେମାତ୍ର କୃତିର
ହେଲମାଦରେ ବିଶିଷ୍ଟ କରିପଣ୍ଡିତୀୟ ଦେଖାଇ
ପଢାଇବୁ ମହା ଲକ୍ଷ୍ମିଶ୍ଵରେ ପଡ଼ନେ । ଏଥର
ପ୍ରଥାକ କାରଣ ଏହି କ କୃତିର କେଳତାରୁ
କାର୍ତ୍ତିତା କରନ୍ତି । ଅନେବେଳକ ପର୍ବତ ନିଅନ୍ତ
ସ୍ତରରେ ଧର କରିବାକୁ ପଡ଼ନ୍ତ । କାର୍ଯ୍ୟକରେ
ଆପ୍ତକୁ ନ କରି ସମ୍ପର୍କକରିବା କରି କାରଣ ଏକ
ଅନେବସ୍ତୁଳକ ଆଶାକିଳ ନିଧିମାନ ପର୍ବତ
ପ୍ରକର୍ତ୍ତବ ହୁଅଛି । ସ୍ତରରେ କେତେବେଳେ
ଦାହବିଶ ଓ କେତେବେଳେ ସାମାଜିକ ନିୟୁ-
ମରେ ଘନ ଅମଲମାନେ ବରାହୀୟ ହୁଅନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଏପଦାର ଦୂରେସ୍ତ ଅମଲକୁ ଯେବେ
ବନ୍ଦୁମେହେ ଦୟାୟ ହେବେ ରେବେ ସେମା-
ନେ ଜାଗିଧାରିବେ ଯେ କୌଣସିଦୃଷ୍ଟ ବର
କରିବା ଦାନାଦିବାର କଥା ସ୍ତରରେ ବନ୍ଦ
ବାନବ ଓ ଜାଗିଧାରବ କଥା ଛାତି ଅପଣା
ଅପୁନାଥରେ ସାବଧାନ ହୋଇ କରିବେ ଏବଂ
ରତ୍ନପ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ତେମନ୍ତ ସମ୍ମା-
ନ୍ଦ୍ୟକାରୀର ଉତ୍ସାହ ହେବାର ।

ବଲକତୀ ମିଛନ୍ତିପାଇଛି ।
ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦର ଦିଦିକବାର ବଳକତୀ
ମିଛନ୍ତିପଳ କମିଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ତ
ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏପରି ସର୍ବ ଫର୍ମ ପୁଷ୍ଟେ
ଦେବତା ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଏଥି ଫର୍ମେ ପାଠ-
ଶମାକଳ୍ପ ଜଣାଇ ଥର୍ମ କି ଜଗରବାବୀ ଦେବତା
ତର ବରଦାତା (ଫର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ
ବଂଶଜ) କି ସ୍ଵାମୟର ବରଣୀପାଇଁ ଆତ୍ମବାନେ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଶୈତାନିଷାକ୍ଷର ବଳକତୀର
ସାପୁତ୍ରମନଙ୍କାମୁଁ ଅବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ନିର୍ମିତ
ଏକ କମିଶ୍ଵର ବରାଇବାର ପ୍ରସ୍ତର କରୁ ଘୋଟା
ମିଛନ୍ତିପଳ ସରକୁ ଦୂର ଜଣ କମିଶ୍ଵର ଦ୍ଵାରା
କମିଶ୍ଵର ସକାରେ ମନୋମାତ୍ର କରିବା ଦାରଗ
ପଢ଼ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପଢ଼ରେ ମିକ-
ରିପଳ ସରକୁ ଦେବତା ଦେଖି ଦୋଷ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଲେଖନକୁ ମନ୍ତ୍ରିରକର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ବଳକତୀର ବରଦାତାମାନେ ସର୍ବ ଦୟ-
ଅନ୍ତବାର ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପାଠଶମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଥିଲା । ମିଛନ୍ତିପଳ କମିଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ଏହି
ସରକୁ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହୋଇଥିଲା । ସରକୁ
ଚାରି ଅରମ୍ଭ ଦ୍ଵାରା ସରାପର ପ୍ରଥମେ କାରି
କୁହାସ ପାଇବ ଅବାକ ମୁଁ ନିର୍ମିତ ଶୋଭ
ପ୍ରକାଶ କରି ଏହି ଦକ୍ଷତାକୁ ମିଛନ୍ତିପଳଙ୍କା
ଜଣେ ଅଭିନ୍ନ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ପରମମହିଳା ପ୍ରତି-
ଶୁଭ ହସଇ ଥିବାର ପ୍ରସ୍ତର କଲେ ଏବଂ ସ-
ରାପ ସମସ୍ତେ ଏବଦାତିରେ ଶାନ୍ତ ଅନ୍ତମୋ-
ଦକ ହେଲା ଉତ୍ତର ଶାନ୍ତାପାତ୍ରଙ୍କରେ ଦେଖାଇ ସରକୁ
ପ୍ରଭୃତିରେ ଉତ୍ସବ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ଏହି
ବଳକତୀ ପାଦେବ ନବର୍ତ୍ତିମେଶର କାର୍ଯ୍ୟ-ସମର୍ତ୍ତକ
କରି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ତ ଶେଷକଳଙ୍କ ପାର୍ଥନା-
ନୁଷାରେ ଦୂରଜଣ କମିଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇବାର
ରୂପରେ । ମୌଳମ ଅବଦୂର ରକ୍ଷମାତ୍ର କି ସେ
ମୁଁ ସିଦ୍ଧି ଅବଦୂର କମିଶ୍ଵରଙ୍କ ନାହାଯିବ ଦେ-
ପୁଣି କଲେବୁରଙ୍କ ମୁଁ ଏବଂ ତଥେ କାର୍ଯ୍ୟର
ଅଭିନ୍ନ ଦୂର ସପ୍ତାବ୍ଦର ଅନ୍ତମୋଦକ କଲେ
ମାତ୍ର କି କି ସରେନୁନାଥ ବାନୁନ୍ୟା, କାଲୀନାଥ
ମତି, ଜାତ୍ରୀର ବେ, ଏମ କାନ୍ଦର୍ପ ପ୍ରଭତ ସବୁ-
ସୁକୃପୁଣ୍ୟ ବକ୍ତତାକୁ ନବର୍ତ୍ତିମେଶର ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଲେ, ଏକବରୁପା ଏବଂ ଅନ୍ତମୁକ୍ତ
ଶମାର ଅଭିନ୍ନ ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ଦୂରମାନରେ ପ୍ରବାହ
କଲେ ଏବଂ ସର୍ବପୁଣ୍ୟ ସମସ୍ତକ ବିର୍କରରେ ଶାନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ଶେଷକଳ ସାହେବର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅଭାବ୍ୟ ହେଲା । କମିଶ୍ଵରମାନେ ସଫାର୍ଦ୍ଦି

କହି ଅଛନ୍ତି ସେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟ୍ ପ୍ରଥମେ ସେମା-
ନନ୍ଦତାରୁ କଇପିୟୁଛି ତ କେବ ଏହାବେ-
କବେ ସୁରତ କହିଗଲ ନିୟମ କରିବାର
ବିଧବୀଙ୍କ କଲେ ଏହ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଙ୍ଗେଁ ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠ-
ପଳ କମିଶନରୀମାନଙ୍କର ନିଜା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ
କକେ ଲାହୁଁ ଏହା କହାଗ ହଲ ହୋଇ
ଗାହୁଁ । କଲିକତା ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠର ଅନ୍ତରକର
ଆ ଏହ ସରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟ୍ରର ଅସ୍ତରାର
ଅଛି ସେ ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠଙ୍କ କମିଶନରୀମାନଙ୍କର ହାତୁ
ଦେଖିଲେ ସତତ କମିଶନ ବସାଇ ଯାଇବେ ।
ଶେଷକାଳେ ସେଇ ଆଜନ୍ମାନୀଯରେ ବାର୍ଷିକ କରିବ
ସେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି ତାହା କେଅନ୍ତରୀ
ଥାର ସୁରତୁ ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଉଚ୍ଚିତ୍ବ
ସୋଗ ଦେବେ ଲାହୁଁ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ କରୁ
ଦୃଢ଼ାଦାମ ପାଲକୁ ଦେବ କାହିଁ କେଇ ଗଲ
କୋହିଲେ ଏ ସମ୍ବାଦ କେବେ ସମ୍ମାନିତ
ମଧୁର ବାଦ୍ୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଥାର ଥାନ୍
ଏହ ଏ ସମ୍ବାଦ କେବେ ଆହୁର କେବେ ହୋଇ
ଆନ୍ତା । ଯାହା ଦେଇ ଏ ସମ୍ବାଦ ଦିବାନ୍ତୁ
ସଦ୍ବସ୍ଥାରଣାଙ୍କ ମନୋମାର ହୋଇ ଥାର ଥାର ଏବ
ଆମ୍ବମାକେ ଏହିକାର କାଣ ଦେବ ଶେଷଙ୍କ-
ଇଟି ଶାମସଙ୍କ ସାହେବଙ୍କର ନିଜା କହିବ ଆନ୍ତା
ହୋଇ ପାରୁ ଲାହୁଁ । ରାଜ୍ଯକୁ ଦେଖିଯୁଇ
ମଧୁରେ ସଭାବ ସମ୍ମାନକର ଚେଷ୍ଟା ଏବେଶର
ସାଧନକର୍ତ୍ତା ପରି ମଙ୍ଗଳପ୍ରକାଶ ହୋଇ ସମସ୍ତେ
ହୋଇ କରିବ ବିନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଙ୍କ ଦେଖା ଯାଇ
ଥାର କି ମନ୍ଦିରକର ଟାମଦନ ପାହେବ ଭରିଯୁ
କାଶପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧୁରେ ଡିଛେହ ବହାରକାର
ପ୍ରଧାନ ହେବୁ ହୋଇ ଥାହିଁ । ରାଜ୍ଯର୍କ ଦିନ
ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଏହ ମହାମା ସଜ୍ଜାଯୁକ୍ତ ପରିଶରେ
ଦେଖିଯୁମାନ ହୋଇ କେବେ ମାଣ କଟୁଇ
ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠଙ୍କ ସମ୍ରକ୍ଷରେ
ଅବିବେଳନା । ଦୁଃଖ ଅମ୍ବାସନ ଦିବେଧୀ
ଦିବେଶେଷୁ ଏ ରାଜ୍ଯକଳ୍ପ ପରି ଦେବାରୁ ଘରେ
ଦିବାଦ କୃଷ୍ଣ ଦେଲ । ଏପରି ଶାଶକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ସାରକାଳ ରହିବା ମଙ୍ଗଳପ୍ରଦ ନୁହଇ । ମହା-
ମାନ୍ଦ ଲଞ୍ଜ ଦିଶନ ଏ ବିଷୟରେ କି ବିଶ୍ୱର
ଦିବେବେ ଦେଖିବାକୁ ଅବରୀଷ୍ଟ ରହିଲ ।

ଜୀବନବିର୍ଗୀୟ ଶାବ ଉତ୍ତମ ।

ଏହି ବ୍ୟାଗର ସବୁ ୧୮୮୨ ମେସି ସବୁ
କିଛି ବାପିକ ବିଜ୍ଞାପନରେ ମହିନ୍ଦ୍ରମେହି ମହିନ୍ଦ୍ର
ମହିନ୍ଦ୍ର ମହିନ୍ଦ୍ର ବାବିଲି ମହିନ୍ଦ୍ର । ୧୯୫୩ ମେ

କନ୍ଦୁପଙ୍କ ବାମାରବାରେ ବସୁର ବଳନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି ଚାହିଁଲ ବାରଗ ଏହିକି ବର୍ଷ ଶେଷରେ
ବିଜୟେ ସେହିଟଙ୍କ ଜାକଦର ସଙ୍କରୀୟ କେ-
ଗେନ୍ଡରୀଏ ପ୍ରଧା ପର୍ବତ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ଏହି
ବାର୍ଷିକ ବିଜୟପଦାରେ ସେ ସମସ୍ତ ଦେଖିବା
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ସ୍ଵତଂତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାରେ
କାଳ ବିଳାୟ ହେଲା ଫଳରହ ସଦ୍ବିତ୍ତ ବିଜୟ-
ପନ୍ଥ କରିବାରେ ବାମାରବା ମୋଟିଏ ତୁଟୁ ଆ-
ଟର ହାତୁ ଏହିଶବ୍ଦର ଫଳ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇ ଅଛି ସେ ଯାହା ଦେଖି ମନ ଆଜନ୍-
ରେ ପୂର ଦୂରୁଥିଲା । ଜାକଦର ଘୋଗେରେ
ବିଜୟ ପେତେ ସୁଧାର ଘାଡ଼ାର ଧାଉନା ସମ୍ପଦ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର କହିବେ ବିଜୟପଦ ସହି ତୁଟୁ
ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ସୁଧାର ପଞ୍ଚରେ ପେତେ
ତୁଗ୍ରେ ଅବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ ହୋଇ ଅଛିମେଳ
ଅଣ୍ଟ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାକ-
କରିବାର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟାପରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୋଇ
ଥାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଂ ଚିଠିଧର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଅପର
ହବାରୀତିରୁ କାରିବାର । ଚିଠିଧର୍ତ୍ତ ଘଠାଇବା
ବନ୍ଦନରେ ଏହି ବିଜୟମାର୍କ ଦେଖିଯାଏ ଏହି
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୯୫ ଜାତିଦର ଟ୍ରେନ୍ ଚିଠିକାଳି
ଏବଂ ୧୯୯୬ ଖ୍ରୀମଦିଆଦା ପୂର୍ବ କୋର ଅଛି ।
ମ୍ଯା ୧୯୯୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ଜେଲପାଇଁ ମା ୩୯ ଦିନ-
ରେ ବନ୍ଦ ଓ କଟିଗାନ୍ତ ମା ୨୨୩ ଦିନରେ
ଜୋଗା ଓ ଖ୍ରୀମଦିଆଦା ମା ୨୨୫ ମାର୍ଚ୍ଚରେ
ଜାକାନ ଜାକ ନେବା ଅଣିବା କରୁଥିଲା ।
ଖ୍ରୀମଦିଆଦା କିମ୍ବାନ୍ତ ଶିଥିକାଳିକାର
ଅଳେକ ପ୍ରତି ଜାକଦରର ବାର୍ଷିକବାହୀର
ବନୋବସ୍ତୁ କୋଳିଅଛି ଏବଂ ତହିଁରେ ଅଳେକ
ଅଣ୍ଟ ବନା ସୁନ୍ଦର ଜାରୀ ମୁକ୍ତାପିଲା । ସେମନ୍ତ
ଚିଠିଧର୍ତ୍ତ ଦେଖିନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାରୀହାନ୍ତ ହେଲେ
ଅଣ୍ଟିପାଇଁ ଦୁରି ହୋଇଅଛି ।

କହାଗେତି ବାରବାହରେ ଦେଖାଯାଏଯେ
ମନ୍ଦିରର ପନ୍ଥୀଙ୍କ କଲ୍ପନା ଦୁଇ ଦୋହାତଳ
ଏହି ଉତ୍ତା ଦେଖି ଦେଖି । ତା ଲଜ୍ଜା ମନ୍ଦିରର
ଧର୍ମର ଦିକ୍ଷତର । ଏହି ବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ମନ୍ଦିର
ରୂପର ଅନ୍ତର ସଞ୍ଚାର ସମ୍ପଦା ପରିପଦା । ଦୋ-
ହାତଳ । ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଦର୍ଶନ ପାଇଲୁ ।
ଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇମାତି ପ୍ରେରଣ ଚନ୍ଦାରକୁ
ଏହାରୁ ଦମ୍ଭୁ କରୁଥିଲା ଏହାରୁ ଆମା
ପୁ ଦେବ ଏଥି ନଥରୁ କେବଳ କରିବାରୁ
ଏହାରୁ ଦେବାକୁ ଚନ୍ଦାରକୁ । ଏ ଏକ
ଅଭିନନ୍ଦ ମନୋକଳକର ଅପର ଅମ୍ବ କାହାରୁ

ବେମନ୍, ସାନଖ୍ୟାଲୁପୂର୍ବକ ହାର୍ଦିକ କରୁ ଥାଇଲୁ
ଏଥରୁ ଗାନ୍ଧୀ ସାମାଜି ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି । ବେମନ୍
ମନରେଣେ ଜାତିଧର ପ୍ରତିକାର୍ତ୍ତବ ନିବନ୍ଧନ
କିମ୍ବା କାହିଁ ହେବ ଏହି ଜାତିଧର ପ୍ରତି କେତେବେଳେ
ଦିଶେଷ କିମ୍ବା ଜନ୍ମିତ୍ବକାର ପ୍ରମାଣ ଏହିବ
ଜାତିଧରରେ ଯେଉଁ ବେଳେମ୍ବ କାର ମୁଣିତ
ହୋଇଅଛି କହିଲେ ବିପ୍ରର ଲୋକ ଟଙ୍କା ଜମା
କରୁ ଥାଇଲୁ । କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ ସେ କାଳ
ପାଇଁ ଅପ୍ରେକ୍ଷଣ ମାତ୍ର ଅର୍ଥମୁକ୍ତ ଏହି ଜାତିଧରର
ର ଚାଳା ଜାତିଧରରେ ଫିଲ୍ଡିଲ । ବର୍ଷ ନିବନ୍ଧନ
ଲୋକେ ଟ ଟଙ୍କ, ୫୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଜମାକଲେ
ଏହି ସାହାର ଯେବେବେଳେ ଟଙ୍କା ଫେରି
କେବାର କଞ୍ଚା ଦେଇ ସେ କେତେବେଳେ
ଫେରି କେଇ ମୁଜା କରି ଶେଷରେ ଟ ଟଙ୍କା
ଟଙ୍କା ଜମା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୟାୟ ଅଧି
କଳାଟଙ୍କା ଧ୍ୟବନ୍ଧ ଦ୍ୟାୟଗମନଙ୍କ । ଜମା ର
ଖିବା ବ୍ୟକ୍ତିକର ସମ୍ବନ୍ଧ କଣ୍ଠେ । ଏଥୁମଧ୍ୟ
ରେ ଦେଖୋୟ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗ୍କା ଅଧିକ ଏହି
ତହିଁରେ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିକର ଅଛି
ଯଥ; କୁଝ କେମାଣ କୁବଜ୍ୟ କରିବାର
ଅମ୍ବେନାନେ ମୋଧୁରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ
ପଶୁମର୍ଗ ଦେଇ ଥାଏ କି ଯାହାକର ଅଣ୍ଟ ତଳ
ସୁଧାରୁ କରୁଥାନ୍ତ ସହ୍ୟ ବିଜ୍ଞାବାନ୍ତି ଜାହା
ସେମାନେ ଯବନମେ ସେବିଂସବାନ୍ତର ସାହାର
କେତେକୁ ରାଖି ଦେଇଲେ ଅବସିଦ୍ଧ ସେମାନେ ହାତ
ଦେଲେ ଦ୍ୱିଷ୍ଟରୁହିରୀର ଉପିପାଇବେ । ଅଭିଭୂତ
କି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଆଠଶା ଧରମ୍ଭାରେ ବାଖଳ କ
ବୁଝିଲେ ଏକଷମୟରେ ଗାସ ଦ୍ୟବନ୍ଧ ପ୍ରାଣ
ହେବେ ଅଥବା ଯେବେବେଳେ ଟଙ୍କା ପତ କରୁ
ଦ୍ୟବ କହି ହିପରେ ଥିବ ବନ୍ଦ କୁଟ ଏବା ପଶୁ
ମୁହଁ କୁଟର ଠକ ବା କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧୀ ଜାତିଧରର
ର ସହି ଅର୍ଥକୁ କୁଟ୍ଟ ପାପକ କାହିଁ ଦେବତା
ପୁରୁଷୋକ୍ତର ତାରଗାରକା ଜାତି ତେବେବାନ
କୁ ଏହା ଜାତିଧରର ପ୍ରଧାନ ବାର୍ତ୍ତାବନ୍ଦନ
ତାତିଧର କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି କରୁ ମନୁଷ୍ୟରେ
୧୯୫୦ ଅବଦେଶ କରାଇଦୁଇ । ଭୁବନେଶ୍ୱର
ପୋଷ୍ଟମାନ୍ତ୍ରର ମାଜନ ଏବା ମୋର୍ଟିଗ୍ରେନ୍‌ରେ
ପୋଷ୍ଟମାନ୍ତ୍ରର ପାବନ୍ଧିବଳ ଶାଶ୍ଵତବାଦ ତା
କରିଲେ । ବ୍ୟବସା ବରଗମ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
୨୫୫ ଅକ୍ଷେତ୍ର କୋରିଦୁଇ । ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋହମ୍ମଦ କୋରିଦୁଇ କାହିଁ ମନୁଷ୍ୟ
ମୋହମ୍ମଦ କୋରିଦୁଇ ।

ଶାପ୍ରାଚ୍ଛିକ ସଂବାଦ ।

କହୁମ ଦେବନାଥ କରିଲେବୁଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବାବୁ ବାପିବ
ଦୋଷ ସବୁ ବାବୁ ଯୋଗେବୁବୁ ଯେ ଏକାନ୍ତପାତ୍ର
ମାତ୍ରାର ହୋଇଥିବା ।

ଦୁଇ ସବ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ହୋଇ ପାଇଲା
ଏଥିରେ ଅନ୍ଧାଳାର ବିନିମ୍ୟ କାଢାଇ ହୋଇଥାଏଛି ।

କେବଳକା ସମେତରେ କୁଳର ହେଉଥିଲା ଶାସ୍ତ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଗର୍ବରୀ ପଦବୋଦ୍ଧାର ପାଇସବୁର ଜାଗାଯାଏବୁ ।
କାହୁ କମଳବାବୁ ଯେତ ଉଛିରେଥାରୁ କାହୁ ହାତବାପ
ଯେତ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବୁକୀ କମ୍ବେଳର କପଟ
ହୋଇଥିଲା ।

ବେଳ ପରିଷାଦକୁ ସୁନ୍ଦର ପରିଷାଦକୁ ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିର
ଗାନ୍ଧୀମନ୍ଦିରକୁ ଉତ୍ତର ଦୋଷମନ୍ଦିର । କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ
ଦେବଲଙ୍ଘ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରୁ ପରିଷାଦ ମନ୍ଦିର ।

ପ୍ରଦୀପ ଶେଷକ ପ୍ରଦୀପ ୫, ୧, ମହିନ୍ଦ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ୫୦
ବିଜୁଲି ପାତା କରିବାକୁ ବସନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ଦେଖନ୍ତ କରିଲ ତ, ଯଦୁ କଲାମ ଲାଗେଇ ଧୀରାଜ୍
କରିବ କଲାମାଟ କଲାମ ମହିନ୍ଦ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ପରାମ କରିବାକୁ

ପରିବହନ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ପରିବହନ କାହାର ଦେଶରେ ?
କାହାର ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ ହେଲା ?

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରମାଲାରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୦୭୩ - ୦୭୫ ପରିମାଣରେ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବଳିଦିନରେତେବେ ଏହି କାନ୍ତରେ ଉପର
ଆଜିର ସାଥେ ଚାହିଁ ।

ଶରୀରକାର ସହ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ ଘେରେ ମହିମାରୁ ମନ୍ଦ
ହେଲା ଏ ମାନୁକ ପୁଣ କହୁକେ କମିଶରନିରେ କାଳେ
ବରିଷ୍ଠାର ଗଠ ପ୍ରୟୋଗରେ ଲେଖିଥିଲୁ । ଧରୋଟି ଯେ
କହିଛନ୍ତି ଜୀବିତ ଜୀବାର ଅଧିକ କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ
କରିବେ ତାଙ୍କ କବିତାର ଗତ ଚନ୍ଦରାଜଙ୍କ । ମାତ୍ର
ଆପଣ ଧରୋଟି କରି ପ୍ରୟୋଗ କରିଲ ମେହିକାର ମାତ୍ରେ
ଜୀବିତ କରି ଥିଲେ । ସେ କହିବାକିଲେ ଅତିରିକ୍ତ

ବ୍ୟାକ ପରିଚୟରେ ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଏ ତେବେଳେ
(ଅଛାଇ ପାଇଁର ଜାହାନ) ମହିନେ ଏହି ବର ବି
ଶକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଫେଲା ବିଶ୍ଵରେ
ଉପରେ ଆହୁତିରେ କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵରେ
କାହାରଙ୍କରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା କାହାରଙ୍କରେ
ବିଶ୍ଵରେ ଆହୁତି ପାଇ କାହାରେକିମ୍ବା ବିଶ୍ଵରେ
ଅନ୍ୟମାନରେ ଏହି ବର ବିଶ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵରେ

କଲାପର ଭାବ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଉତ୍ସାହ ଯେ ବୁଦ୍ଧିଭର ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି ବର୍ଣ୍ଣନା ଥାଏ ଦୟାପିଲାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟରେତେକାରୀ
ଯଶୋଭାକାଳର ଶାଶ୍ଵତ ଚିନ୍ତା ବନ୍ଦକେ ଦୂରାକ୍ଷ ଯଥେ
ମାତୃକା ଅଶୋଭାକାଳ ତମାଜର ଦେଖା ଦୟାକାଳ ଯଦ୍ୱାନୀ
କାହାର ହାତ୍ ଏହି ଅନ୍ତର ଅପରା ତେବେ କରେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦେଖି କରେ ଅପରା କରୁଥିଲୁ ମନ୍ଦରୁ ଆରମ୍ଭକ କରି
ହୋଇ ଏହି କେହି ଚାରିକାଳୀନ କଥ ମାନେବ ଆରମ୍ଭକ
କରୁଥିଲୁ ଏହିକେ କରି କରିପାରିବା ।

କୁଣ୍ଡ ଦୂର ରେ ଦିନାର୍ଥି ସାଙ୍ଗର ଦୟତ ଥାଏ
ପୁଣି କଥା ନମ୍ବର ବାଲଦାରିର ପରମାନନ୍ଦର କା-
ହା କାହାର ଦୟର ସାହେବଙ୍କ ଦଶିର ବାଲଦାରଙ୍କ କା-
ହେବ କଥାକୁଠାରୁ । ଏହା କଥା ହେଲେ ଏହି ଅଳମ
କଥା ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରପଥର ଭିତ୍ତିର ଦରସନରେ କାହାରୁ
ଯଦିବାରୁ ଏକାତ୍ମକ ହେଲାକାହା ଯାଇଥାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ ଧୂମରେ ରଖିଥାଏ । କିମେ ନିଅଖ କଥା ଯୋଗ,
କମାଳ ନାହିଁ ଯୋଗରେ ଅମର ହେଲେ କୋଣିଦେ
କହୁଠି ହୋଇଥାଏ କୋଣିକ ପରେ କହିଯ କହ କହିର
କେବ ବେଳେ ମାହଁ ।

ପ୍ରମାଣିତ କୁଟୁମ୍ବରେ ଯୀ ଉଠିବା ପାଇବାକୁ କେବଳ ଏହି
ଶତ କଲା ଅନ୍ଧରେ ମୋର ମୁକ୍ତି ହସ୍ତ ପରିବାରରୁ ଦସ୍ତ
ଦସ୍ତ କିମ୍ବାତୁ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଘୋଟା ଜଳ ଦେଖିବାକୁ
ଦୂର ଦୂରରେ ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର
ମୋରକମ ତତ୍ତ୍ଵର ପଥସ୍ଥ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଆତମକାରୀ
କାଳ ଏହି । କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗ ଅଭ୍ୟାସ ଦେବୀ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵରେ
କାହାମା ଏ କଥା ପାରେବାକି ଦେବୀରେ ପାରେବା
କିମ୍ବାକି କଥା କଥା । ସାତେବେ ପଢ଼େଇସୁମାହେ ମର
ଦେବତାରେ ମେହବୁଦ୍ଧିମାତ୍ରକୁ ଦେବୀ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ
ଦେଖି ଦେବ ପାରେଥିବ କାହା । ଦେଖାଇ ଅବସରକାହ ।
ଅମେରାହେ ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷକୁ କିମ୍ବାମାନେ ମାତ୍ରେ
ଦେବତାରେ ବକାରେକବେ ଦେଖା ମୁଁ କି ଦେଲେ । ମୁଁ
କମ୍ବି ଅବସର ପଥସ୍ଥ ଏହି ସେ କାହିଁ ଦେଖିଯାଇ ଦେଖ
ଦେଖିବ କଥେ ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଏହି ପରିବାର ଦେଖିଲେ ।
ଦେବ ମୁଁ ମୁଁ କଥା ଏ କଥା କଥାରେ କେବେଳେ ସମ୍ମାନ
ଦେଖିବ କଥା କଥାରେ କଥା ଏ ମରିପାଇବ ଏ ଏହି
କଥାରେ କଥା କଥା କଥା ସମ୍ମାନ କଥାରେ କଥାରେ
କଥାରେ ଯେ କଥା କଥାରେ କଥା ଏ କଥା କଥା
କଥାରେ ସମ୍ମାନକଥା କଥାରେ କଥା ଏ କଥା କଥା

ଭାବୁରୀରେ ପରିଷକ ହତ୍ଯା କା ଏହି ଘରେ ପାର
ଗାଲାର ପ୍ରକାଶ ଦେ ସେହି ମାନ୍ୟ କା ॥ ୧୩ ପରିଷକ
ହତ୍ଯା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେକିଛ ମନ୍ଦିରରେ ତ ମିଳିଥିଲୁ
ଏହି କରିଥିଲୁ କ୍ଷେତ୍ର ପାଠୀ କା ମୂଳର ଅନ୍ଧାର
ଦେଖୁ ମାନ୍ୟଙ୍କ । ମନ୍ଦିରମେ ଏହି ସବୁଦେଖାନୟରେ
ଅନ୍ଧାରର ମାନ୍ୟ ଦେଖିଲା ।

ତେବେଳକାରୀ ପ୍ରସକରେ ଜ୍ଞାନାବ୍ୟାପିତାରେ ହେଉଥିଲା
ଅନୁଭବରେ ଏହାର ପାଦକର ବୀରପକ୍ଷ ଏକ ପାଦକର
ହେଲା ଏହାର ମୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କର ପୃଷ୍ଠାଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଏହା ବ୍ୟଥି
ଦିଗନ୍ତରେ ଲେଖାରେ ଉଚ୍ଛବି ଉଚ୍ଛବି ଲୋପନକାଳରେ
ଦେଖିଲା ଏହାର ପୃଷ୍ଠାରେ ଯାତାପାଦକର ସମ୍ମାନ କରିଲା
ଏହାରେ ଉଚ୍ଛବିରେ ଶାଶ୍ଵତ, ଉଚ୍ଛବିରେ ଶାଶ୍ଵତ
ଏକ ଲୋପନରେ ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖିଲା ହାତର କୁଣ୍ଡର ଦେଖିଲା
ମୁଣ୍ଡ ଦେଖିଲା ଏହାରେ ବିଜ୍ଞାନାବ୍ୟାପକ ମୂଳର ପାଦକର
ଏହାର ପାଦ ପେଇ ପରିଦିଷ୍ଟ କରିଲା ଏହା ମରିପ୍ରାଣ
କରିଲା ଏହାରେ ପେଇ କରିଲା ଏହାର ପାଦକର ଏହା
କରିଲା ।

ମାନ୍ୟମାତ୍ର ପଥାରକ ବିମର୍ଶା ପେଟ୍ ଅପରାଧ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବୌଦ୍ଧ ଚିଳକଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆପଣ
ଧାରାତର ପାତା ଦିଲ ମାତ୍ର ତା ଏହି ଦୂରରେ ଝୁଲାଇ
କେବଳ ଗାନ୍ଧି ଫୋରାରୁ !

ଯାତ୍ରାପତ୍ର ପଞ୍ଚାତ

699999

ପ୍ରେସରିଟାର ମହାନବ ନମିତ ଅମେରିକେ ଦାସୀ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମାର୍ଗିକା ସାହଚର୍ତ୍ର ମହାରାଜ

ଅତି ବାଲେଖର ସମ୍ମାଦିତାହରାରେ ଏବଂ ଡି-
କ୍ଷିଳୟଧିକାରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଶିଖାହିନ୍ଦ୍ରଗର କଣ୍ଠ-
ବାରୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛି ତତ୍କଷ୍ଣେ ପାଦାପନଳିକ-
ସୋର୍ତ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ଅପେକ୍ଷା ପୁରୁଷର
ଅଟ୍ଟିଲା । ଯାହାହେଉଁ ଶିଖାହିନ୍ଦ୍ରର କଣ୍ଠସାର ଲାଲ-
ଗୋଟିକ ମହାଶୟ ଏବଂ କଟିବ ଓ ବାଲେଖ-
ର ତେଷଣୀ ଲାଗେନ୍ତିରମାନେ ପ୍ରକାଶ-
କୁଣ୍ଡର ସହାର ନ୍ୟାୟମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଭାବାଦ କରି
ଅଧିକାମାନକୁ ଯାଧାରଣ ସମ୍ମାନରେ ଚର୍ଚିବା-
ରୁହୁର ପ୍ରମାଣ କରିବା ଉଚିତ; ମୋତି

ପାଠ୍ୟ କଟକ ମିଶରନାଥ ବରତେପୁଣ୍ୟାଧ୍ୟ

ଆର୍ଟିକ୍ ପାତ୍ର ନିମ୍ନାଁ

© 2012 1622 0000000000000000

ମହାଶୟ-ନାଳକରେଣ୍ଡ

ଅମ୍ବୁ ଗତମାର୍ଗ ତା ୨୦ ପିଲାତାରୁ ଅମ୍ବୁ
୧୯୬୫ ଅକ୍ଟୋବରରେ ହଞ୍ଚି ଓ କଳ୍ପା ହେଉ
ପାଇଲାଦଶରେ ଗମ୍ବକୁ ସାରଥକୁ ତା ୨୧
ଦିନ ନିଜଙ୍କପୁରୀରୁ କୋକାରେ ଆୟୁ
ହେବି ବେଳା ପ୍ରାମ୍ଭ କାହିଁ କା ପରମାର୍ଗେ

ନନ୍ଦାମୋହର ନବିଷ୍ଟ କାନ୍ତାର ଏକ
କଗାବର୍ତ୍ତରେ ସବନ୍ଦୟୋଗେ ହଠାତ୍ ନୌକା
ପରି ଥାଏ ନୌକା ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବ ଘାଁଙ୍କା କବଳୁ
ଏବଂ ହଙ୍କକା ପାଣି ଘାଁଯାଇ ଦେଖି ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳ
ଓଲାଟାର ତୁମାର ଦେଲା । ଜାଣାରେ ଥିବା
ଛ କି କି ମାହି ତେଣେ ପଦ୍ମର ପନ୍ଦାର
ଘଲେ, ଅମ୍ବ ଘଲରେ ଥିବା ଛା ପଣ୍ଡିତ ତେ
ଅମ୍ବ ଦେଖେଥେ ମଧ୍ୟ ନନ୍ଦାବୁଲୁ ଦେଖାଇ ପର-
ଥିବା କନ୍ଦାମାର୍ଜନ ତୁମା ମର ସେହି ଦିଶରେ
ଚଢିଯାଇ ପାଣ ରଖି କଲେ । ଅମ୍ବେ ପରୁବ
ଜାଣୁଳ ମଧ୍ୟ ନୌକି କୁଣ୍ଡାଯୁ କି ତେଣୁ
ତଙ୍କା ସହିରେ ପୃଷ୍ଠରେ ଦେଖାଇ ପାରୁ ପାରୁ
୫୦୦ ଦାର ଦୂର ଏକଟା ନନ୍ଦାର ଜମ୍ବୁ ପ୍ରୋତ୍ସହ
ରେ କଲାପଳେ ତଙ୍କା କୁମି ଗଲ ଧାରା ଏ
କଞ୍ଚମାନ ଭ୍ରମକୁ ଦିଲା କି ଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମୁଖାଳି ହାମକ ଜଗେ ଜଙ୍ଗାର ମାତ୍ର
ଅମ୍ଭେ ହେଉଁ ଅଜ୍ଞେ ବୁଦ୍ଧିଗଲୁଁ ବେଳ ମ୍ୟୋଜନ
ଦିଶାମୁଖରେ ପିଣ୍ଡିତିନା । କିମ୍ବା ପରେ
ଜଙ୍ଗାର ମନ୍ତ୍ର ଦେଖି ତାଙ୍କ ସମେତ ପଦ୍ମ-
ବିଗାଳୁ ଲଗନ ଥାଏଁ ହସନ୍ତ ତମେ ମରଚିବ
ଦକ୍ଷିଣା ଭାବୀଳ ହେଉ ଆହଁ । ଏପରି
ଦିଶାମୁଖ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଦାର ଅମିତି । ବାହୀ
ଯମ୍ବୁରେ ହଠାତ୍ ହାତା ଉତ୍ତରୁ ହିତା ହୋଇ
ଦୂରିବାବେ କିମ୍ବା ମହି ଅମ୍ଭ ନିକଟରେ ପଢ଼-
ଦିଲ୍ଲି ମାନୁକେ ଅମ୍ଭ ଯାହାକୁ କୁଣ୍ଡାତ ଧରିବୁ
ଛିଁ, ମହି ବହିଲ ମୋତେ ଗ୍ରହ, ମୁଁ ଅପଣଙ୍କ
ଭାପରକୁ ନେଇ ଯିବ ଏହା କହ ଅଥ୍ୟ ହୁଏରେ
ଏହିଶ୍ରୀ ଲମ୍ବଦୌତିର ଏକ ପ୍ରାକ୍ତ ଦେଇ
ଅଧିକ ପ୍ରାକ୍ତ ମର୍ଦକ ଗରି ଦୂରରେ ଦୂର ମାରି-
କାଲୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାପନରେ ପାଇର ପାଇର ଘୋଟ
ଦୟ ଦୟ ଏକା ଟାକି ନ କାହା ଅହୁଁ ଏକଜଣ
ମହିକ ଜାତିବାବେ ଦୟକ୍ଷଣ ଟାକି ଅଦିବସୁରେ
ଦେଖା କୁନ୍ଦରତଳ ଧରିଲେ । ଯଦିବାବେ ସେ
ଦୂରେ ଅମ୍ଭ ଦୂରବାହୁ ଧର ଭାପରକୁ ତଣି
ଅଗିଲେ । ତେଣେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ବାହୁ ଶକ୍ତି
ଲୋକ ବକାଶେ ଉତ୍ସୁକ ଅନ୍ତର୍ଦୟଣ ବିବୁଜ
ଜାଣିଲୁ ଯେ ମେମାରେ ହୃଦୟର ଅଧି ନାହାନ୍ତି ।
ଗୋଟାଏବରାଜା ଯେମାନଙ୍କ ଯତାବାକୁ ଗଲା
ସେମଧ ଦେହପତି ଦତ୍ତନାନ୍ତି । ସୁରମାତ୍ର ହାତାକୁ
ଦେଖେବ ଜଣ ଉତ୍ସତ ନୟମାନଙ୍କ ଯକ୍ଷିତେ,
ହାତ ହାତ ପଢ଼ିବକ ଦବରାହି ଅନୁମନାନ
ନିକଳ ହାହଁ । ମେହେଦିଲେ ହାତ ପ୍ରାୟ

୨ ଏହି ଅଧ୍ୟେମାରେ ନସାକୁଳରେ ଗୋଟିଏ
ଦିଲ ମଥରେ ପଡ଼ିଥିଲୁଣ୍ଠିବା କି ପ୍ରକାଶେ ଦିଲ
ଥିଲ ଶୁଣିଲ କୁମା ଚିନିହିଁ ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନେ
ଦେବ ଦାତି ଦେବ ଦେବି ଏହି ମନ୍ଦ୍ୟରେ
ବ୍ୟାକୁଳ ଦେବାକ ନନ୍ଦ ନିକଟ କବିଶୀରୁ ପ୍ରାମଣ୍ୟ
ବାହାର ଗଲୁଣ୍ଠିବା ଏହାରେ ପଢ଼ିର ଫେରେ
ବିବାଦିମାନଙ୍କ ବାହାରେ ସଂଖ୍ୟା ମାଧ୍ୟନ କରି
ପରଦିନ ସକାଳୁ କଟା ଛିନ୍ଦିବା ସହାଯେ
ଅସି କିନିଧିରେ ଖୋଲୁଣ୍ଠି ଦୁଃଖା କିମ୍ବିର ମୁର
ଶବ୍ଦର ଦେବା ଗଲା । ଉଦ୍‌ବାପେ ଥର୍ତ୍ତ କହିଲୁ
ଏ ମିଳିଲ ମାତ୍ର ଆମ୍ବର କେବେଳ ଆଜି ବାହାର
ପୁରୀ ଥର୍ତ୍ତ କେବେଳ ଜୀବ ପରିକାର ସୁଷ୍ଟିକ
କରିବାକି ମିଳିଲ ନାହିଁ । ସାବା ଦିନର ଏହି
କାର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବିର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ କରିବୁ ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କ ବାହାର ମନଚର ଥିଲା ନ ଥିଲା ।

ବକାର୍ ବନ୍ଧୁଦ

92-93

ମୁହଁ କାନ୍ଦିଲାର ଖରୁ	୧୫୯	ଅଧିକ ପରି
ମନ୍ତ୍ରମଳୀର	୩୮୯	କାହାରେ
ପାତ୍ରମଳୀ ତାର	୧୫୯	କାହାରେ
ପାତ୍ରମଳୀ ପାଥ	-	କାହାରେ
ପାତ୍ରମଳୀ ଚକଳୀ	-	କାହାରେ
ପାତ୍ରମଳୀ ପଥ	-	କାହାରେ
ପାତ୍ରମଳୀ ପାନ	-	କାହାରେ
ପାତ୍ରମଳୀ ପାନ	୧୫୯	ଅଧିକ ପରି
ପାତ୍ରମଳୀ ମେଡ଼	୧୫୯	ଅଧିକ ପରି
ପାତ୍ରମଳୀ ମେଡ଼	୧୫୯	ଅଧିକ ପରି

ବିଜ୍ଞାପନ

ଲିଗାର ଦୋକାନ

କାଳୁ ଅନ୍ତର୍ବିହି କର କମାଗା
କଟଳ ସଦଳ କୋଠୁଣୁଥିଲାଇ
ଏଠାରେ ମଦକପୁରାର ପ୍ରଗମନଗା ଚଢ଼ୁ
କେବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ନାହିଁଲା । ଏହି ବିଲମ୍ବ ଯୁଗର
ଧୋର ଘରର ଶାରୀ ଆଜ ସଜୁର ଘୟୁ
ମୂଳଗତର କରୁଥିଲୁଭଦ । ମହିତ ତାଙ୍କରିବ
କୁମା ଯତ୍ତାଦି ମର ପରୁଷ ଆଏ ଏବଂ ପାଇମାନ
ର ମତେ ଶରୀ ଯାଇଛି ଦରବେଶରୁ ହାତ
ପର୍ଯ୍ୟାଏ । ଅଦର ପରାମା ଶୁଭ କରିବାର
କଳେ ରାମାକପାନରୁ ମନ ମାନବ ।—

ଏହିଦ୍ୱାରା ସବୁଦ୍ୱାଧାରଣକୁ ନିର୍ଭବ କରିଥାଇଛି ।
ଅତି ପ୍ରେ, ଅବ୍ୟାସକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ
ସ ଯ କିମ୍ବା ସମୟରେ କଟକ ରେଖନେବା
ବିଚାର କରିବାରେ “ ସାହୁକବ୍ୟାକ୍ତିମ ସଜ୍ଜ ” ର
ହାର୍ଷକ ଅଭେଦକ ବେଳେ ।

ଅର୍ଦ୍ଧବରତ୍ତମନଦୀକପୁରଗ ଲାୟମିତ ପମ-
ପୁରେ ହତ୍ତେ ସର ପୁରାର ଉପପ୍ରିକ ଦେଇ
ସର୍ବେ ଫୋରନ୍ଦ୍ର ବର୍ଜବାଖତ ଓ ଉତ୍ତାପୁର
ବର୍ଜବା ହେବେ ।

ଅଳେଳ କିମ୍ବା—ମୁଖ୍ୟରେ ସବ କାହିଁଲେ ।
ଆମାଶ } ଏ ଯୋଗେତାକୁ କଥୁ
କିମ୍ବା } ଅନ୍ତରୀତରେ ସମ୍ଭାବନ ।

ଅମ୍ବେ ପ୍ରଦୂର ଲକ୍ଷଣାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜଳକାଣ
ଶର୍ଵରେ ଜୁମା କଥାରକାରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁ
ଅତେବେ ଏହି ମୁଦୁକଳୁ ଅଜନ୍ତୁ ତୋରେ ବିଶ୍ଵାସ
ପ୍ରଥା କଥାରକାରୁ ଯନ୍ତ୍ରିତ ର ଦେବାକୁ ଅର୍ପଣ
ରେଖ କରୁ । ଲମ୍ବ ।

- 9980

ଶ୍ରୀମତୀ. ପାତ୍ରମଣ୍ଡଳୀ

ଆମେ କେବେଳ ଏହି ଦେଲା ହୁଏବା
ଦୂଷିତରେ ପଠାଇ ଅଧିକର୍ତ୍ତା ଏହି ପଠାଇଲେ
ପାଞ୍ଚଟାଙ୍କ ମହିନେରେ ଆର୍ଥିକ (ଆମ୍ବୁକୋର
ପାଥୁରକଣ୍ଠ) ଉତ୍ତରାବ୍ଦ ଯତ୍ନକ ଦେଖି ସଜ୍ଜ
ପାଦମୁଦ୍ରାନୀର ଭବିତବ୍ଯରେ ମାଗାନ୍ତର
କୁ ଦେଖାଇଥା ଛାତେରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ
ଶିଖନ୍ତିରୁ ମୁଖର କଥକାଳୁ ମନସ୍ତ କଥାର୍ଥ,
ଜୀବନରୁ ଏହି କଥାର ଅନନ୍ତରେ ପ୍ରାଣରେ
ପ୍ରତିତ ଏହି ଚାହିଁ ଅନ୍ତରୁ ଏହି ତା ୧୦ ଧର୍ମ
ଦୃଢ଼ବାଦଠାରୀ ହାର୍ତ୍ତିରମ୍ ହେଉ । ସବାଳ
ସାହାରାତ୍ରି ପାତା ପାତା ପରିଷଳି ଦିନରେ
ମୁଖୀମାନଙ୍କ କଥା ମୁନ୍ଦରେ ଅନ୍ତର ବିହାରେ
ଦେଖିବା କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ହେବେ ଏହିମାନଙ୍କାରେ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ ଏହି କାହିଁ କାହିଁ । ଏହାର
କ୍ଷେତ୍ର ଦରଠାକୁ ଯାଇ ପରି ଉତ୍ସାହି
କାହିଁ ପ୍ରମୁଦିତ କାହିଁ କର୍ତ୍ତର ନିର ପରିଷଳି ପାତା
କାହିଁ ପରିଷଳି ହେବ ।

ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପରିବହନ କରିବାକୁ ପରିବହନ କରିବାକୁ

WANTED

WANTED
A shopkeeper for the Jobs Workshop Sub-Division; pay Rs. 50 per month, security required Rs. 2000.

ଶ୍ରୀ କିଳା ଅଗ୍ରହୀ ସଂୟୁକ୍ତ ମନ୍ଦିର

ଭାବନାପତ୍ର ।

cash, or Government paper. The person appointed will have to provide a substitute, for whom he will be responsible, to issue stores during absence on account of sickness or leave. Applications, with copies only of testimonials, will be received up to the 31st August, 1884, by the Executive Engineer Mahanadi Irrigation Division.

2 The applicant should state his age and present occupation in the application and will be required to produce a medical certificate of physical fitness from a Civil Surgeon on nomination.

Cuttack, } J. W. Toogood, C. E.
30-7-34 } Executive Engineer
Mahanadi Irrigation
Division,

Wanted a Good carriage horse upwards of 14 hands high, without blemish or vice.

Apply to M. at the Utkal Dipika Office.

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ କଣଗେନ ନାଥ ସାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧୂର
ନାବାଲଙ୍ଘ ଜମେବାର ମାରା ମାହାପିଳ ଆମହୀ
ତମେବାରମେହାର ବେବାରାହୀ ଦୂର ବନ୍ଦୀ
ନାଥ ସାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧୂରର କଟକ ଓ ବାନେଇର
ଓ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁରୂପ କମେବାଲ ମାନବର
ଛବିଲବାବୁ କୁର୍ମମାଳ ଭଲ ଲେଖିବ ମନେ
ଖଲୁଥିବାବୁଁ ସେ କର୍ମମାଳ ଏହ କଳତ ଅନ୍ଧା
ମାର ମଧ୍ୟରେ ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମବିବାର ଛାତାନ୍ତ
ଆବଶ୍ୟକ ଥିବାବୁଁ ଏତକୁବୁ ସହିମାଧାରବାକୁ
କଣାର ଦିଅସାଦିଥ ଛାତ ପେହିମାଳେ ଛାତୁ
ତର୍ମ କରୁନାବୁ ଅକାଳିତ ହେବେ ହେମାଳେ
ଆପଣାବୁ ର ରମ୍ଭନଥଗାର ସାହିତ୍ୟକଟଅଦ୍ୱାରା
ମୃଦ୍ଦାମ ହେବୁଥିବାକା ମରିବା କମେବାବୁ
କଟେରରେ ଅଗ୍ରମୁଖ ଅକାର ଭାରିଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଜର ଦେଇ ଉକ୍ତ କର୍ମର ତେଣ୍ଟା
ଦୂରବେ ଦାଳର କୋର ଲ ଆପଣା ପୁଣେ
ଉକ୍ତ ସାହିତ୍ୟକଟ ଆଦର କବଳସହିବ ଦର-
ଖାସ ହତ୍ତ ମେଲେଜବଳ ନବିଟକୁ ଉପରେବେବୁ
ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ପ୍ରକାଶ ଆହୁର
ତର୍ମ ଗଦ୍ଦମିନମାରମାନକୁ ସେ ପରମାଗରେ
ପାନୀଳ ଦେବାକୁ ହେବ କାହାର ଦେଲେ
ମେଲେଜପଢାରୁ ସହିଶେଷ କ୍ଷାନ୍ତହୋଇ
ପାରିବେ ।

ତପତିଳ
। ପ୍ରାଚିକଣାଳାଗା ସରସଶ୍ରେଷ୍ଠଗେରଟେ ୧୯୯
। ପ୍ର । ଅଣ୍ଟେ । କ । କହେ ମୁଖଲସନତ
ଫେର୍ ଅଛୁପଦାର୍ତ୍ତଗେର ୧୯୯୯
। କ । ଦାଗର ଡାମରସ୍ତୁର ଫେର ୧୯୯
। ପ୍ର । ଦରକରସ୍ତୁର । କ । କହେ ଅଛିଲ
ଫେର ୧୯୯
। ପ୍ର । ଉପନିଷଦ୍ୟାତ୍ମା ଦାର୍ଶନିକାଫେର ୧୯୯
। ତ । ବହେ ହୋଦର ଫେର ୧୯୯
। ପ୍ର ଯାଜପ୍ରାଚାରା ସୁନରସ୍ତୁର ଫେର ୧୯୯
। କ । ସରୀ । କ । କହେ ହୋଇଲ ୧୯୯୯
। କ । ବାଲେଶ୍ଵର । ପ । ଲୁଣଶ୍ରେ
। ତା । ବୋଲିଗା ୧୯୯
Kapil Chunder Mookherjee
for Mohesh Chunder Banerjee.

Kapil Chunder Mookherjee
for Mohesh Chunder Banerjee

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପଥିକାଳ ଅମ୍ବ ଜୀବ
ଲସୁରେ ବିକୟ କରେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି ।
ଦିନକାରୀ ଏଠାରେ ତହି କଲେ ପାଇଁ
ଗାବେ । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରକାନ୍ତେ ତାବନୀ-
ଲ ସହିତ ମଳିଯ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେବନକରୁ
ହିତ ଉପଥ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦିଆ ଯିବ ।

— 1 —

ଏହାକୁ ସେବନ ଦିଲେ ହଜାରୀ, ଅତ୍ୟଧିକ,
ଆମାଚିରାର, କିନ୍ତୁ ଆମାର, ପ୍ରତିଶ୍ରୀ, ବାଳର
ମାନ୍ଦିର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଭିଭାବ ଓ ଉତ୍ସବ
ମଧ୍ୟ ଭଲ କଥାରୀ ମା ୨ ଲଟ ଥି ।

ବିଦେଶୀ ରିପ୍ପ

ଏଥରେ ବଂଶର ପ୍ରକାର ମେହ, ତେବେ
ପ୍ରକାର ନିଜାଗାର, ଅଶ୍ଵ, ମୁଦ୍ରକଣ୍ଠ, ରୋନ-
ରୋଗ ଓ ପ୍ରଦର ହଲ ଦୁଆଳ । ନୂଆ ମାତ୍ର
ତାଙ୍କ ଟେବୋ ।

ବନ୍ଦ ପୁଣୀତରେଖା ।

ଭୋଗାପ୍ରୟୁ ବେଗାପ୍ରୟୁ ମୋଦକ ।
 ନିରେଗୀ ଲେନେ ଏ ମୋଦକ ସେବନ
 କଲେ ବଳ ବହଁ ଦୂର ଓ ଶବ୍ଦର ଅପରାହ୍ନ କୁର୍ତ୍ତି
 ସୁନ୍ଦର ହୃଥଳ, ବିଲସଙ୍ଗ ଶ୍ରୀଦୁର୍ଵେଷ୍ଟା କୁର୍ତ୍ତି, ଗୁରୁପାତା
 କୁର୍ତ୍ତି ଅହାର କଲେ ଜାଣି ଦୋର ଯାଏ ।
 ରେଗୀ ପଣେ—ଶତର୍ଣ୍ଣ (କାଷଫାଶ ରକ୍ତ-
 ପତନ), ଶୁଦ୍ଧିର୍ବୟ, ପମେତ ଅତିଥାର, ଲଞ୍ଛ,
 ଶୁଦ୍ଧ, ଥୁଳିବଙ୍ଗ ପ୍ରଲୁବ ଲାଲା ରେବ ଦଳ
 ଦୁଷ୍ଟକ । ମଳିପା ୧୩ ଅଟ ୧୯୩୩ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମଲେଖ

ଦେଶୀୟ ଉପକରଣହାର ପ୍ରମୁଖ ମନ୍ତ୍ରମାନ ।
ଏଥରେ ପାଇବ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପାଳି କିମ୍ବା ଫଳ
ପଦାର୍ଥର ଲେଖନାଟ ଲାଗୁ । ପରି ଉଦ୍‌ଦିଇଅ ୫୯
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଧିକ ।

ନେତର ସାଲିବା । ନେତର ସାଲିବା ।

ଏହା ୧୦ ପତ୍ରର ଦେଶୀରୁ ଓ ନେତ୍ରକାର
ଦିଲ୍ଲାଜୀ ମସଲିହାର ପ୍ରମୁଖ । ଏହା ବନ୍ଦହାର
କଲେ ଶ୍ଵରବରୁ ପାର ଦୂରିତ ରହୁଦୋଷ
ସବୁ ଶୀଘ୍ର ଚିରଟ ହୋଇଯାଏ । ପାଶର ଘା,
ଗରୁମୀ ଘା, ଲାଲୀ ଘା, ବେଳ ଓ ଲାବ
ଛିକରିର ଘା, ଶୋଇ ଘା, ହାଜ ଘା, କାଳର
ଫୁଲ, କୋଞ୍ଚ କାଠିଲ୍ୟ, ଅଳାଟିଘା, ପେଟପୁଲ
ଶତବ୍ୟାଥ, ତାଣ, ଶୃଙ୍ଗକାଣ, ପ୍ରଥାରିତା,
ଭୁଣ୍ଡା, ଧାରୁଦୌରୀପଲ୍ୟ ଏବଂ ଉତ୍ତରର କୁର
ଉତ୍ତରାଧି ଶିଥ ଏବଂ ନିର୍ମିତ ଅଧିମ ହୁଏ ।

ମଲ୍ୟ ପ୍ରଦି ହୋଇଲ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା,
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଠା ଥିଲା । ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଟ ୧୦୫ ଥିଲା ।

ମୁଦ୍ରଣ ଟିକ ।

ଭାବୁର ଉଧାପରେ ମାନରୁ ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇ ।
ଧବଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ସେଗର ସେବେ ହେଉ ଜୀବଧ
ଆଏ ତେବେ ଲାକ୍ଷ ମାନ୍ଦି ମାନରୁ ଦେଇ
ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁ କଞ୍ଚରେ ଓ ବହୁ ବ୍ୟୟରେ
ପ୍ରସ୍ତର ଦରିଅଛି । କାଳ, ଯାହା, କୁଣ୍ଡିଆ,
ହୁଲ, ସଦୃଶୀରୁ, ଧବଳ, ଭୁଣ୍ଡ, ଗଳତକଣ୍ଠ,
ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟେନର ନହୋଇଥା । ଏହା କବିତା
ମେତେ ଶ୍ରବାର ତା ଅଛି, କହିବ ବରା
ନବ୍ୟପ୍ରକାଶର ଛିନ୍ଦବାଣୀ ଅଟେ । ଶ୍ରବି କହି
ବୋଲିଲ ଡିଖିଲା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲିଲ
ହେବା ।

ଉପରଲ୍ଲିଖିତ ସାହସ

କଟକ ପ୍ରିୟ କମ୍ମାଳୁଙ୍କ ଦୋଳାଳ ଘରେ
କହିଥୁ ହେଉଅଛି ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦଗୁଡ଼ିକ ।

५१८५

ମୁଁ ଏହି କାହାର ଅନ୍ତରେ ମନ୍ଦିର ଥାଏ ମହିଳା । ମା ଜୀବନ ବିକଟ ହୁଏ ଏହି ପାଇଁ ଦେଖାଇ

ପ୍ରକାଶ ମେଳ

ପୁଣି ଦୂର୍ବଳ ଉପତ୍ତିର ହେବ ଛା ଆଜି
କାଲି କୃଷ୍ଣର ଅନ୍ଧାର ପାଦ ଗରୁଦରଗରେ ଲୁ
ହିବ ହେବ ଥାଏ ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁକଣ ଏ-
ବପ୍ରକାଶି ମନୀବ ହୋଇ ଅନ୍ଧେରକ ହେବ
ବନ୍ଦୁମାନ କଳକଣ୍ଠ କଥାର ଅଗମ ହୋଇ
ଥାଏ ଅନ୍ଧେରକ ମୁକାଚୁ ମେଗାଇଅନ୍ଧେରକ
କଳକଣ୍ଠ ଅଥବା କାଥ ଥାଏ ଏବଂ କଳକଣ୍ଠ ଶୁଣୁ
ହୋଇ ଗଲି ଆଖି ସାର ଥାଏ । ଏଠାରେ ଏ
ତଥା ପ୍ରସନ୍ନ ପ୍ରତିର ସମ୍ମା ଏମା କଣି
ନାହିଁ ।

କେତେ ପ୍ରାଚୀରୁ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥିଲା ଦକ୍ଷିଣ
ଦେଶ ଅଠବନାକେ ଅବସର ହୋଇ ଥିଲେ
ତେ ଏ ଯୋଗନାବଳ ଦେଖାଇନାଥ ବିଦ୍ୟା-
କଟନୀଏ ଏ ବେରିବେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଥି
ତତ୍ତ୍ଵାଳୟ ଫିଲ୍ଡର ପ୍ରତିବଳ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ଦେଖିଯାଇଛଇ ତିର୍ଯ୍ୟା ବିଦ୍ୟା ମନ୍ୟରେ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଅମେରିକାରେ ଏ ମହାବୟକ୍ରର ପରି-
ଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ଅଧିକାରୀ ବାର୍ତ୍ତା ଏଥି ପୂର୍ବେ ଜଣାଇ
ଥିଲୁ । ଆର୍ଥି ତିର୍ଯ୍ୟାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ରୂପାବିନ୍ଦି
ଦେଖି ଏଠା ବ୍ୟାନଗୁଣିରେ ଏହାକର ବିପ୍ରର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦୋଷ ଅଛି ଏକ ସମ୍ମରି ଜୀବନ କରି-
ଲୁ ତାହୁ ଥିବାରୁ ଅନେକ ବିବନ୍ଦୁ ରୂପ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି କେବୋଟି ହୃଦୟ ଦେଖି
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବୁଝି ଫଳ ଫଳିଷ୍ଠାର ଦେଖି
ଅମେରିକାକ ବଢ଼ିଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ । ଅମେ-

ମାନ୍ୟ ଅଗ୍ରା ଭରୁ^୧ କି ଏହି ପରିପାଳନକାରୀ
ଦଳରେ ସଂବନ୍ଧାଧାରଙ୍ଗ ଜାଗାକୁ ସଂଖ୍ୟାତିକ
ଉତ୍ସାହ ଦେବେ ।

ମିଶର କମନ୍‌ବରେ ବଜାରରୁ ଯେତେ
ସମ୍ବାଦ କିମ୍ବାଟୁ କାହା ଗୁରୁ ପାଇବା
ବୋଧ ହେଉ କାହି । ଉତ୍ତର ଦେଖନ୍ତି ଅସ୍ତ୍ର
ବ୍ୟୟ ଲାଭ୍ୟାଦ କେବେଳକ ବିଷୟରେ କବି
ଶୈଖିୟ ବଜାମାକରର ଯେଉଁ ପରିଚି ହେବା
ନ ବଥା ହୁଲ୍ଲ ତାହା କବି ହୋଇଅଛି ଏହିର
ପଥାଳ ବାଜାର ପ୍ରାଚୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଏହି
ନିତିବ କାହି । ଶ୍ରୀରାମ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜନ୍ତରଙ୍କ
ଏହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ପଢିଥିବ । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ କେତନ ମାତ୍ର ତା ଓ ହେବାର ଅଧିକାର
ତାର ବାର୍ତ୍ତାରୁ ପ୍ରକାଶ ସେଇନିରକ୍ତ ଗଠିତ
କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ବିନଦିରୁ ମୁକ୍ତ
କରିବା କାରଣ କିନ ଲକ୍ଷ ଧାରଣ କର୍ତ୍ତା
ପାର୍ଶ୍ଵମେଣାର ବମ୍ବୁ ଗୁଡ଼କୁ ମନ୍ତର ହୋଇ
ଅଛି ଏହ ଅସ୍ତ୍ରମାନର ଦୂରପୂର୍ବ ଜବାନ୍ତରୁ
କେତେବେଳ ଲଞ୍ଚ ନିର୍ଭବ ଘାବେବ ସେଠା
ବିଷୟାଦ ସଜାତିବା କାରଣ ପ୍ରେକ୍ଷ ହେବାର
ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁ । —ଅଛିରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧାୟ ବିଷୟ
ବିଷଦ୍ବ୍ୟଧ ବୁଝାଯିବ ।

ମୃତମହାପ୍ରା କୁଟନାମ ପାନଙ୍କ ସ୍ଵରଧାରୀ ଗା-
ନେଥରେ ଗୋଟିଏ ଲାହିଁ ସ୍ଥାପନର ଉଦ୍‌ୟମ

ଜରିଥାଏ । ସେଠା କଲାପୁ ସବୁ ଗୋଟିଏ ୩୮
ଜୀବନକିମ୍ବା ଜାମକ ସାଧାରଣ ଅଛୁଟିଲା ୧୮
ସୁମଧୁରକୁଣ୍ଡ ନିରିଶ ଦରଗତ ହିର କର ଦିନ-
ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କରେଣ୍ଟ ନିୟମ କର ଥରୁଣ୍ଟା
ମାତ୍ର । କର କୁଣ୍ଡ କେବେଳାଗାଥିବେ ଏହି କରେ
ହିର ମରାପର ଏବଂ କର କରିବାକୁ ସରକାର
ସମ୍ପାଦକ ଦୋର ଅବଳା । ଅକ୍ଷମାଳ ଦୋର
ଅଛି କି ୩୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟପୁ ଦେଲେ ଏ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ଦୋର ଧାରକ ଏଥିରୁ ମରାଦ-
ବାହିକାର ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖିଲୁ ହେଉ କୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ-
ଶପୁ ୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ବାବୁ ଧାରନମର ଦାରି ୩୫୦୦
ଦେବାକୁ ସନ୍ତର ଚକାଳ ଥରୁଣ୍ଟା । ସେଠାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧାରାତିଥିମାନଙ୍କ ଏହିପର ମୁହଁକୁଣ୍ଡ
ଦେଲେ ଏହି କୁଣ୍ଡ ଅନ୍ଧାରେ ଉଠିବ ସି-
ନ୍ଦ୍ରମୁଢ଼ ଲାଗି । ସବୁମୁଢ଼ ଅଛି ମୁହଁକୁ ଓ ମାଧ୍ୟ-
ମର କୁଣ୍ଡର ଅଛି ଏହି ଅମ୍ବମାନେ
କୁଣ୍ଡା ବର୍ତ୍ତୁ କି ସଙ୍ଗରିଧନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଆ-
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏଥିରେ ମାଧ୍ୟମ କରିବେ । ଏହା
ଧୂମକ ଯେ ଯାହା ଦାଳ କରିବେ ଅନୁମତି
ଦେଇ ବାଲେସର ମୂଳାନ ବାବୁ ଦରିବନ୍ତି ସର-
ବାରିକ କିମ୍ବା ପିଂକ ଦେବେ ।

ପିତ୍ରଲକ୍ଷ୍ମୀର ପଦାନୀର ବସ୍ତ୍ର ସମ୍ମରେ
ଅୟାନୀରେ ଅଳ୍ପକଣ ଫଳେ ପୋଛେ ଧୀର
ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ କେତେକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରର ଅନୋଧ

ହୋଇଥିବା କରସ୍ତ ଦେଶମେ ଯାଠକଳୁ ଜଣା
ଛ ଥିଲୁ । ବିଦ୍ୟାକ ପ୍ରେସମନରୁ ଅବଦତ
ଦେବୁ ଯେ ଅମାଲର କମିଶର୍କ ଏବଂ
କେଅଳନ ଓ ଉଦ୍‌ବିଧ ସହାୟ ମର୍ମକରେ
କରିବାର ଜୀବିତ ସହ ଦେଖି ଲାଗୁ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଆବେଦନ କର ପ୍ରାର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ଯେ
ଜାଗରଣ ଓ ଦେଶୀୟ ସରଳାୟ କରିବାମାନେ
ବାଧିରଣ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆଇନପରିଚାଳନା
କରିବିର୍ବିର୍ବି କରିବା ବାବଦ ସାଧାରଣ ସାହରେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ହୋଇ ପାଇବେ କି କା ଓ ସାଧାରଣ
କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆଇନପରିଚାଳନା ପ୍ରସ୍ତାବର
ଆବଶ୍ୟକରେ ଜୀବା ଦେଇ ପାଇବେ କି କା
କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧତା ନିଷାର୍ଦ୍ଦି କରିଗାନ୍ତି ।—ଅଣ୍ଟ୍ରମାନେ
ଭାବର ସାହିତ୍ୟର ଏ ବାର୍ଷିକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ମାତ୍ର ଗୁରୀ ହୋଇଅଛୁ । କାନାଟାକର ପ୍ରକାଶକ୍ୟ
ସଙ୍ଗମାଳାରେ ଅଧିକଷ୍ଟ ବର୍ଷିତମାନେ ଉପ-
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ଅଛିଥିଲା କେତେ ହାଲ ହୋଇ-
ଥିବା ବିଷୟ ଆମେମାନେ ଅବେଳା
ଅବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦରି ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରହାର କରିଅଛୁ
ଏହି ଥରକୁଆର ଦେଶର ଘଟନା ହୋଇଥିବାକୁ
ସମାଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେମାନଙ୍କ ମାଝୁଁ ମନୋମନ
ହୋଇଅଛୁ । ବରଥା ହରି ଦେଖି ଲାଗୁ ଧରେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ସହାୟ ସମ୍ପଦ ହୁବିଥିବୁ ଅବଶ୍ୟକ
କାହାର ହୋଇବା ।

630

ବୁଦ୍ଧ କେବ୍ଳମାଆ ପଢ଼ିବାଗୁଡ଼
ଆମାରୁଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦରିଜଳ ମରାନ୍ତର
ପରିବାରେ

ଲୋକନାଥରୁପ	ବିଜୁଦୟାରରେ
ଗୋଟିଏ କାଙ୍ଗୀ ମରନର କରିବାରେ	ଟ ୧୦୦
ଦଳ୍ଲୁମନିଶ୍ଚବୋଜମୃତର ଧର୍ମଶାଳା	ଟ ୧୦୦
	ପ୍ରକାଶ
ଛାତିବନ୍ଦୁ ଲହାର ଖୋରଧାରେ	
ଘସବଣୀ	ଟ ୧୦୦
ଦୁଇଶାତିବାରୁ ହାତମୂଳର କାର୍ଯ୍ୟମାଳା	ଟ ୨୦୦
	ବାଲେକର
ମନ୍ଦିର ଅବଶୁଲ୍କ ଗମା ବଲିଗୁଡ଼ିର	
କଣ୍ଠସତର ଦୁଇଗୋଡ଼ା ବାଠପେନ	
ସହିତ	ଟ ୧୦୦
ବାବୁ ମଧୁରମୋହନ ପାଣୀ ଲବମରେ	
ଘସବଣୀ	ଟ ୧୦୦
ଲାଜା ପଦ୍ମକାନ୍ତ କରି ବନିକାରେ ଏମ୍ବାଟ ୫୦୦	
ବାବୁ ରମ୍ପବର ଦାସ ଜଳେଖର	
ପୁରରେ ଏମ୍ବା	ଟ ୧୦୦

ପୂର୍ବ କଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ମେଲିଅଛନ୍ତି
କ କେହାର ମୁଖୀର ମାମଳିକାରିତାରୁ ମୋ
ଦିଦିମା ଯୁକ୍ତ ହେବା ସମୟରୁ ଜୀବ ନିର୍ମିତ
ପର୍ମାନ୍ତ ଯେତେ ଖର୍ବା ଲାଗିବ ଅର୍ଥାତ୍ କାନ୍ଦିବ
କେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ମନଙ୍କାର ଖର୍ବା ଦରିଯାର ଖର୍ବା
ସଂଖ୍ୟାର୍ଥ ଖର୍ବା ଅମଳ ଓ କୋର୍ଟ ଖର୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ
କା ଡେଇଯ ଖର୍ବା ଲାଗୁଥାବ ସମସ୍ତ ହେସାବ
କର ଦେଇ କିମ୍ବା ହୋଇ ବସନ୍ତ ଏବଂ ଦିନ
ମମାଳେ ଏବଂ ଦେବେବେବେଳେ ଜାଗି ପାରିବେ
ହୁବା ଅଛୁ ମାମଳିକାରିଙ୍କ ରମ୍ଭ ବିଷୟରେ
କୌଣସି ସବ ନାର୍ତ୍ତ କର ଦେଉ କାହାରୁ
ଏବକୁ ଆସୁଗଲାର ମୁଖେ ବେଳିଥରୁ
ମୁକ୍ତିରମାତ୍ରେ ମୌକାଲିତାରୁ ଯେତେ ଖର୍ବା
ନେବେ ମାମଳ ଶେଷ ଦେଲେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଏବଂ
ଦେବାତ ଦେବାତ୍ ଦାଖ ହୋଇ ଦାଖିବା
ନିଷ୍ଠମ ଦେବାତ୍ରୁଣି । ଦେବେ ମାମଳିକାରିଙ୍କ
ମାଳେ ଅଗରାର ଦେବେବେବେ ଦେବେ ଦେବେ
ଦେବାତ୍ ଦେବେବେ ଏବଂ ଦେବାତ୍
ଦେବେ ଦାଖମରାତରେ ଦରକାର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ
ନେବେ ମୁକ୍ତିରମାତ୍ରେ ମାମଳିକାରିଙ୍କ ଠାର୍କ
ପାଇବେ କାହା । ମାମଳିକାରିମାତ୍ରେ କାହା
ବହୁ ଦୁଇ ଦେବେ ବିଦେଶେ ଦାଖମାନକାରୀ
ଏ ଦେବେବେ ଦେବେ କାହା ନାହିଁ । ବ୍ୟବସଂ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାୟ ଦାର୍ଶିବ ପାଇବାର ମୌକାଲିତା
ନିଃ ଦେବେବେ ରହିଥିବା ।

ପଦ୍ଧତିରେ ଅନୁର ଲେଖଣି ଓ ମହା

ରୂପାଳଙ୍କ ବନ୍ଦିବା ସବାରେ ମିଥିଲରେ ସ୍ତର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ଶୁଭାଗ୍ର ବଡ଼ ଅଶ୍ଵରଥୀ ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ଦେବାଳ ଭାର୍ଯ୍ୟକଥର ଖା ୨୭ ଜାନ୍ମ
ଧାରେ ମୁକ୍ତାରମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଅବାଲହରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କ
ବନ୍ଦିବା ସବାରେ ଶୁଳ୍କ କରି ଦେବା ହାତମନ୍ତର
ନଳର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟିର ବନ୍ଦୁ ହାତବୋଟକି
ସବହୁରିଥର ଅନୁଷ୍ଠାନକ ସୁରୁଳା କୁରୁବକୁର
ଅବାଲହରେ ଟାର୍ଫ୍, ଦେବାର ଅବାର ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱରେ ପୃଷ୍ଠେକିଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ୧
ଦୟାଜ୍ଞଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାରେ ଖା ୨୩ ଜାନ୍ମ-
ପ୍ରକରଣ ପ୍ରେସ୍‌ପାଗ ନ କୋଠ ଏକାଗ୍ରେନକେ
ଖା ୨୪ ଜାନ୍ମଧାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାପାତ୍ର
ପକ୍ଷପତ୍ର ଲୋପ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରକାମାରକ
ହିନ୍ଦବନ୍ଦ ହୋଇ ଥାଇଅଛନ୍ତି । ଦର ସଂକଳନ
ମୁଠକ ଅଳକର ପେହି ଶୁଳ୍କ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥିତରେ ଅଛି ନାହା
କାଗ୍ର ହେଲେ ଏହି ଅଧୁକ୍ଷମା ଆହୁ କରିବ
ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେ ଶନିକର ଚର୍ଚାକୁ ମହିମା
ବହୁଗାର ପ୍ରଦିପ ? ।

ପାଇଁ ଶଶଦରତୁଳାମଣି ହୃଦୟରେ ପ୍ରରଭ
ଭବେଷରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାତ୍ର ହେବ କଲିବରା
ରେ ବରୁଗା ବରୁଥିବାର ଆଠମାନଙ୍କ ଡଳା
ଆଏଛୁ ଏବଂ ଜାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦମ୍ଭର
ମାଧ୍ୟମ ନିଯମିତ୍ତାପ ବିବରିଥିଲା । କଳିବରାରେ
ଅବ୍ୟାପି ଦେଖି ବିଧିବିଧାରୀ ପ୍ରତିବାଦ
କରିବାର ଶ୍ରଦ୍ଧାତାର ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତିଗତିଶୈୟକ ପଦବାରେ ଯାହା ପ୍ରତିବାଦ
ହେଉ ଅଛି ଭାବାତୁମ୍ଭୟକ ପ୍ରତିବାଦ ଦେଖି
ନାହିଁ ନିଷର୍ତ୍ତ ନାହିଁ । ନାହିଁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଏ
କଳିବରୁ କିମ୍ବା ବାଲକାରୀ କଲିମାମାଧ୍ୟ ଜୀବାଙ୍କର
‘ଧ୍ୟାନ ଚଂପ ହୁଏ’ ହେଉଥିର ଏବଂ
ଏରେ ପ୍ରତିବାଦ କ୍ଷମା କରି ପଠାଇ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରା ଏବଂ
ଅନ୍ୟମନରେ ହେବାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିଷଦ୍ଧାର
ଆଦିଶବ୍ଦର ବିଜ୍ଞାନ ସହି ଶୀଳାର କର
ଥିଲା । ଧ୍ୟାନକାର ବନନା କେତେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେ
ତମର ଆଠମେଟ ଶତର ଟଙ୍କାରୁ ଦୁଇ
ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଏହିକୁ ବାକୁ ହେଉ ଅଛି
ଏ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶରର ମର ହୃଦୟରେମେହିଏ ନୁ
ହିଲା । କିନ୍ତୁ ମରର ସହିତ ହୃଦୟରେ ବନେବାରୀ
ପାଇବା କମ୍ପାତମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମନ କେତେ

ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦେଖିଲବାକର ମହିଳାର ସଗଠନ
ହୋଇ ଥାଏ । କୌଣସି ପ୍ରାମାଣିକମତହାର
ସାମର୍ଥ୍ୟର ହୋଇ ଯାଏ । ଏପରିକାର ମର ପ୍ରକାଶିତ
କରାଯାଇ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟତ୍ର ହନ୍ଦୁମନ୍ଦିରରେ ମୃଦୁ-
ବାହ୍ୟରେ ଓ ଲାପ୍ତିକବା ବିଦ୍ୟାର ଜନ ଚିତ୍ତ
ଉପକାର କରୁ ଜାହାନ୍ତି । ଆନୁଭାବ ଏହିଥରୁ
ବିଆକୁ ଜାଲାଯାଇଥାଏ ପରିର୍ଥକ କରି ଅଛନ୍ତି
ଏହି କର୍ତ୍ତ୍ଵପୂର୍ବ ପାଦରେ ସେ ପ୍ରତିବାଦ କରି
ଅଛନ୍ତି ପାଠ୍ୟମାଳକ ଜାଗିବା ବାଧିବା ଛାନ୍ତି
ପରିର ଏକାଂଶ ସଠାରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ କଲା
ଯଥା—

ପ୍ରତିକ ମହାଶୟଦର ଯେଉକାର ଅସାଧ୍ୟାରଣ
ଶମଗା ଓ ପାରିଷିଳ ଶ୍ରାଵୀଏ ସେ ସେ ଏଥର
ସତ୍ତର ଦିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏମଙ୍କୁ ଆଜା
ଦେଇ ଅଛି ସରମଂ ଏଥରେ ଅନ୍ତମାଳାକୁ
କୁଣ୍ଡ ଚାଲିଗାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭବାନ୍ତ ଧା-
ରାଜୁ ସହି ସ୍ଵର୍ଗ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୱକୁ ହେବାର
ଦେଇ ଆପ୍ରମାଣକ ଭାବାକୁ ପଣ୍ଡିତ କରୁ-
ଅନ୍ତି । ତାରଙ୍କ ସେ କେବଳ ଗବ୍ରୁମେହ କା
ଶମିମେଘକୁ କରିଖାସୁ ପଠାଇବାରେ କିମ୍ବୁ ନ
ଥାଇ ଏସବତ ବିଷୟ ନଥ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଅର୍ଥମହାକାନ୍ଦଳକ ଶମଗା ନନ୍ଦିବ୍ୟ ଲୋକ

ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଲୋକଙ୍କହାସ ବା
ଦୀ ଶ୍ୟାମଙ୍କ ଦୁଆଇ ଜାଗିବା ଅଳ୍ପ ପଣ୍ଡିତଙ୍କେ
ସବେ ବିଷେ ଲାଗିବ ବା ଦୂରାହୁ ମାରିବାରୁ ଅଳ୍କେବ
ଲୋକ ଦେଖା ଯାଇ ପରି ।—

ସାପାଦ୍ଧିକ ସଂଗାନ

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ଏ ଗ୍ରାମରେ କହିଲୁ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ
ମାତ୍ର ଘରାବ ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ୟ ଚିକା ହୋଇ ଆଛି ।

ଜୁମ ଝେନାର ସଠା କଲେବ୍ସ୍‌ଟ କନ୍ଫୋଡ୍‌ରେ ରେ
ବିନ୍ଦୁ ଏହାର ପଦଶା ହୋଇଥିଲ ତହୁଁରେ ଦେବତ
ଦୂରକାଳ ଉତ୍ତାହିତ ହୋଇବାର କଥା କରିଅଛି ।

ସୁରକ୍ଷା କେପ୍ଟାମାନଙ୍କୁ କାହାର ଦେ ଉପରେ କଥାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପନତା ଯାଇଅଛନ୍ତି ?

ଲେଖୁଣ୍ଡର ଦୟାପୁରମହିଳାକୌଣସି ଶ୍ରୀ ପରିଷଦୀ ଉତ୍ସବକାରୀ
ଆଜାନୀ ଜାଗାରେ ପରିଷଦୀ ସବୁ ଟାଙ୍କା ପାଇଁ ବିବେଶର
ମାନ୍ୟ ଭାବେ ଦିଲାଇଛନ୍ତି ।

କରୁଣାର ଜମିର ଶ୍ରୀଦୂତ ହମ୍ବ ସାହେବ ଡାକ୍
ମାର ଠା ୧୦ ଟିକଠାର ଦୂରମାର ଠ ୨୦ ନକ କାହା
ଦେଇ ଅଛି ଏହି ମେଲିଖ୍ୟାର ମାରିଥାଏ କଷ୍ଟମୁକ୍ତ
ସାହେବ ଗପୁ କଷ୍ଟମୁକ୍ତ ଏହିଏ କଷ୍ଟମୁକ୍ତ କଷ୍ଟମୁକ୍ତ
ହୋଇ ।

ତେବେ ଏହିପ୍ରେବ ବୋଲିଲାକୁ ଯେଉଁଥିଲୁ ହୀ—
ବର୍ଷ ଖାମ୍ରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ହା । ଏହି ପେଇ ସମୟରେ
ଦକ୍ଷିଣାମ୍ଭାସ ଏହିପରି ମାନ୍ଦାର ପରିବାହୀତ ପାଇବ
ଏହିକାଳେ ମାନ୍ଦାମାସର ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ ଯୋଗିପରି
ମନ୍ଦିରରେ ମାସକାଳ ହାମ୍ରା ଏକ ଦରକାର ମାତ୍ରରେ ସାଇ
ଦୟ ମେଂଠାକେ ଶବ୍ଦ ଯୋଜାଏ ଯାତ୍ରା ମୟକେ ଫର୍ମାଇ
ପରି ଯାଇ ଗିର ପଢ଼ିବ ଜୀବିତ ଜୀବନ କରିଅଛି । ହାତୁ ଡା
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦେଖ ।

ବନ୍ଦ ଅନ୍ତର ଉପରେ ତା ଏ ହିଂକ ଏ ହିଂକ ଆ ମୁଣ୍ଡ
ରେ ଏହି ଘରରେ ଉନ୍ଦରତାରୀ ଯାଇଲୁ ଏହିତା ଉପରରେ
ଏବେ ଏକାକୀ ଥିଲୁ ଏବେ ଏହିଥୋଟି କର୍ତ୍ତା କାହିଁରୁ
କେବେ ହିଂକ ହିଂକ ହିଂକ !

କବୁ ତା : କବ କବ କାହାର ମନ୍ଦିରରେ ଏ ମନ୍ଦିରର
ପ୍ରକଳ୍ପ ଯିବ କଲାକାରଙ୍କ ଶ୍ରମରେ ଉବ୍ଧ ସେହାରେ
କବୁ ବସ୍ତବ କଣ୍ଠ ଖରେ ଅଭିନାଶ ବଜ୍ରପରବର୍ତ୍ତ

କାହାର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆହୁର ମୁଠ ସବୁ କେବେଳାରେ
ଦେଖାଯିବ ଏହି ଆହୁର ପରିଚନରେ ମୁଣ୍ଡତାର ଘୋର
ପରିଚ୍ଛବୀ ଦିଲେ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଧାରାଶ୍ଵର ଏ ଦ୍ୱାରା କେହି
କେହି ଫେରାଯାଇଛି ।

କୁନ୍ତିଳା ପାଦର ମନୋନା କହଇ ଏମଣେ ନାହିଁ ତୋହା
ପଚାର ଯେହି ଆଶ୍ରମସାର ଅର୍ଥିତେ ବାହା ମନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖେ
ଦେଇ । ଦୟାଜଳ ଏହି ବିତିକ ସତ ଦାତି ଓ ଗୋର୍ବପାତ୍ର
କୁ ଘୋରାବେ ହାତପାଇ କିମ୍ବା ଦେଖାବେ ଦେଖାବେ

କାନ୍ତିମାର୍ଗରେ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଶହିର ଦିଲାଲିପି ଅଧିକାରୀ ହେଲା ।
ଏହାର ପାଞ୍ଜାବର କାରୀ ଅଧିକାରୀ । ଏହାକୁ ସାହିତ୍ୟ
ରମ୍ଭ ସୁରଥର ହଜାର ପାଞ୍ଜକ ଏବଂ ଦୋଷର ଦେଇଲେ
ହେଉ ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବିତାର ଦିଲାଲିପି ହେଲା
ଛି ।

ମୁଖ୍ୟମାନ ରେଣ୍ଡିଂଙ୍ଗ୍ରେସ୍ ସେ ପୁରୁଷ ହୋଇଯାଇବା
କୁହରେ ଏବେଗାଲ୍ଲ ପୋତଥା କାଳରେ ତାର ଜୀବି-
ଶର୍ତ୍ତ ଦିଲା କବି । ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟର ନିର୍ମାଣରେ ଉଠି ସକୋଳେ
ଯେ ଏହି ମୂଳ ଜୀବନପୁ ଆମିତି ଧର ବନ୍ଦିତ କାପି-ଦେବୀ
ସେ କହିବ କହିଲାକୁ ମର କବି । ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ କିମ୍ବା ମାତା
କିମ୍ବା ଲାଗେ ମୁହଁରେ ମୁହଁରେ ପଢ଼ିଗଲ କିମ୍ବା ଅପୁର୍ବାକ
ଦେହଙ୍କର ।

ମୁଣ୍ଡରେତାଗରେ ଅକ୍ଷତଳ ଲଳେ ପାନ୍ତି ଘରେ ଥିଲେ
ଯେବେବେ ନିରାପଦ ସାହାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏବେଳେ କହେନ୍ତି
ହୋଇ ଶାରୀରିକରେ ଖେଳିବାକର ପାହାରୀ ଦିନର ମେୟେ
ହବାକୁ ଏହାର କରି ଏବେଳେ ଅପରା ମଧ୍ୟରେ ବୁନ୍ଦାତାର
କୁ ଏହାରେ କା ନାହାଇ ପାଇ ବେଳେଥିଲାଗି କରିବାକୁ
ହେଲା ଏହାକିମାନ କରିବାକର କେବେ ଏ କହେନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତରେ
କୁଠା ବସିବାକିମାନ କରିବାକର କେବେ ଏ କହେନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତରେ
କୁଠା ବସିବାକିମାନ କରିବାକର କେବେ ଏ କହେନ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତରେ

ବିନ୍ଦୁମାତାରେ ତତ୍ତ୍ଵମୂଳ ତା ॥ ୧୩ ଇହରେ ପ୍ରକଟ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଏକ ଅସ୍ଥବେଶରେ ଚହାଇଥିବ । କାର୍ତ୍ତିବ୍ରାତ
କରି ପୂଜେ ନିତ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଭବରେ ମହାବୟ ସୂର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ମୃତ୍ୟୁବାବ୍ଦ ଯାମକୁ ଉତ୍ତରେ ଦର କେତୋକି ଖେତୋକି
ବରଦରବାର ଦସାଠ ଆଶ୍ରିତ ।—ଶାଶ୍ଵତରେ କୁରୁତାପ୍ର
ପାତ୍ରବ ସୁଭାବେ ବାନୀତାର କଢି ପର୍ବତ ସମସ୍ତେ ପୁଣ୍ୟ-
ପ୍ରକଟରେ ନନ୍ଦ ହୋଇଅଛି ।

ଭାବନାମ୍ବଳ ଲାଗୁ ଦିନରେ କରିବାରେ ହୃଦୟରେ ହୃଦୟ ସ୍ଥିତ
ପୁଣ୍ୟରେ ସେଠା ଚଢ଼ିବାର ସବ ଅଧିକେତନ ହୋଇଥାଏ ।
ନମ୍ଭାଶା ମୁଖରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦେଖିବା କିମ୍ବା ଏକ ଏକଟିକିଛିବା
ନମ୍ଭର ବ୍ୟାକରେ ଏକାକି କୁଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ କାଳ
ଜ୍ଞାନରେ ଏହିତ ଦୋଷରବାଳ ପଦିନାମେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦୂର
ପ୍ରଭାବ ଦିଲେ ଏ ତାଙ୍କର ଜୀବି ସୂର୍ଯ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କେ କୌଣସି
ସମ୍ମାନକ ରୁହି ରୁହି ଯୋଗ ଦେଖି ମର୍ମରେ ପ୍ରସାଦ-
ମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ପଦ ସବୁପରି ସବ ବ୍ୟାକରଣର୍ଥ ମୁଢି
ପାଦକ ସମେ ଯଥି ଅଭାବକାର କାହିଁ ମହିମ୍ଭବ,
କିନ୍ତୁ ଏକ କହ ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକାଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦିଲେ ସବ
ଦିଲେ ହବେ ।—ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦେବ କାଳ୍ୟପୁରସ୍ତ୍ରରୁ
ଏ ବ୍ୟାକ ଜୀବି ସୂର୍ଯ୍ୟାର୍ଥୀ ଶାନ୍ତିମୁଦ୍ରା ହେଉଛି ।

କଳିନ ଗୋଟିଏ ଏହ ଖୋଜିବ ଅର୍ଥାତ୍ କାଣ ସାଥେ
ଦେବାକ ଦେଖାଯାଏ । ପଦମନାବଙ୍କ ଏହ କଳିନଙ୍କ
ପଢ଼ିବ ଶାରୀ ରହୁଥେ ଚିଠା ଉପର ଦୟାକଷ୍ଟ । ଏହରେ
କାହାର ମନ ଥିଲେ କହୁ ନାହିଁ ଏହ ଘେରି ନାମେ ହର-
କାହା ରହୁଳ ପୂର୍ବ ଏହ କାହାରଙ୍କ ନମନରେ ଅଗ୍ରହ
ହେଉ କାହାରଙ୍କ ।—ଦିମାର୍ଦ୍ଦ ନମନପଦି ।

ବହୁମାତ୍ରକରେ ଦେଖାଯିବ ଯେ କଷ୍ଟାନର ନିଜେ
କ୍ଷେତ୍ର ପାରିବ ଏହି କଷ୍ଟର ସହି ଦେଖାଯିବ ଉଚ୍ଛିନ୍ଦ୍ରଙ୍ଗା
ପଢ଼ିବାରୁ ଘାସ ଏହି ମୁଣ୍ଡର ପାଇବା ପଞ୍ଜୀ କଥାରୁ
ଦେଖିବେ ଅନ୍ତରେ କଷ୍ଟର ମୃଦୁଗାତ ଦେଖାଯିବ । ଯାଏହି
ଶୁଣିବାକୁ କଷ୍ଟରେ ପାଇଁ ଦୂର ସମେ ବରିବ ଅଛି କେହି
କେବଳ ଦୂର ଦେଖିବା ପରିପାତ ତାରକାମ୍ପି କେବେ
ଅଛି । ପରିପାତ ପାଇଁ ପ୍ରେସର ଉପରୁକୁ ଦାଟାଇ
ଦେଖିବାକୁ ହୋ ।

କଣ୍ଠମାଡ଼ିର କନ୍ଦରକର ପାତେହ ହାମରେ ଯୋଗାଇ
ଥିଲା ଏଥାମରାରେ ଶପଦର ସହ ଅନ୍ଧାରୀ ମରରେ
କଣ୍ଠମାଡ଼ିର କନ୍ଦରକର ପାତେହ ହାମରେ ଯୋଗାଇ
ଥିଲା ଏଥାମରାରେ ଶପଦର ସହ ଅନ୍ଧାରୀ ମରରେ

କୁର୍ମୀ ପଦାଳର ପ୍ରମାଣ ମିଳିବା ଏହି ଅନ୍ତରେକାଳର ଯା ତ
କୁଟୁମ୍ବ ପାଇବ କଥା ସମୟରେ କଥାର ପ୍ରତିକାଳୀର ମୟୁଳ
ଲୋକଙ୍କରୀ କଥାରେ ଏହି କଥାକ ଆହେବ ସେହି ଏହି
ଯୋଗେ ଆହୁର ସୁନିଶ୍ଚ ପୁଣ୍ୟ ସାଧାରଣ ହେବାକ କଥାମ
କଥା ମୟୁଳକୁ ନାହାଇବାର ଚକ୍ରା ହାଲେ । ଗତ ମାତ୍ର
କଥା ଏହି କଥାରେ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଦଳ ପାବେବ କଥାରେ
ଅନ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ କଥାରେ ମାନ୍ୟକାରୀର ମାତ୍ର
ଦଳରେ ଏହି ସହ କୁଟୁମ୍ବ କଥାରେ ସର୍ବ କଥାରୀର
କଥାରେ କଥା କଥାରେ କଥାରୀରେ ଆଜିବ । ମାତ୍ରକେତୁ
ଆହେବ ହୁବୁ ପାହେନ୍ତି ଏ ୩୦୦ ଲା କଥାରୀର କଥା
ଏହି କଥାରେ ।

ମୁହଁର, ଶକ୍ତିକଳେ ଉପରେ ସଂଚାଲିତ କାମାର୍ଦ୍ଦରେ
ଆଏ । ପୁରୁଷର କାହା କିମ୍ବନ୍ତିକି କଥା ଏ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଉଚ୍ଛବିଦ୍ୟୁତ
ପାତାରେ ପାରିବାର କାହାର କଥା କାହା କଥା କଥାରେ
ତେଣୁଥାବାବାର ହଳି ହଳି କଥା କଥାକଥା । ବୋଲିବେ
ଯମ୍ବେ ସୁଧାରିତକଲେ ଅଛୁଟ ଏକ ହଳିହଳି ବଜାହାର
କମ୍ପିହାର ଏମାନଦର କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ଅସୁଖା ବା କିମ୍ବା
ଦେଇ କାହିଁ ।

କେହୋଠାରୁ ମର ମାନ ତା ଏହି ଦିନରେ ଅପରିବା
ଚାଲାର୍ଥୀରୁ ଉତ୍ତର ଏହି ଜୟୋତି ଦିନର ଦୂରିତିଶାର
ଏହାକେନ୍ଦ୍ରିୟ କିମ୍ବା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।

୧୯ କାନ୍ଦିତ (ପ୍ରଥମାବେଳୀ ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ ହେତୁ) ଏହି
ହର କୃତିର ପ୍ରକାଶକୁ ଏଥାଏକାବୁ ଲୋକରେ ଉପିତ୍ତ
ଗୋଟିଏ ଅବଶ୍ୟକ ସଜ୍ଜ ସମ୍ମାନିତାକୁ ୨୦ ମେଲିକ
ଦୂର୍ବଳ ଦୃଢ଼ିତ ଅନ୍ତର୍ଭବ ପରିଷର ଦେଖାର ଅଭିଭିତ୍ତିମନେ
ଦିନ ଦେଖିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଏହିଦ୍ଵାରା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହାତ
ଥିଲା ଏହି ପ୍ରଥମାବେଳୀ କୃତିର ଚାପକ ଅନ୍ତର୍ଭବ ମାତ୍ର
ପ୍ରଥମାବେଳୀ ପ୍ରଥମାବେଳୀ ଏବଂ ଆମ୍ବାମହିନୀ ଅଭିମନ୍ତ୍ରେ
ଏହି ପ୍ରଥମାବେଳୀ ହୋଇ ଅଭିବିତ୍ତ ହେବ ।

ପ୍ରାଚୀନ କଥେମହିଳା ଅବଦର୍ଶନ କାହେବି
ହୀନେ ପରାମର୍ଶ ଲାଗାଇଲୁ କେବେଳାଙ୍କା ସର୍ବ ବନ୍ଧୁଙ୍କ
ମାତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଲୁଛି । କିନ୍ତୁ
ମୁସିଲିମାଙ୍କର ଏହିବୟାଳେ କାହିଁଏବଂ କା କରି କରି
ଦୋଷ ଆହେବା କୀର୍ତ୍ତିକା କରିଲୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧୁ ପୌରୀ
ରେ କରିପାରି ହେଲାଏହି କେବେକ କର୍ମକ କୁଣ୍ଡ ଦେଇ
ଦିଲୁ ।

ତୁମାରୁ କହିଲୁ, ଏହାହା ନିଯମାବ ଏ ଶାର ଦିଲାପ
ମାରେଇଲା ନିଯମାବ କହିଲେଇଲା ନିଯମାବ ଏହା ଦିଲାପରେ
ଏହାହାରେଇଲା ବନାଇ ଦୋଷ କାହାରେହା ? କବ କୁ କାହା
କାହା କହାଇ ଏହା ଦୋଷ କରିବ କେବଳ ଏ ପାଇଥା
ବନାଇ କରି ଏ ପାଇଥା । କରିବ କରିବ ଏହା କରିବ
କରିବାର ଏହା କରିବ ।

କୁଳ ପ୍ରେତି ହେଉ ଦେଖି ଏହି ବେଳେ କଥା
କରିଦେଖିଯି ସୁମା ଜାତର ପ୍ରସମାନରେ ଏହିଏ କଷକ
ପଡ଼ ପ୍ରୁଣ କରିବାର ଏବଂ ବାରଣାଶୀ ପିଟାଇବାର
ଦେଖାଇ ବିକୁଳରେ । ଉତ୍ତରାଷାନରେ ପରିବାର
ଦେଖା ପଢ଼ ବନ୍ଦନାର ଅପ୍ରତି ଦେଖି ପରମାଣୁ
ଅଠବ ପରମ ଦୋଧନ୍ତି ।

ପ୍ରେସର୍ସ ।

ପ୍ରେରିତବୁଦ୍ଧିର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ କିମିତ୍ର ଅମେରିକା
ନେ ଦୀର୍ଘାସ୍ତା କୋଟି^{*} ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦଳପାଣୀ ସମ୍ମାନର ମହାବୟୁ
ସମୀକ୍ଷା ।

ଗର ଶକବାର ଘନ ପ୍ରାୟ ବା ୨୦ ଟଙ୍କା
ପମ୍ପରେ ବଢ଼ିବ କଲେକ ବଳରେ ସାହଜ୍ୟ
ରହିଲା ସବୁର ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ
ଥିଲା । ସବୁ ପ୍ରକରେ ପ୍ରାୟ ଲଙ୍ଘନ ଶବ୍ଦ
ଲୁହଣ୍ଡିର ଥିଲା । ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ
ତମେ ପତ୍ରର ଶବ୍ଦିକାର ଶୂନ୍ୟତା ସବୁପରିବା
ଆସନ ପ୍ରଦର ହଲେ । ସତ୍ରା ନିମ୍ନରେ
କାର୍ଯ୍ୟବଳା ପଠିଲ ଓ ଦୃଢ଼ାଦୂର ଦେଇ ଉତ୍ତରାଳୀ
ସଖାଦକ ବାବ ଯୋଗେଷ୍ଟରତ୍ତ୍ଵ ହୁଏ ଏ ସବାନ
ଫଳରେ ବିଷୟର ଅଭିଭାବକ କଲେ ଚିନ୍ତି,
ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ବାବ ରାମଶକ୍ତିର ପଥ, ଯୋଗେଶ
ବାବ ଯେ ସଦ୍ବୟେକତାର ସହିତ ପରା ପ୍ରକରେ

ତୁମ୍ହାରୀଙ୍କ ହୋଇ ବିଲ୍ଲିଗା ପ୍ରତିକ ଦିଲେ,
ଏଥୁଣ୍ଡାଙ୍କ ରାହାଙ୍କ ଧଳାବାହ ପ୍ରଦଳ ପ୍ରଦଳ
ବହୁଲେ କି ଅବ୍ୟ ସକ୍ତି ମେଗସ୍ତ୍ର, କଣେବ
ତୁ, ସମ୍ଭାବେ ପାପ ଏଥର ଲେହ ବେହ
ନାହାନ୍ତି, ପେର୍ଚିମାନଙ୍କଠାରୁ କି ଆସମାନେ
କେବେ ଶିଖ କି ପାପି ଏହାରୁ ଏହାରୁ

ଅନ୍ତରେ ପାଇଲା କଳ୍ପ ମାରୁଣ୍ଡା, ଏହି ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ ଦସ୍ତଖତ ଏହେ ମୁହଁକର ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାରେ ଯେ ହେବୋଟ ଥରାରେ ଅଛି
ସେମାନଙ୍କଠାର ଏହା ମୀନାଶା ହୋଇ ପାଇଲା
କାହିଁ, ଅର୍ଥବକ ଅମ୍ବେ ପ୍ରସାଦ କରୁଥିଲୁ ତେ
ସଜ୍ଜପଦ ମହାଶୟ ଦର୍ଶନ କରୁଥି ସନ୍ଧରେ
ପରେପରେ ଗାଦକର ମନାନତ ପ୍ରକାଶ କରି
ସବୁ ଉପର କରି ଦର୍ଶନ ଓ ଅନ୍ତରେ ଗମାନ
ଅମାରାବତ ଅଧିକରଣକ କରି ଏ କଷ୍ଟ ଆମେ
ଠକା କରି ଥାର । ସହର ସବକାଳୀ-ସମ୍ମାନ
ହାତୁ ଗୋପନୀତିରେ ନନ୍ଦାପାଞ୍ଚାଳୀ କରିବା
ହ ଏ ବରାର ବାରିକ ଅଧିକେବଳ, ଏହି
କର୍ମକୁ କରୁଥି ଫଳର ଦୋଷରେ ଅଶାଶ୍ଵାସ
ଅଧିକେଶବରରେ ଅନ୍ତରେ ଏହାର ନାହିଁ

କିମେହର ସେତେବେଳେ କଞ୍ଚକରରେ ଦୋ-
ଶ୍ଵର ଉପରେ ବନ୍ଧୁର ନାମ ନାହିଁ ଓ ଲିଙ୍ଗଶ୍ଵର
କଷ୍ମୟକୁ ଆଖିରୁବେ ‘ଆଜେତ୍ୟ ବିଷୟ’
ବୋଲି ଲିରେଷ ରଥ ହୋଇଥିଲି ଓ ରଥନୀ-
ଶରେ ବନ୍ଧୁପତି ମହାପ୍ରୟ ଯେତେବେଳେ
ଦୟାପ୍ରତି ସହାୟକଙ୍କ ଦୟା ହସ୍ତ ଅଲୋକନା-
କରିବାକୁ ଅଳମକି ହେଉ ଅବସ୍ଥା, ତେବେ-
ବେଳେ ନିର୍ମିତକୁଣ୍ଡ ଅଲୋକନା ନ ଦେଖି
କେବେଦୂର ପୁଣିମରାତ ଅମେ ଦୂରେ ଘରୁ
କାହିଁ ଅଛୁ ଅଲୋକନା ନ ହେଲେ ସମ୍ମାନ
ବି କଥା ମାତ୍ରାଙ୍କା ଫରିବେ ? ତତ୍ତ୍ଵଏବି
ଅମେ କମଳିକର ବାହୁଦ ପ୍ରତ୍ୟାକ ଅକୁମୋ-
ଦଳ ଉଚିତ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହରାଇନ୍
ଦୋଧ କ୍ଷୁଦ୍ର, ଏଠାରେ କହିବାର ବାହୁଦା
ଯେ ସହାୟକେ ଏହି କରିବାକିମାର କୋଣା-
ଲିବାହୁକ ମର ସମର୍ଥକ ହଲେ; ଯାଇତା ଦୂର,
ମରଇ ବାହୁଦ ପ୍ରତ୍ୟାକ ଜ୍ଞାନି ହେଲା । ତତ୍-
କମ୍ପାରେ, ସହାୟକ ସହାୟକ ସହାୟକ
ନିର୍ମିତ ହସ୍ତ ଅଲୋକନା କରିବାକୁ ଅକୁମଦ
ପ୍ରତାଙ୍କ ହେଲେ ଗାଲ ଦିନକ ଲବ ବୋଲି ଗଲା,
ସତିମାନଙ୍କ କହିବାର ଉପରେ କିମ୍ବା ଅକୁମ,
ବମନ ଏମୟକେ ଦଳେକର ଜଣେଥିବି କିମ୍ବା
କହିଲେ “ଆମେ ସହାୟକ ବାହୁଦ ପ୍ରତ୍ୟାକ
ଅକୁମୋଦଳ ହାତୁ ଅଛୁ” । ତହୁଁ, ବହୁ ମୁଗା-
ଦିଧର ବସି ଦେଖାର ଦୟରେ କି ଆଏ
କହିଲେ “ଆମେ ଦୋଧ କରୁ ଏକ୍ଷବଳ
ବାହୁଦ ଅନ୍ତର ନାହିଁ ।”

ଶକ୍ତିର ମହାଶୟଦ । ମୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ
ଜଣ୍ଠିର ହେଲ ନାହାନ୍ତି ଥାହାରୁ ଅଳମୋଦଳ
କହିଗା ଏବଂ ଠେଣୁଛିବେ କସି ସଜାନ୍ତି ନାହେଲୁ
ବଳ କହିବା ଦେବତା ଯୋଦ୍ଧଗ୍ରୟ ଧାରକ-
ମାଲେ ଉଚ୍ଚକତା ଦୟାନ୍ତି । ସବୁ ବେଳି
ମୂରାଙ୍କ କାହାର ପରିଷ୍କାରିତା କାହାଣ୍ତି ଏହିଶବ୍ଦ
କର ଧ୍ୟାନି ମହାଶୟଦ, ଶାଖ ମିଳିବ ପୁଣ୍ୟରେ
ପେ ପେ ସ୍ଥୁନ୍ ସହିମାଳକୁ (ସର୍ବପରିଚାର)
ଆପେକ୍ଷନ କହିଗାର ଅନନ୍ଦର ଦେଇ ହୁଲେ,
ଧାରା କୁର କରେ ଏବଂ କୁରୁର୍ତ୍ତ ସକା ଅନେକ
ନ ବର୍ଷ କାର୍ତ୍ତିମାଣୀ ସମ୍ମିଳିତେ ଶୀଘ୍ର ନନ୍ଦି
ଦିଲେ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରକୁ ମୁଖ ହୋଇ ଗାଁ
ଏବା ଉତ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦିଲା ଦେଇ ଦେଇ । କିମ୍ବା

ପାତ୍ର କଣ୍ଠ । ଅ—
କଣ୍ଠ ୧୦-୮-୮୫ } ୧୯୨୫ମେ ଜାନ୍ମ ହେଲେ ଦୋ

卷之三

(ପଞ୍ଚ ପରାମିତ କିତ୍ତାନ୍ ।)

ବାର ଦେଇ ଏବି ପ୍ରାଣର ମୃତ୍ୟୁ ପଥା-
ଏଥି କର୍ମନା କଥ ହେଲା, ଅତି ସେବେ
ଛୁଟକାର — ଉତ୍ସବର — ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅତ୍ୱ
ଗର୍ଭର ଅକୁଳ ଲେଖିଗଲ ଦରବାର ଯାହିଁ;
ଯେପରି ବିଷ୍ଵର ନାମ କଲେ ପହଞ୍ଚିର ଶାଖା
ପ୍ରଶାନ୍ତର ଦୂର୍ଦ୍ଧି ଲେଖିଗଲ ଅବଶ୍ୟକ
ହୁଏ କାହିଁ ତେବେ ଉତ୍ସେବଣାର ଜର୍ବନାର
ଲେଖିଗଲ ଯେମନ୍ତ ଦୂରକ ଅକୁଳ ବଜରେ
ଫଳ ପଡ଼ି ଲେଖି ଦେହର ଧର୍ମ ଦିଶାଯାଏ,
ଏହି ମର୍ମରରେ ସେବର ଫୁଲ ପଦ ଲେଖିଗଲ
ଦରବାର ଲାହି ଦାହିବି ? ଏହ ବୃଦ୍ଧାଶ୍ରଦ୍ଧର
ସେ କାଶ୍ୟ ଲାକ କାହାର ନାମ୍ବୁ ବିର୍ତ୍ତର
ଅଗୋଚର ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀ ଦେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାର ଦେଖ ତେ
କୁଣ୍ଡର ଅଧିକ ବିଷୟରେ ବସୁମେହାର
କମ୍ବ ଯାଉ । “ଚେରଇଛନ୍ତି ଯାଇ ହୋଇ”
ଧାରିବେ ! ଥେବେ କାଳକାର ହୋଇ ଶ୍ଲୋକ
ରଚନା କରି ଅପେକ୍ଷି ପୁଣି ପଞ୍ଜୀନାଥ ହୋଇ
ଗହିର ଶୀଳା କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ, କାରଣ
ବୈଧର ଦେଲେ ପୃଥିବୀର ବିଜ୍ଞାନାଜଳି
ଅବଳି କମ୍ବ ହେଁ, ଏବାହିର “ହୋଇ”
ଏହାର ଅର୍ଥ ଅଧିକମାନେ ଇନ୍ଦ୍ର ଚିତ୍ରା କଟଳ
କଣ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଧିକ ନ କହିବ ।

ବାରୁଦ ଅଧିକାନ ଏହି କରନ୍ତିଛିରଙ୍ଗ
ଅନୁର୍ଗତ ଲାଜ ବାସନର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ,
ପଥା,— ଘରରେଲୀ ଶୁଣ ପଥର ଥବା ଫଟି
ପୁଷ୍ଟିକର ଦର, ବେର୍ଷ' ସ୍ଥାନର ବାରୁଦ
ଅଧିକାନ ହୃଦୀ (ଅମନିର) ପର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏଥର
ଲଦୁ ଚୋତା ଯେ ଅଧିକାନରେ ବଗୋଡ଼
ଜାଣା କୁଳକ ହୋଇ ପାରେ । ବିଥିରୁ ଶିର
ଦିତ ଅନୁର୍ଗ,— ଅନୁର୍ଗର ଅଗମନକର ଉପାୟ
କାର୍ଯ୍ୟାଳ, ଶତ ରହୁ ବରକୁ ଗଲାଗର ଅ-
ନ୍ୟେବ ଅଗମନକର ପଥ ଆକ୍ରମନ ଦେଇଥାଇ,
ଏହି ସବୁ ମନ୍ଦରରେ ଅନେକ ମାଧ୍ୟାଳ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ
କ୍ଷତି ମହାସ୍ଵାମାନଙ୍କର ପଦଧିତ ପଢିଆଏ ।
କୋଷ ଦୁଇ ସେମାନେହି ଜଳ ବାୟ ଅନ୍ତେକ
ଶ୍ରୀଚାର ପଥମେଧ କଲେ ସାଧ୍ୟର ଦାନ
ଦେହାର ଦୟ ନିହାରିଗ ନିମନ୍ତେ ସେହିପର
ବୁଦର (ମନ୍ଦର) ପଥର ବାଗ୍ୟନ ରଖି
ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଦୋର ଅନ୍ତର ହସତୁ
ତାଙ୍କୁ କୁମା ବରାଥାହୁଣ୍ଟି । କଳିର ଅନ୍ତ
ତିରା କରିବେଳେ ମାଧ୍ୟାଳ୍ୟର ଚିନ୍ତା ଅପେକ୍ଷା

ପୁରୁଷ କ୍ଷାଣର ଅଟେ କାହିଁ ମହିଳା
ନହିଁକିମ୍ବୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ତିଲ୍ଲାରେ ନ-
ମନ୍ଦ ଦେବାକୁ ଦୋଷଥିଲ ମାତ୍ର ବାର କଲିବ
ତୁମ ଉଦ୍‌ଧାରର ତଳଦେଶ ଅବସାର ଦର-
ଗାକୁ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ତିଲ୍ଲାରେ ପଛିବ ଦେବାକୁ
ହୁଏ ଏହି ଉଚ୍ଛପମ ଦେଖିବୁ ଏତେ ନତିର
ପ୍ରସବ ଦେଇଥିବୁ ଯେ ଯେବେଳେ କୃତିକାର ଭାବ
ଦିନ ସାର୍ଥି ଗନ୍ଧ ତୌରେ ମୋଦିମା ଦାବର
କରେ, କୃତିକାର ସ୍ଵପ୍ନ ନିଜି ଦଶ ଦଶ ଦଶ
ଗୋଟିଏ ନିଜିକିଳ କରିପାରିବ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର
ବ୍ରେକ ପ୍ରସର ଅନେକପଦ ଦେଖାଇ ଆଏ କାହା
ପୁରୀ ନହିଁକି ଅସି ତିଲ୍ଲା କଲେ ପାଇସ ବ୍ରେ
ତାଙ୍କ ମଳରୁ ଅବସାର କରି ପାଇନ୍ତେ, ଏହି
ଗୋଟିଏ ତିଲ୍ଲା ମାତ୍ର ନାହିଁ ତହିଁ ସମ୍ବରେ
ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଗମକ ତିଲ୍ଲା ଓ ପ୍ରଭୁର କୃପାଗତି
ଦେବାର ତିଲ୍ଲା, ତହିଁ ତିଲ୍ଲା ପାଇମନ୍ତକ
ପ୍ରସର କୁଳ ଧର୍ମ ଶିଷ୍ଟ ଦେଇ ଏନ୍ତେକିମ୍ବୁ
ଦେଇବାକୁ ହେବ ତହିଁର ତିଲ୍ଲା, ତହିଁ
ଉତ୍ତର ଦେଖିବ ମଳରୂପ ଦିବ “ଅଳକ
ଠେ ଲାଭିବୁ ଦକ୍ଷର ଜଳାବତ୍ତଳ ଶୋଭନ
ପରିବର ଧର୍ମବିଦାର” ଲାଭ୍ୟା^୧ କାନାରୁ
ଧୋଷାମଦ ତହିଁକୁ ନିରମାଳ କ୍ରିୟାର କର
କାଳକାଟ ତହିଁ କାହିଁ ହୁଏ, ବୈବାହ ମନ
ଶୁଣିବେ ପଢ଼ିବ ଦେଇ ଦୟା ହେବାକାକୁ ନ
ହୁଏ, ସେନମନ୍ତେ ଶରିଏ ଶୁଭଦାର ଉପରେ
ପଦବିନେପ କରି ରହିବାକୁ ହୁଏ, ଏପରି
ସବୁତର ତିଲ୍ଲାର ସ୍ଥାନରେ କବ ବାତୁ ଥ
ଲେବ ସଥେଥୁ ଅସାର ଥଥ ପରିଦ୍ୱାରି ନ
ଥିଲେ କାରାକ ତେଜ ରମାର କୌଣସିତପାଦ
ନାହିଁ, କବୁର କବ ଛୁମ ଗୋର ଅନ୍ତର
ନିକାରଣ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅନୁମତି ପାଇଲେ
ଅବା ସାରଣୀକ ସାମନର ଅବା ଅଭିନନ୍ଦ
କୁରୁକୁଳ ବିରମନ କାରମନର ଦିଲେ ଆଏ

କାର ମନର ମଧ୍ୟେ ମୋଟି
ଲେଖାଏଁ ବାଜାରରେ କାର ଧର୍ମିତ
ଅବା ତୁପବିଷ୍ଟ ବିବଜମାଳ ବର୍ତ୍ତର ମାର୍ଦ
ଦେଖିବେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଦସ୍ତାବ
ଧୋଇବ ବନ୍ଦିକରେ ଅବା ଧାର୍ମଦେଖିବେ
ତୁଳ ଧରିଜଣ ମର୍ତ୍ତବେଳ ମାମଲର କଥ
ମନ୍ଦରୁଷତରୀ—ହନ୍ତ ଟକାର କଥା ଉତ୍ତର
ଦିଲ୍ଲି ଅଛି, “ ମାରିଲ ଖାଇ ବାହୁ ପାଇଲ
ଗୋଟିଏ ” ! ଅଥବା ସରମାଳ କର ମୁଖରୀ

ରୁହି ଅଛନ୍ତି ପାହାରୁ ପିଟାଇ ସରୁଗ୍ରା ମାଗାକୁ
ବାହାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ପୂରୀ ମାହାକୁ ଅଳିଯୁ
ମଧ୍ୟରେ ଚକାଇ କଷିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
କମେଲେ ଦୁର୍ଘାତାଳ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଏହି ସେ
ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦେଶୀ ଅସବ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ କୋହ
ଦେଲେ ଏହି ବାର ମନ୍ଦରେ ପଦାର୍ଥଙ୍କ ମା-
ତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସାନ କମେଲେ ଦୁର୍ଘାତାଳ
ବୋଲି ବହୁମନେ ଦ୍ୱାରା ଦେବାର ଦିନ
ନାହିଁ । ବାର,—ବେଳେଠାରେ ଜୁପର
ଚାହିଁରେ ସାକ୍ଷାତ ଜାତୀ ହୃଦାରେ ଅମୃତକ
ଥବା ବଳୁଳ ପଢ଼ିବ ନିଲ ଲଗାଇ ବୁଝାଲୁ
କାଶୁଣ୍ଡି, ଆଉ ମର୍ତ୍ତଵେଳମାନଙ୍କୁ ଅଥାବ ଭୁଲୁ
କରିବାର ପରମର୍ଶ ଦେଇ ରଥୁକ ନବଲ
ନେବା ନମନ୍ତେ ଧର୍ତ୍ତା ନମନ୍ତେ ଦଜୁଗୋପାଳ
ବୋଲ ରହ ଅଛନ୍ତି, ବୋଧ କୁବ ଶୌଣି
ପାତ୍ରମାନରେ ଉଚିତ୍ୟ ପତାଗୀର ମହାପ୍ରଭୁ-
ବିଶ୍ୱାସ ଫେରୁକ ଶୈଖମନ୍ଦିଳାଠାରେ କାର୍ତ୍ତିକ
ଆଦୟ ନମନ୍ତେ ଦସ୍ତ ପାଇ ଅଛନ୍ତି, ଅରେ
ଅରେ ଖଟମର ପରିଧର ମର୍ଦ୍ଦାରେ ଅଜ୍ଞ
ବଳର ସତାକୁ ଲେଖିବାର ଛିଥାୟ ଅବା
ଶିକ୍ଷାର ଅରମଳ ନମନ୍ତେ କୁଣ୍ଡଦେବତାକୁ
ବ୍ୟକ୍ତିକରେ ମୁରଣ ବରୁଅଛନ୍ତି । ବେଳେଠାରେ
ବେଳେ ନନ୍ଦର ବାରଗ୍ରାରେ ଉପ-
ଦେଶର କରି ଥାର ନେବଳ ମାତି ବୁଝାଲୁ
ବେଳା କରୁଥିଲି, ଆଉ କ୍ଷୁଦ୍ର ବେଳର ମବଦମା-
ମାନଙ୍କ ଦାଖ ଏବ ବାଜ ପଢ଼ିବାଦିମାନଙ୍କ
ରଜତଂଶ ଶବ୍ଦାଳୀୟ ଦେଇଲାକ ଧର୍ମର
ପଞ୍ଚମୁନ୍ଦର ପରିବ୍ରାଜିକ୍ତ ଦେଇବାକୁ ମରେଇବ-
ଦ୍ରେଷ୍ଟି ଶିମାପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି, ବେଳେଠାରେ
ଦେଇଲ ସ ବନନ୍ଦକ ଭଜ ପାରିବ ମଧ୍ୟରେ
ଗାରଳ ଓ ସାମଳତୁକ ସହସମାଜର ମୁଖପାତ୍ର
ଏବିଷେ ସୁରତକେ ମେଥ ଦୃଷ୍ଟ କରିଟ ଯେତା-
ର ତୋରୁର ସେହିପର କରିଛନ୍ତି ଦୋର ରୁହା
ଦୂରରେ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ ଦର ହଜୁ ଲାଗ ମୁସଲମାନଙ୍କ
ସରରେ ପରିଣାମ କରିବାକୁ ଲଙ୍ଘନ ଲାଲ
ହିନ୍ଦ ଲାରେ ସଫୋର ବନିବାକୁ ନନ୍ଦର
ଫଳକ ସମ୍ମରେ ସୁରତ ବରୁଅଛନ୍ତି ଏବି
ପିକାର ଧୂମରେ କଲିବାରେ ତେଣ୍ଟା
ସମକଳ ପାଇବାର ଅତ୍ତାକୁ କିମ୍ବା ଦେଇ ଏହି-
ତା ହବିବାର ଏବିଷେଷ ଶୁକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି
ଏହି ଦନର ଅବ ଉପହାରମାନଙ୍କ ସମରେ
କ୍ଷମା ଦନୋବସ୍ତ ଦୋର ଟରା ଅଦ୍ୟତ୍ଵ ରାଗ
କାନ୍ଦ ରତ୍ନାକ ଯେହିଁ ନିମ୍ନ ଅଛି କେ

ନିମ୍ନେ ପ୍ରଦୟାଳନ ହେଉଅଛି । ଦେଖିଯାଇବେ
ବାର ତୁମ୍ଭମୂଳରେ ମୟିଆ ଘୁଷରେ କବର-
ମାଳ କର ଫର୍କରବାର ମଦମାଳ ପିଲର
କେହାଙ୍କା ସହାସେ ଗୋଲାଭୟାଳକ ସଙ୍କ
ହେ ବର୍ଣ୍ଣନ୍ତୁରୁଷେ ଛଇଲୁରେ ଏହି ସାଥୀରେ
ବନୋବସ୍ତୁ କର ଦେବଳ ମାତ୍ର ଯାତାଶୃଦର
ମାତ୍ର ଓ ଧାରା ଦଜାର କର୍ତ୍ତା କିମଳେ
ତୁମ୍ଭରେ ଭାବର ଅନ୍ଧରୀତ ବଗୁଅନ୍ଧରୁ ଧର୍ମତ୍
ମହାମୁହମ ଦୂରି କର ଅଛନ୍ତି । କେହିଯାଇବେ
ଦେବଳମାତ୍ର ଏ ବେଳେ ହେବ କର ଦର
ପଦରେ ସ୍ଥାପି ରହିମେହଳପେଲକୁ ଅନ୍ଧାଳ କର
ଦୂରକଳ ବାରମାଳର ପଣ ସ୍ଥାବର ଶେଷ କରୁ
ଅଛନ୍ତି, ଦେଖିଯାଇବେ ବାର ଦେଖନ୍ତି ଅହାକ
ହେ ମହାଙ୍କୁମୀ ପଢାଇ ହେବର ସବୁର ହୋଇ
‘ହାଜର ହୁଏ’ । ବାବଦର ପାଦବରୁଖ କରି
ଦେଇ ସ୍ଥାପିରେ ବିଶାରି ଓ ଦୂରମ ଧୂରିବା
ନମନ୍ତ୍ର କାପନ୍ତି । ଦେଖିଯାଇବେ
ବାର ଦେଖି ବେର୍ଷ ପେରିଯାହାର ଓ ତା
ଦେଖି ଅନ୍ଧମାନକ ଅଙ୍ଗରେ ଉନ୍ନତିରଣ
କାର—ଅର୍ପନାକର ଅଳାପ ପରିଚିତ କର ଦର
ଶିଶାର ତତ୍ତ୍ଵମ ଫଳ ଦେଖାଇ ଦେଇ ପ୍ରାଣିର
ଅସ୍ତିତ୍ବ ଭାବରମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡାରିମାଳକୁ ଲାଭ
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା । ଦେଖିଯାଇବେ କାର ଅଳ
ବଦୁରାର ସହି ମର୍ମଲ୍ଲବୁଦ୍ଧର ସହି ନିକର
ମର୍ମଲ୍ଲକରୁ ସୃଷ୍ଟିମର୍ମ ପ୍ରଦାନ କର ଅପାରାନ
ସ୍ଵାର୍ଥ ପରିବାଶ କରୁଥିଲା, ଏହି ମର୍ମବାଦର
ବ୍ୟକ୍ତିରୀ ଅପାରାନ ଦୁର୍ବୁଲ୍ଲପଦାଳ କର ଦୂର
ଦିବର ଚର୍ଚିବର୍ଗ କରୁଥିଲା, ଏହି ଦେଖି
ଯାଇ, ମର୍ମଲ୍ଲକ ନବକରେ କବା ନ ଥିଲେ
ଶତବିର ସୁହରେ ଆପେ କବା ହର୍ମ ଦେଇ
ଏହି ଲେଖାର ନେଇ ଯେହି ଟକା ଅପେର୍ଟେ
ମିଳ ବୋଲି ମକା ମିଶନ ଝର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ର
ବାରର ଅଧ୍ୟାତ୍ମାଧୂନିକୁ ପାଇବାର ଅପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ
ଦେଖିଯାଇବେ କାର, ଦେଖିଯାଇ ମାତ୍ର ଦେଇତା
ଛତ୍ର ବିହିତ ପାଇ କରି ପଣେଇ କି
ଥିଲାହେ ମୁହଁ ମର୍ମର—କବିତ କୁମାର
ମର୍ମମାଳ ନିମ ଦେଇଲେ ମନ୍ଦିରୀ ଶରୀରାନ୍ତି
ଦୁଇମନକର ମାତ୍ର ପାଇଲ କାହିଁ ଅନ୍ଧମାଳ
ଧୂର୍ମର ପରିବାର ଦୂର ମହିମା ଧର୍ମର କରୁ
ଅପାରାନ । ଦେଖିଯାଇବେ କାର ଦୁର୍ବୁଲ୍ଲପଦାଳ

ବେ ନିୟମକୁ ବହାର ବେଳାତେଥର ସବୁ ସବୁ
ଅପିଲେଖନ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଶମନ୍ତେ ଏପରି
ଗରୁଜମା ବିବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଭାଗ ଦେଖିବାମାତ୍ରକେ
“ ତାର ” କରେ ଭାବିଷ୍ୟତ ଶତାବ୍ଦୀର
ଦୂରତ ଧର୍ମଶାସନ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିକ୍ଷେତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକ
ମୁକ୍ତ ଭାଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ଯାଏ । ସେମାନ୍ତେ
ମଧ୍ୟ ଉପର୍ବାରୁ ଲାମରେ ଗଣ୍ୟ ଘଟନ୍ତି ।

କାନ୍ତିଶୀ
ବିଜେନ୍ଦ୍ରାମାଧ୍ୟ ।

53, Panchenandtallah, Patildanga,
August 2nd, 1884.

To THE EDITOR OF THE UTAH DICTA,
Sir, will you or any of your readers kindly inform me which spelling is correct "Katak" or "Cuttack." The former seems simpler and occupies less space, but the latter has the sanction of old usage. The Postal impressions are not to be relied on, since "Katak," "Outtack," "Chand-nichowk," "Outtack" have been found in letters written within the current year. My friends add to the confusion by using both spellings indiscriminately. You have, no doubt, the means of deciding the question and thus of removing the doubts of

One (unbiased)

The question has been already decided by Government who have declared in favor of the old spelling of Cuttack — *Ed.*

ମନ୍ଦିରାବ୍ଦୀ ।

ବ୍ୟାତ ପ୍ରାଦୁରାଜାଣ ମିଳି କହଇ ଲାଗିଯାଏ ।
- ପରେନେଥାତ ମିଳି କହିଯାଏ ।
- ସମ୍ମରିତରେଣ୍ଟ ପାଇସନ୍ତି

ପ୍ରକାଶକ

ଲିଖାର ଦୋକାନ

ବାହୁ ଅର୍ଦ୍ଧବନ୍ଦି କର କଥାମା ।
କଥକ ସବୁ ତୋଥୁଳୁଙ୍ଗାମା ।
ବାରେ ମହିମାଦ ପାପଶବ୍ଦିଆ କଢ଼ୁ
ତୋହା ପାପ କହିଲା ଏହି ମନ୍ଦିର ମହାମା

ଦେଖି କୁହର ଆଜୀ ଆଜ ପରିବ ଧ୍ୟ
ମୂଳଥରେ କହସୁ ତୁମ୍ଭୁ । ପାଟ ଓ ବନାରାଁ
କୁମା ଲକ୍ଷଣାଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନାତ ଥାଏ ଏହି ପରିମାଣ
ମ ମରେ ଅଛି ଯକ୍ଷର ଦରରେ ପେଣ୍ଠୁ ଅନ୍ତର
ତଥ୍ୟାବ । ଅଗେ ପରିମାଣ ପ୍ରଶ୍ନ ବାହୁବାଲ
କଲେ ତ୍ରାଣିକମାଳର ମନ ମାନ୍ଦି ।

୨୦୩୮୮

ଶ୍ରୀ ଅର୍ଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନି

ପାତ୍ରବିଜ୍ଞାନ

四

ଶ୍ରୀ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ କାମତ୍ତୁ

ଅମେ ପରମାର୍ଥ (ମନ୍ତ୍ରି କୋଣକର୍ତ୍ତା)
ଜୀବନାମ୍ବଦ ଓ ସମ୍ମାନ ସୁଖରେ ମୁଦ୍ରଣ କରିବ
ସହିତରେ ମରିବା କରିବାର ତତ୍ତ୍ଵ ଉପାଦାନ
କରୁ ତତ୍ତ୍ଵକ ତେ ଯେହି ମୋହାରିକାଙ୍ଗୀ
ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରସବ ଲେଖାକୁ ମଜା ବନ୍ଦବେ କର
ତାହିଁ କିମିତ ଯେହି ପରିଷ୍ଠାର ଟୀବଳ ଓ
ଭଜନିତରେ ନାମ ଧାର ଲେଖି ଗା ଶୌକ-
ଶବ୍ଦର ବାବ କଟକ ପ୍ରିଯେ କଳାକାରୀଙ୍କୁ
ପ୍ରସରିବ କବି ଅକାଧ୍ୟାତ୍ମରେ ପାଇଥାଏବେ
ଦେଇଲା ପଡ଼ି ପ୍ରଫଳ ହେବ ଲାବ । ଯଦି ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ । ୧୯୫୩

১০। পঞ্জিক

NOTICE

In Newark gives that an extraordinary meeting of the Temperance and Suppression of bribery Association will be held on Saturday the 15th August about 7½ P. M. at the Printing Company's Hall. Revd. P. E. Heberle and others will deliver lectures on Temperance only, when Revd. W. Miller will preside.

Ladies and gentlemen are respectfully invited to attend the meeting.

NOTES ON NATH CHATTERJEE

ଆମ୍ବୁ କେତେକ ହନ ହେଲ ବ୍ରିମଳ
ଲାକ୍ଷରେ ଏଠାକୁ ଅଧିଅଛି ଏବଂ ଏଠାରେ
ଯାଇ ମହିମାନଙ୍କର ଆର୍ଥି (ଆମ୍ବୁଜବ
ପରିଷଦ) ପରିସାର ଅନ୍ତର୍ବ ଦେଖି ଉକ୍ତ
ପ୍ରାପ୍ତଶାନିର ମହୋପକାରିତା ସାଧାରଣ
ଦେଖାଇବା ଛାନ୍ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଥି
ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ ମନ୍ୟ କରିଅଛି,
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ନଗର ଦ୍ୱାରା ଉପରେ
ତା ଏହି ଚକର ଅଗଞ୍ଜୁ ମସ ତା ୧୦ ଶତ
ହାତୀପ୍ରାପ୍ତଶାନିବନ୍ଦୁ ହେବ । ସଜାଳ
୨ ଏଠାକୁ ୧ ୧୦ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶ
ଗୋମାନଙ୍କୁ ଫଳା ମୂଳ୍ୟରେ ଆପନ୍ତି ହତକର
କା । ଅନ୍ୟ ଗୋମାନକେ ସେଠାରେ ରଘୁ
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟାନ୍ମାରେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଇ
ହୁଏ ଏହି ଭାଷକ ପାଇବେ । ଏପରି
କଳ ଦରୀକୁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ତିବର୍ଣ୍ଣା କରି
ପ୍ରଯୁକ୍ତ ଅଛି ଚାହିଁ ତିଥି କଣେବ ସନ୍ତ୍ରେ
ପାଇବ ।

ପ୍ରତି ବାରୁ ନିରେମ ଜ୍ଞାନ ବସୁ ଚକ୍ରପୂର୍ବ
କଳଗ ଜ୍ଞାନଦାତା ମନ୍ଦିରାମାଳ ଆମରତ୍ନ
ପାହାର୍ମୋହନୀ ଦେବଦୀ ପଥୀ ମୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦମୁ
ହୃଦୟ କୈଧୁରାଜର କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର
ଶକଳର ଅନୁର୍ଗତ ଜ୍ଞାନପ୍ରାଣ ମାନଙ୍କର
ଜ୍ଞାନପ୍ରାଣ କରମାଳ ତଳ କେଣିକି ମଧେ
ପ୍ରତାନୁ ବେ କରମାଳ ଏହ ତଳକ ଅଗମ୍ବୁ
ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦନାକୁଷ୍ଠ ପରମିତାର ତିବାକୁ
ଯେବୁ ଥିବାକୁ ଏହପ୍ରାଣ ସଂଘାତାରଣକୁ
ଏ ଦିଅପ୍ରାଣକାମ ମୁଣ୍ଡ ଯେଉଁମାତ୍ରେ ତଳ
ଶକଳର ଆକାଶର ଦେବେ ସେମାତ୍ରେ
ଏଇ ହରମନ୍ଦିରର ପାତପକଟାଣର ସହି
ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ପାତା ପାତାର କରମାଳୀ
ଶକଳ ଅଗମାମ ଆଖର ପାତା
ହାଜର ହୋଇ ଲ ପାତାବା ପୁଣେ
ଶକଳପାତା ଥିଲ କଳକଳରହିତ ଦର-
କୁଳ ମେଟାକଳାର କଳଟକୁ ଉତ୍ତରେନ୍ତି
ଦର ପଠାଇ ପାତାକେ । ପାତାର ଆରକ୍ଷ
ପାତାକଳାମାଳକୁ ଯେ ପରମାଣରେ
ଦେବାକୁ ଦେବ ବାହର ହେଲେ
ଜରମାଳାକୁ ପାତାକଳାମାଳାକୁ

ପ୍ରାଚିକଣାବାଜା ସବସନ୍ତଗେର ଟୁୠ୯
ପ୍ରାଦୃଷ୍ଟି । ତ । କିମ୍ବା ମୁଖଲକ୍ଷଣ
ଶେଷ ଅଳ୍ପବାଞ୍ଚଗେର ଟୁ୧୦୯
ବା ଦାଗର ଜାମରୂର ଡରେର ଟୁ୧୧୯
ପ୍ରାଦୃଷ୍ଟି । କି । କିମ୍ବା ଅଳ୍ପବାଞ୍ଚ
ଗେର ଟୁ୧୧୯
ପ୍ରାଚିକଣାବାଜା । ବାଜୀପଦାର୍ତ୍ତଗେର ଟୁ୧୨୯
ତ । କିମ୍ବା ଛୋଦର ଶେଷ ଗେର ଟୁ୧୨୯
ପ୍ରା ସାହରୂରାଜା ସୁନ୍ଦରୂର ଡରେର ଟୁ୧୨୯
ତ । ଥିଲା । କି । କିମ୍ବା କୋକଳ ଟୁ୧୦୯
କି । ବାଲେଖର । ପ୍ରା । ମୁଖଶ୍ଵର
ବା । ବୋଚିଙ୍ଗା ଟୁ୧୧୯
Kapil Chunder Mookherjee
for Mohesh Chunder Banerjee.

ବିପ୍ର ର ରସ ।

ଏହାକୁ ସେବନ କଲେ ଅଳ୍ପଟି, ଅତିଥିର
ଆମାଦିଧାର, ରକ୍ତାଧିଧାର, ପ୍ରଦୂଣୀ, ବାକବ
ମାନଙ୍କର ମେମୁ ପ୍ରକାର ଅଛିଧାର ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ମୟ ଦିଲ ଦୁଆଧା ମା ଯା ହେ ହେ ।

ଦୁଇକ ଥିଲୁହାହୀଯ } ବିବସଜ,
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦରଘା }
ବିଜାର ବିଜକ } ଏ ମଜ୍ଜାରହଣଗାତି

ବାରକମାସୁଲା । ଏ । ଉଦ୍‌ବେଶନ ।
। ପ୍ର । ବରଦିଵସୁର, ବଗୁଳ ଓ ଚନ୍ଦୋଦୀ
ପ୍ରକାଶରେ ଛଟାଗୁଡ଼ି କଲାଇବା କାରାଗ କା-
ଲେଖି କାଠ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଣ୍ଡ ଫୁଲ ଟ ଲଞ୍ଚା ଓ
ରଙ୍ଗ କେଟ କଲୁ ରଙ୍ଗ ମୋଟକୁ ଅଧିକ
ନୁହେ ଏଥର କାଠ ଘବଣ୍ଟକ ଅଛି, କଣ୍ଠାକୁର
ଦିନା ଅନ୍ଦ ଦେଖି ଲେବ ଦୂଷର ମର୍ଜା ଜା-
ଲେଖି କାଠ ଦେବାକୁ ଲାଗୁ କରିବୁ ସେମାନେ
କଟକ ମକାମ ମହାକାଳବିଜନର ଶ୍ରୀଯତ୍ର ଶ୍ରୀ
ଏବଜଳକର୍ତ୍ତବ୍ୟାପିନୀରୁ ସାହେବଙ୍କ ଲକ୍ଷତରେ
ଏହି କଳିତ ଅରକ୍ଷ ମାସ ତା ମୁଁ ରାତିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
(ଦେଶର) ଦାଖଳ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀପତି ଶ୍ରୀଜୀ ଏକଳକ୍ଷତିରୁଟିମାସ୍ତ୍ର
ଶାରୀରିକ ମହାନଦୀ ଉଚ୍ଚଗେଶନ ଉତ୍ତିଜନନ

ଏକବିଶ୍ୱର ମଲିମ ।

ଦେଖୀୟ ଉପକରଣହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଳମମାତ୍ର ।
ଏଥରେ ପାଇଁ ଭନ୍ନା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଧ୍ୟାଯଙ୍କ
ପଦାର୍ଥର ଲେଖଣାଟୁ ଜାହାଁ । ପଢ଼ି ଛିକିତ୍ସା ଟେକ୍
ପାଇଁ ଝର୍କା ଟେ ଏ ଅଧ୍ୟା ।

ନିଜକ ସାଲୁବା ! ନିଜକ ସାଲୁବା

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖିଯୁ ଓ ନୀ ପ୍ରକାର
କିମ୍ବା ମସିଲାର ପ୍ରସ୍ତର । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ଗୁରୁତବ ପାଇ ଦୂଷିତ ରହିବାର
ସୁଧା ଶୁଣୁ କର୍ତ୍ତର ହୋଇଯାଏ । ପାଶର ଥା,
ଗର୍ବମୀ ଥା, କାଳ ଥା, ବେଳ ଓ କାଳ
କିଳିର ଥା, ଶୋଇ ଥା, କାନ ଥା, ଜାଳର
ଦୂଳ, ବୋଞ୍ଚ ବାଠିଲ୍ୟ, ଅଜ୍ଞାନୀରା, ଘେଟ୍ଟୋଜ୍ଞ
ଶ୍ରଦ୍ଧିକ୍ଥା, କାଶ, ସଫୁକାଶ, ପ୍ରସୁବଧିତା,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଧାଉଦୋଷଲ, ଏବଂ ଛାନ୍ଦାର କୁଳ
ରହ୍ୟାଦ ଶୀଘ ଏବଂ ନିର୍ମଳ ଆସନ ଦୂର ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରକି ବୋଇଲ ଟ-୧୯ ଟା,
ଧ୍ୟାକିଂ ଟ-୦ ଟା ଥଣ୍ଡା ତୁଳନ ଟ-୧୦୫ ଟାଙ୍କା।

ମାତ୍ରକ ଚିନ

ଭାବୁର ଦୂଘାୟରେ ମନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।
ଧବଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ବେଗର ମେବେ ବିନ୍ଦୁ ଜୀବନ
ଆଏ କେବେ ଗାହା ମନ୍ଦିର ମନର ତୋଳ
ଆମେମାନେ କହି କଞ୍ଚରେ ଓ ବନ୍ଦ ବ୍ୟୟରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ । କାହିଁ, ଯାହା, କୁଣ୍ଡ,
ଛଳି, ପଦ୍ମମାତୃ, ଧବଳ, କୁଣ୍ଡ, ଗମନକୁଣ୍ଡ,
ଉତ୍ସବ ବେଗର ମହୋଷଖ । ଏହା ହଜାଗତ
ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ଦା ଥିଲା, ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଏହା
କମ୍ପରକାରେ ଉପକାଶ ଅଟେ । ପରି ନତ
ଦୋହଳ ଟଣକା ଓ ପ୍ରେଟ ବୋଲାଇ
୧୫୩ ।

ପାଞ୍ଚ ଅବଶ କି ହେଲେ ମୂଲ୍ୟ ଫେରଇ
ଥେବିବା କଲିକା ବେଳେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଖୁଣ୍ଡି
ନମ୍ବର ସୁବରେ, ଏ. ଦୋଷ, କେତୀଅୁ-
ହୋର ପ୍ରସ୍ତର କୋର କରୁଥିଲା।

ଉପରଳେଖିତ ସାହସ

କଣକ ପ୍ରେଁ କଖାଳଙ୍କ ଦୋବାକ ଦରେ
ଦିନ୍ୟ ଦେଉଥି ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

四四〇

४ अर्द लिखा

କାହିଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଧୋରଣ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବନ୍ଦର କି ୧୦ କ ସଙ୍ଗେ ୨୫୦ ମାଲ ଏକାକିରି

ମର୍ବି	ଅଛିମ	କଣ୍ଠାତ୍
ବାହୀକ	୩ * ୯	୩ * ୮
ଡାବିମାତ୍ରମିଳିବା	୦ ୨	୩ ୧

ଅମୁମାନଙ୍କର ବଳେକୁଟର ସାହେବ ଜୀଗ-
ତ୍ତିଷ୍ଠପର ଥାଳ ଗୁଡ଼ରୁ ଗପ ସୋମବାର
ପ୍ରତିବାରମନ କରିଥାଏନ୍ତି । ଯେ ଅଛନ୍ତରେ
ଅନେକ ଜୀଳିକର ଆପଣି ମନୁଷ୍ୟମାନକ ଥିଲ,
ତୁମିବାରେ ସାହେବ ମହୋତ୍ସୁଦ୍‌ଧରେ
ରାଶିକ ପରାମ ସ୍ତରାର ପୃଷ୍ଠକ ସେ ସତ୍ତର
ପ୍ରାଚୀଯ ଚନ୍ଦ୍ର କରିଥାଏନ୍ତି । ଆଠ ଦିନଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବିଦି ପ୍ରାଳେକାଳ ଦୁଇପ୍ରଦର ଦବି-
ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳରେ ତୁଳି ଅଜ୍ଞାନ୍ତି । ମହି-
ଫଳ ପ୍ରକାଳ ପଥରେ ପ୍ରାତିକର ନାହିଁ, ସମ-
ସ୍ତ୍ର ଆପଣି ମାମ୍ବର ହୋଇଥାଏ । ଜୀଳିକର
ମନ୍ଦିରମାରୁ ଯେ ପ୍ରତିମାଣ ଟ ନ କା ଦରରେ
କର ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲ ତାହା ସାହେବ ସ୍ତର
ଭାସନେ ଉତ୍ତମାନ ଲଖା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ-
ଥରେ ପଚାମାନେ ବଡ଼ ଦାଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଆମୁମାନେ ଲାମାତୁଳାର ସକିଧେଷ କାର
ଗମାନ ଅବରତ ହୋଇ ଲାକ୍ଷ ବାରିନ୍ଦରେ
ଲୋଭିଦାର ମାନସ ରହିଲ ।

ଦେଖିଥିଲାକି କେତେଥିଲାକି ସେ ତେଣା
କୋଣୁ କେଳାଇର କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ କରିବା
କମନ୍ତେ ବଜାଲା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟଙ୍କୁ ଲାଗୁଥାଏ କବ-
ର୍ମେନ୍ଟଙ୍କୁ ଦୁଇଷ କବାରଙ୍ଗ ପାରିବୁ ଉବଳସ
କାହା ଧାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିକି କରିବାର ସମ୍ଭବ ।
ଏ କେଳାଇର କାର୍ଯ୍ୟ ସେବା କେଲେ ତେଣା
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦୁଇଷଙ୍କୁ ପରିଚାର ପାଇବ

ବୋଲି ହୁଏ ଦେଖାଇଥିବା । ସେବେବେଳେ
ଗର୍ଭମେଘ ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଆଶ ଦାବିଅଛନ୍ତି ରେତେବେଳେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କିମ୍ବା କହିଲେ ବି ହେବ, ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାନକେ ପ୍ରଦେଶ କରୁଥିବୁ ଏବଂ କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ନଥେ
କୃଷ୍ଣଦିନ ଦୋଷ କରୁଥିବୁ ଏବଂ ବେଳେ
ଦୋଷୁ ଭେନାଳ କର ଲୁଚ ଦୋତ କରିଲେ
ତେଣାବ ସମ୍ବ୍ରମଜଳ ହେବାର ଆଶ କାହାରୁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଦୃଢ଼ଗୁପ୍ତ କହ ପାଇଁ ସେ
ଏକ ରେଲବାଟ ଗର ସହ୍ୟ ରେଲାନିର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ଏକ ସେହି ରେଲି-
ବାଟ ପରି ମନୋଯେଶ୍ଵରୀ ଦେବୀ ଗର୍ଭମେଘ-
କର ସବାପ୍ରେ ଭାବିବ ଅଟଇ ।

ପ୍ରତିକରେ ଥାଂକ୍ଲୁଁ କି ସରୀଏ କିମ୍ବା ପାଇଁ ଅପରା ମୃଦୁପଦ୍ଧତି ଯେହି ଘରଳ (ଚରମପଦ) ଲେଖି ଯାଇଥାରେ ବହୁବେ ଶୈଖିତ୍ତ ପ୍ରକାଶକାରୀ ଦତ୍ତ ଓ ଶୈଖିତ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଗୋପ ଏକଜ୍ଞକ୍ୟତାର ବୋଲାଇଛନ୍ତି । ତରମ୍ପତ୍ତିର ନିୟମାନ୍ତରରେ ବାହାରର ଏକମତ୍ତ ଧର୍ମ ବାହାର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଣ ଧାରା କଣ୍ଠରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କର ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ବାହାର ଏବେବୁ ହୁତା ମୁହି ମଦାଯାଙ୍କ ପରିଷକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ମୂଳ୍ୟ ତନିକର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅଟଳ ଏଥମ୍ପରେ ହେବଳ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର କଣ୍ଠାନ୍ତି କାମକାଳୀ ଅଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବାଦ ତୁମି ମୁହାଦ ପ୍ରାଦର

ସଙ୍ଗରେ ଅଟେଇ । ଅବଶ୍ୟ ଏକକଣ କଲିବଳା-
କାହା ପରିରେ କିଷେପରେ କୃଷକାର ପାଳବଳ
ଯେତର ନାମରୁ ତୁଳନାରେ ଏବଙ୍ଗରେ ଅଧିକ
ନ ଦେଲେଦେଖେ ସେ ସେ ସାମାଜିକ ଅବଶ୍ୟାରେ
ଆଇ ଅପଣା ଭାବୁବଳରେ ଅଞ୍ଜଳି କର ଏହି
କରିଯୁ ରତ୍ନ ମାନଥଙ୍କରୀ ଏହା ସାମାଜିକ ପ୍ର-
ଗନ୍ଧାର ବିଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦର ଏକ ବିଷୟ ଛାପାରେ
ସେ ଶାହାଙ୍କର ସେମନ୍ତ ବାଧାରେ ବିଶୟପ୍ରକା
ଶେମନ୍ତ ଅପଣା ଦରପତ୍ର ସମାଜ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଲ

କରିବଳା ମିଛନ୍ତିପାଇଲାଟିର ବ୍ୟାଧାର କା
ମନ୍ଦିର ବଜ କଠିଏ ଦେଖାଇ ପଡ଼ନା । ମିଛନ୍ତିପା
କନିଶନରମ୍ଭାନେ ମନ୍ଦିରର କିମ୍ବାକର ଶବ୍ଦ
ଶବ୍ଦକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିବୁଥାରେ କମିଶନ କଥୋମ
ଦିନପୂରେ ଯେଉଁ ଅପରି କିମ୍ବାକର ଲେଖୁ-
ନ୍ତର ଗବାର ସେ ହୁଏ ଲା ଶକ୍ତି ସଙ୍କୁଳ କଳ
୩୭୨ ସାଲର ଦିନୀପୁ ଆରାର ଥାର୍ମାର
ଅନ୍ତରେ କମିଶନ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ହିର
କରିଅଛନ୍ତି । ଅବ୍ୟ ଯେ କରିବଳା ଗଜେଟ
ଏତାରେ ପଦ୍ଧତିର କିମ୍ବା ଏକଟିପୁର ଦିନା-
ପନ ବାହାରକ ଏହି ଶମ୍ଭୁର ବେଦରମ ଘା-
ଦେବ ଭକ୍ତ କମିଶନର ସମାଧି ଦେବେ ।
ମିଛନ୍ତିପାଇଲା କମିଶନରମାନେ ଯେ ଏହି
ଆବେଦନରେ ସମ୍ଭବ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
ହେଉ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମାତ୍ରେ ସାଧିକ ଉନ୍ନତ-
ପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଏ ଶମ୍ଭୁର କିମ୍ବା କରିବେ

ପେମାନେ ନିଭାଗସିଧର କମିଶନରମାନଙ୍କର
ଦୋଷ ଦେବ ପାରିବେ ନହିଁ । ଜାମର୍ମିମେଣ୍ଡ
ଆକାଶର ପ୍ରସାନ୍ତରୁ ଥେଷ୍ଟ ଦେଇ ଅନୁଭ୍ବ-
ମେର ମୂଳରେ କୃତ୍ତାମ ହଣିଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଧୁର
ପୁଅର ଯେ ବଦିଶନରମାନେ ଏଥରେ ପଦ-
ଧୋମ କରିବେ ମାତ୍ର ତରିକରୁ ଦେଇ ଏହାର
କରିବା ହର ହୃଦୟ ଜୀବିନରମାନେ ଦୃଢ଼-
ଗୁପ୍ତ ଅନ୍ତରୀ ସର୍ବାଖଳାର ରମ୍ଭ କରିବାର
ଚେତ୍ତୁ କରନ୍ତୁ ପରିଧେଷରେ ଯେବେବେ ରତ୍ନର
ପ୍ରତକାର ଲାହ ନ ଦେବ ଦେବେ ଅବଶ୍ୟ
ପଦଧ୍ୟାମ କରିବେ ଏବଂ ତେବେବେକେ କି
ହେବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାରେ ।

ଦେବରଙ୍ଗରେ ପୁଣ୍ୟତଥିବା ଏହି ସିଦ୍ଧିର
ସର୍ବିଶ୍ୱାସରେ ବାହୁ ଲେବେବୁଲାବ କା-
ଳିକ କାମକ କଣେ ଭରତବାବୀ ଭବାନ୍ତି
ପେଣ୍ଠିରୁଥିବା ବିଷୟ ଯହିପୁଣ୍ୟେ ପାଠକର
ଜଣାଇପାଇଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ବ ନନ୍ଦରେ
ଜନ୍ମ ପଞ୍ଚମରେ ଭବାନ୍ତି ହୋଇଥିବା ସମୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାମ ଓ ଲାଭର ପଢାଇବ ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ଶାର୍ଦ୍ଦିଵ ପ୍ରାଚୀରେ ଅତ୍ୟ ନନ୍ଦର
ଭରତବାଦିର କାମ ଅଭିଭ ବୋରଥିବାର
ଦେଖି ପମ୍ପିବେଳାମେ ଅଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ଭବିଥିବୁ ।
ଏହାର ଜନ୍ମ ଅର୍ଥର ଭବିଷ୍ୟ ଜନ୍ମଭାବୀ ।
ଏହାର ପତ୍ନୀ ପ୍ରମନରାହି ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।
ପରେ ଗନ୍ଧିର ପାତେନର ଯତ୍ନେ ସେ କଳାତ
ସାର୍କ ପରିଜ୍ଞାନକରେ ବିଶେଷ ଧାରବର୍ଣ୍ଣା
ଜନ୍ମ ପର ଶାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଧର୍ମ ଆଶ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର
ଏହି ମେମଳୁ ଧାରା ଦ୍ଵୋରଥିଲେ । ହାତାକ
ପୁର ଅତି ଅତ୍ୟ ବସ୍ତରୁ ବନ୍ଦମରେ ଥାଇ
ଯିବା ଲମ୍ବ କର କେ କାଳ କେଳ ସେଠାକ
ଦେଇବ ବଜ୍ରମାୟ ପଞ୍ଚମରେ ଭବାନ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କରିଯୁଣ୍ୟ ବୋଲି ତାକୁ ସେ
ଦେଇଗରେ କର୍ମ ମିଳିଲ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ଦେଇଲ ସର୍ବିଶ୍ୱାସରେ ହୃଦୟରେ ହୋଇ
ଅପେକ୍ଷା କୁନ୍ତିତ ପରି ଦେଖାଇଅବୁଦ୍ଧି ।
ଏହା ଅତି ପରମର ବିଷୟ । ଏହାର ମେମଳୁ
୫୦୦୦ ଏହି ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ବିଷୟ ଏହି କେ
ହୃଦୟ ବିଷୟ ଏହାକାନ୍ତାକୁ କରେବ କରି
କମଳ କରିବନ୍ତି ବର୍ତ୍ତାକୁ ୫୦୦୦ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
କୁ ଥାର ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ଲେବେବୁ ଅନ୍ତର
ହୃଦୟର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ଅବୁଦ୍ଧି । ମାତ୍ରା କେବେ
କୁ ଥିଥର ଯାମ କାନ୍ତି ଅତି ପ୍ରଦା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
ମଧ୍ୟରେ ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ଯେ ଦୂରକଣ ପ୍ରାଚିକାଶୀ କୃତକାମ୍ନ ହେଲେ
ଏହା ଅମ୍ବ ଅନୁଭବ କଷ୍ଟମୁଁ ଜୀବିତ ମାତ୍ର
ଦୟା ଦେଖିଛି ଏହାର ସ୍ଥୋଳ ସେବକେବେଳ
ଏ ପରାମାର ଘଳରେ ଆସିବା ମାତ୍ର ସମ୍ଭାବିତ
ହେବାର ଜୀବ କର ବସ୍ତୁର ମୀଳ ତୁମ୍ଭଙ୍କ
କରିବାର ଅନୁହାତ ଦେଇବ ନ କରିବି ।

ଧର୍ମବଜ୍ର ଧର୍ମ ଓ କାହିଁଏବାର ମୋତେ
ପ୍ରଥମ ଉପାୟବୋଲି ଦନ୍ତବାହକରୁ ଶିଖିଲା
ଦୋଷବ୍ୟାପ୍ତି । ଯାହା ପଦ୍ମବ ସାଧୁଦୟିତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦିଇଲା ବେ ବାସ୍ତବରେ ସେଇବ ଲେଖନମାର୍ଗ
ବେ କର୍ତ୍ତମାନ ଅସାଧ୍ୟ ଅନ୍ତରେନର ସନ୍ଦର୍ଭ
ଦୃଥିର । ସମ୍ମତ କରିବାକୁ ଅଧ୍ୟମତା ଜରି
ପରିଦ୍ୟବରେ ବୁଝାନ୍ତି ଉପରିମାତ୍ର ମାତ୍ର ଦୟାରେ
ଅନ୍ୟବିଧିରେ ଚାହିଁବାକୁ କାହାରୁ ପାଠ୍ୟରେ
ନାହିଁ ମନୋରୂପନମିତ୍ତ ଜୀବା ଏଠାରେ
ଛାଇବ କଲା ସଥା ।—

“ମହ ପାତେମନ ଜୀ ୧୨ ବିଷ ଦୂରକାର
ଦସିଶ୍ରେଷ୍ଠର ବର୍ଣ୍ଣିତକଳ ବିମୁଦ୍ରିପ୍ରକଳପଦ୍ଧତି
ମହାଶୟ ଅନ୍ତରୀଳା ଲକ୍ଷଣବାରୀ ବାହୁ କୁଣ୍ଡ
ଗୋପାଳ ବେନାଳ ନୃତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧମରମନ କଥା
ଥିଲେ । ଖେତାବେ ଜୀବନକର୍ତ୍ତ୍ୟୁ ପ୍ରତି ମା
ହର ପ୍ରଗରହକ ବାହୁ ଚିମ୍ବେକ୍ଷଣାଥ ମନ୍ଦିର
ଲି ଏହ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ମୀକରଣ ବସ୍ତୁରେ ସ୍ମୃତିଲଙ୍ଘ
ରେ ଅନେକ ଏତାଳାଓ ଓ ପ୍ରମତ୍ତ ଜୀବନେ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ ହେଲା । ଏ ଏକଜଳ ଦ୍ଵାରେଣ୍ଟାରେ
ହୃଦ୍ୟ ଘୋଗୀ; ଏହାକର ସେମତ୍ତ ଅଧିକାରୀ
ଶରୀରରେ ତେମତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ବିଦସମାନିନ୍ଦ ରହି
ଏହାକରେ ଏକାଧିକରେ ଏପଦାର ଜୀବନ କାହିଁ
ଦେଖିର ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟ ଆନନ୍ଦବିଧ ପ୍ରାଣ ତଥା
ଗୋଟିର କୁଣ୍ଡ କାହିଁ । ଏ ନିଜେ ଖୁବି ଏହାକ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ କରିଛାନ୍ତି । ଯଦିକ ଦେବତା
ପୁରାଣ, ବନ୍ଦ ଓ ପ୍ରାପକର ପ୍ରକଳ୍ପ ସ୍ମୃତି ଶାଖାର
ସାରମର୍ମ ଏହାକର ଦେଖୁ । ଏହାକର ମୋ
ହେ ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟ କୁବ ଏହାକେ, କୁକାଶିମିମର୍ମ
ପ୍ରମୁଦାଧୂନ ହିତ ଏକବଳ ଦୟମାନ ଉଚ୍ଛବିଷ
ଜୀବ ନାହିଁ । ଏହାକର ସାହାରରେ ଯେମନ୍ତ
ହୁତ । ହିନ୍ଦୁକାରରେ ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଜୀବ ହିନ୍ଦୁ
ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ଅଜ ତାର ମୌରିକ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
କର୍ମ ଅନ୍ତର୍ବି ଦେଖାଯାନ୍ତି କୁଣ୍ଡ ଏହାକର
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ନାହେ । ଏହାକ ମର ମାନମେ
ପାତ୍ର, ଶୈଳ, ଦେହର ପ୍ରଭ୍ରାତ ମାତ୍ରାଙ୍କ ବା
ମିଶିଥ ମାନମେ ୧୦୫ ୧୦୬ ୧୦୭

ଏହି ଠିକ୍ ଯେହାରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅଛି ହେଉ
ଥିଲୁବାବୁ କି ପେପର ଦେଖିଯାଇଲି ମସିଲାମାନ
ଓ ଶୁଣୁଗାଲ ପ୍ରକାଶପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ହେବୁଥିଲା ହେବୁ
ପାଇଲା । ଏଥାରେ ଉପଦେଶ ଦେଖାଇ ଏ-
ବେଳେ ତୁ ଆ ଅବଧାରିତ ମୋହାର୍ତ୍ତ କରିବାର
ଏହି ଜୀବନର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଧରିବା ଜାହାର ଧରିବା
କୁଠା ହୁବଦ୍ଦରୁ ଏହି ସହଜରେ ହୃଦୟକାନ୍ଦ
ବନ୍ଦଥିଲା । ଜାହାର ବନ୍ଦଗାୟ ବାରାର ପାଇଁ
ଯେହି ବିଷୟକୁ ବ୍ୟାକରିବା କରାଯାଇବା ଏ
ସେହି ବିଷୟକୁ ସରଳ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞ ହୁଏଇଲା
କୁହାଯି କି ନିରାକାରେ କୁହାଇ କାହାରୁ ଏହାରେ
ମୁଖ୍ୟମ୍ଭାବିତ ଉପଦେଶ ଏହି ଜାହାର ଭାବର ପେ
କେତେ ଜାହୁରୀ ହେଉ ଅନ୍ତିର୍ବାହି, କେତେ ଜାହାର
ଧରିଯାଇଲାକୁ ଅନ୍ତରାଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେତେ ଅବହାର
ସଜଳର, କେତେ ଚଢ଼ିବା ହୁବଦ୍ଦୟବନ୍ଦନା ହେତେ
ସୁହବଦ୍ଦ ବର୍ଷା କରିବାର ଓ କେତେ ବନ୍ଦମାଧ୍ୟ
ପାଇବୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ବାହି ହେବାର ଲମ୍ବା
ଦରଗାଏ ମାତ୍ର । ଭାଗାରେ ଫୌରି, ଭିଷଯ
ଏବଂ କୁଠା ବରାର ଫୋଲ ପାଇ ଅଛିବି, ଯେ
ମନ୍ଦ୍ୟ ବନ୍ଦଗାରେ ଭବାନେଥେ ସେମାନେ
ବାହୁଙ୍ଗାଳ ଜଳିବାର ପାଇଁ । ଏ ସବାରେ
କୁଠା ପ୍ରେସରର ଏକୁପରାବରେ ମନ୍ଦ୍ୟାଶ୍ରୀଯେ
ଗୋଟିଏ ଧାରା କା ହିଁଏ ଏହିର ଉପରୁକ
ବନ୍ଦାବର୍ତ୍ତ ବୁଝିବାପକ ହେଲ ମାତ୍ରେ ସମାଧି
ଅବସ୍ଥା ହୀଏ ହୁଅଛି ।”

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୋଲ୍ଦିଷ୍ଟର

ବୋଟିପିଲ ସଖର୍ଦ୍ଦରେ କମଳା ଗାନ୍ଧି
ବୋର୍ଡର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତିଶରୀ ଗାନ୍ଧି ଆହେବ
ଯେହୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏମ୍ପାରେ ଜାଗର୍ଣ୍ଣିତମ୍ବେ
ଲେଖି ଧାରାନ୍ତରେ ଏହି ଯତ୍ତର ପରିପ୍ରେ
ଦୂରାତ୍ମକ ଅନୁମାନରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟରେ ପାଠକରେ
କାହାର ହାତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରୁଥିଲାମରେ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ହାତୁ ମନୁଷ୍ୟରେ
ପ୍ରାୟେ ଯକ୍ରମିତେଇ ଏହି ଅନୁମାନରେ ପ୍ରଥମ
କାହାମାନଙ୍କଠାରୁ ଧ୍ୟାନରେ ଚକକ ଚାହିଁ
ଅଛି । ସବୁରେ ଏହାକି ଦୂରାତ୍ମକ ବୋଟିପିଲ ଶର୍ମି,
ଦୂରାତ୍ମକ ମନୁଷ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ପରିପ୍ରେ
ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁମାନରେ ସେ ଅନୁମାନରେ ବୋଟିପିଲ
କ୍ଷୟ ଉତ୍ସାହ ଶର୍ମି ଜାହାନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିମେଣ୍ଡ
ପ୍ରାୟେ ଏହାକି ଉତ୍ସାହକୁ ଏହି କେବଳ
ଶର୍ମି ଅନୁମାନରେ ଏହି କେବଳ ଗାନ୍ଧିମେଣ୍ଡ

ଧ୍ୱନାର କହିଥିଲେ । ବୋଧ ହୃଦୟ ଏଥିର
ସେଇ ତେବେ କଳିବ କାହିଁ ଦେଲି ନିଷ୍ଠା
ଜାଣି କୋର୍ଟପିତା ଅଛିଲ ସଂଶୋଧନ ବର୍ଜନାକୁ
ଏବାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଲାଗଲା । ବାସୁଚିତ ସେ
ପ୍ରକ୍ଳେ କୋର୍ଟପିତା ଅଧିକ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପୀ ଯାଇ
ଗାହିବ ୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତର ରହିଥିଲେ ସେ
ପୁଲରେ ଏବେ ତିବେ ବରରେ ଟିକେ କେବାର
କୌଣସି କାହାର କାହିଁ । ବିଧାଯାକୁ ସଂଶୋଧନ ହେବ ତାହା କିମ୍ବା ଯାଇ
ଅନୁମାନ ହୃଦୟ ଅଛିଲ ଦାଖଲ ବେଳେ ଏବେ
ଦିବ୍ୟ କେବା ମୋକଳିମାର ଗୋଟିଏ କାହିଁ
ଦୂର୍ଭ୍ରତେ ଥେବ ପିତା କମଳା କେବାର ଯେଉଁ
ପ୍ରସ୍ତାବ କୋରିଥିଲେ ବର୍ଜନ ଗୋ-
ଶୁଭ ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି ଏବେ ସେହିପଦି
ନିଯମ କରିବାର ମନ ବଲାର ଅଛନ୍ତି । ମୋ-
କଳିମା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ରଥା କେବା ଜଳେ
ତହିଁର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେବାର ପଢି
ଯେଉଁ ନିଯମ କୁଳ ସେ ନିଯମରୁ ପ୍ରକର୍ଷିତ
କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ଜନମେଖିବର ଘରା
କଣାଯାଏ । ଫଳଟା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋକ-
ଳିମା ରଥା ଛପ କେବା ବିଷୟରେ ସବ୍ୟାଧା-
ରଣକୁ କରାବ ଦେବା ବର୍ଜନମେଖିବର
ଅଭିନ୍ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟିଲ ଏବେ ଏହି ବ୍ୟାପକାରୀ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରକ୍ଳେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଫେରା ଦେବା ଅଛନ୍ତି
ନ୍ୟାୟବ୍ୟକ୍ତିର ଅଟିଲ ବନ୍ଦେଶ କାହିଁ । କୋର୍ଟ-
ପିତା କମଳା ଆଦାୟ କଲିବ ସଫଳ କରିମାନ
ପ୍ରତିକଳ ଥିଲା ବରକୁ ଉଣା କରିବାର ଭାବର
ଦର ଉଣା ଦେଲେ ଯେ ବର୍ଜନମେଖିବର
ବିପ୍ରର କଣ କେବ ଏମନ ଦେବାର କାମ କ
ପାଇବ କାରଣ କିମ୍ବା ଯୋଗାର କ ପାଇବାରୁ
ଅଜ୍ଞାନ କେବ ପାର୍ଥ ଗାଲିଧ କରିବାକୁ
ପ୍ରକା ଅବସ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଦିବ୍ୟ ଉଣା ଦେଲେ
ଏ ସମସ୍ତ ଲାଲିଶ କେବ ସବସଂ ବର୍ଜନମେ-
ଖିବର ଅନ୍ୟ କମ ଦିନକ । ଜାହାନ୍ତ ପରିବେ
ଆଦାଲତ କେବଳ ଧରିବାକୁ ବାଣୀକ ସକାରେ
ଅନ୍ତର ଗୋଲ କେହି କହିବ ନାହିଁ ।

ଶୁଣେ ତସି ହାତଖଣୀ ଏବଂ କୁରୁପାଳ-
ଦିହାରଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାହୁ ସାନଗାଥ କାନ୍ଦୁର୍ମୟଦଳ ତୁଳାମରେ
ଏହି ସଙ୍ଗ କେତେବୋଲି ହେଲା ଏ କଣଙ୍ଗରେ
ଶୁଣିବ ଦେଇଅଛି । ଏଇ ଧନିବାର ଯାମ୍ପୁ
ଜୀବରେ ଏହାର ଚାଷୀଏ ବିଶେଷ ଅସୁଲେ-

ଶଳ ପ୍ରିୟେ କମ୍ଲାନଙ୍କ ଦୋମଲରେ ହୋଇଥିଲା ।
ଯଂବଜଳ ନଗରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଠଣ୍ଡ ଧାରେବ ଏ
ଏଠାର ଶାତ୍ରୀ ସାହେବମାକେ ଏବଂ ଦେଖିଯୁ
ଲେବକ ମଧ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଗ୍ରହ ସାହେବ ଏ
ଶାହାର ନେମ୍ବ, ଚେକାନାଳର ଶାତ୍ରୀ ଏ ଶି-
ଷକ ଅମଲ ଫୁଲର ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦୂତ ଅନେକ
ଲେବ ଉପରୁକୁ ଥିଲେ । ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ଲାନ
କ ହେବାରୁ ଅନେକ ଲେବ ବାବିଲାରେ
ଛିତା ହୋଇଥିଲେ । କେବେଳାଗୁ ମଧ୍ୟରେ
ବାବିଲାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅମଭାଗ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଅନୁମାଳ ହୃଥର ସାର କିନ୍ତୁ ସମୟ ସେମା-
ନଙ୍କ ପଞ୍ଜରେ ପୁଣଧା କ ହେବାରେ ଆବି
ଧାରିଲେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର ଶାତ୍ରୀ ଦିଲର ସା-
ହେବ ସର୍ବପଦିର ଅବଳ ପ୍ରଦୂତ ବନି କାର୍ଯ୍ୟ-
ଭୟ କଲାରୁ ଶାହାର ଅବେଶମରେ ପ୍ରଥମେ
ଶାତ୍ରୀ ଯୁଝ ସାହେବ ଏବଂ ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ ଶାତ୍ରୀ
ହେବରରେଟ ସାହେବ ସନ୍ଦର ବିନ୍ଦୁଶାମାନ
କିମ୍ବାଥିଲେ । ସରଗାନ ବେମନ୍ତ ଅନ୍ତରୁକୁ
ବ୍ୟାପାର କଲୁବ ଦର୍ଶନେ ଲଦକାଳ ଓ ପର-
ବାଲର ମୁଖ ଶାନ୍ତ ନମ୍ବୁ ହୃଥର ଏବଂ ଶାହାରୁ
ଏବକାଳରେ ଭ୍ୟାଗ କିମ୍ବା କେମନ୍ତ ବାହୁ-
ନାୟ ଏହି ସବୁ ବିଥା ବିନ୍ଦୁଶାମାନ ହୃଥିଶାଶ୍ଵ-
ରୁପେ ବର୍ତ୍ତିକା କିମ୍ବାଥିଲେ ଏହି ସେମାନଙ୍କ
ଜମଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକରେ ଶ୍ରୋଭାମାନରୁ
ବିଶେଷ ଆଜନ ଜାତ ହୋଇଥିଲା ଏହଥା
ହୋଇବା ବାହୁନ୍ତି । ଅନେକ ଲେବ
ମଜେ କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ତି ପରିମାଣରେ ସର-
ଧାର ବିନ୍ଦରେ କାହିଁ ଅନିଷ୍ଟ ସମାଜକା ଜାହିଁ ।
ଏବଂ କେହିଁ ଶାତ୍ରୀର ପରମର୍ଶରେ
ପ୍ରଥମ ବରନ୍ତ ବୋନ ଅପଶାରୁ ପ୍ରଚକାର
ହେଲା । ଏଥରୁ ବିନ୍ଦୁଶାମାନ କହିଲେ ଯେ
ସେମାନେ ହୃଥି ବାବାବେଳିରେ ସବୁ ଶର୍ମ
କରିଲା କାହିଁ ଧରନ୍ତର କହିଲେ ସେମାନଙ୍କର
ବୌଦ୍ଧ ବନ୍ଦୁ ହେବାର ଦରେ ଆହ ବରଂ
ବ୍ୟାପାର ସର୍ବରେ କାଳପାପନ ଦରୁଆହନ୍ତି । ଆଜ
ବାଦକଦୁର୍ବଲ ଶର୍ମାନ ଦୋଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ
କିମ୍ବା ଶର୍ମାନ କମେ ଏମନ୍ତ ଦର୍ଶନ
ଏ ସେ କମରୁ ବ୍ୟାକି ବିଦିବାର କରିଯ
ଶାହାର ସକଳାଳ କ କରି ଯଜ୍ଞର ନାହ
ଶର୍ମିର ଶାହାର ହତକଳୁ ଯିବାର "କରେ
ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତକୁ ଏପରି ସଂଥ କିମ୍ବାର
କିମ୍ବା ବ ବୌଦ୍ଧ ମାତ୍ରକଦୁର୍ବଲ ଆଦିବାର
କଣିକ ଦାର ଅଗ୍ନି ହରିହିଁ କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନାକେ ମାତ୍ରକିନ୍ତୁ ବ୍ୟାପକରେ ସମୟ
କଥା କହିଥିଲେ ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରକଣ ପାଇଁ କହି-
ଯାଇଁ ଅଧିକ ବିଷ କହି ନ ସ୍ଥଳେଟେ
ସମେତରେ ଉତ୍ସ୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ ରହିବା
ବାରଣ ଛୁଟିଦେଖ ଦେଇଥିଲେ । ଏମାକିମ୍
ବ୍ରୂତୀ ଶେଷ ଦେଇଲୁ ହକ୍କ ସଭାର ଜଣେ
ସଥି ସଭାପତି ଏବଂ ଅବନ୍ତିକ ଉତ୍ସାହିତମାନଙ୍କ
ଧଳ୍ଯବାଦ ଦେଇ ବାରଣ ଭାଷାରେ ମାତ୍ରକ
ପ୍ରତି ବିରୁଦ୍ଧ ଦେଇଲେ ଛୁଟିଦେଖ
ଦେଇଲେ ଏହି ଗହି ଭାରି ସବୁ ହଜାରେଇଲା ।
ଆମେମାକେ ଏ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି
ଅଭିନ୍ନ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥିବୁ ବିଶେଷରେ
ଭୃତ୍ୟର ରଂସତମାକେ ଆମେମାକବ ସହିତ
ସେହି ସନ୍ଦର୍ଭ ଘାତୁଭାବ ଓ ସହାନୁଭୂତି
ଦେଖାଇଥିଲେ ଶାବା ପାପୋର ଯିବାର ନନ୍ଦର ।
ହିଚକର ଅନୁଷ୍ଠାନର ଜାମ ଶୁଣି ସେମନ୍ତ
ଅଗ୍ରହ ସହି ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟର ଦେଇଲେ
କେମନ୍ତ ସହୃଦୟଦେଶ ଏବଂ ସହାନୁଭୂତି ସହିତ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିତି ରଖିଲେ । ଆମେମାନେ ଅଜ୍ଞା
କିମ୍ବାଲୁ କି ଭାବୋତ ବିଷୟରେ ବିଭି
ବାହୁଦ୍ୟ ଛୁଟିଦେଖ ଶବ୍ଦାକ୍ଷର । ବାରଣ
ଯଦିପାଇ କି ଆମେମାନେ ଦେଖିଥିବୁ ଯେ ଭା-
ତୋତ ପ୍ରଦର ପାଇ ପର୍ବତରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତା
ପତିଅସୁରୁ ରଖାଇ ଦୃଢ଼ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପଣାର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଧାରା କିମ୍ବାର ସମୟରେ ଲେବାର ବିଶା
ରହିବାକୁ ଅନେକ ଶାଖା ଅଛି ଏବଂ ଦେଖିଲେ
ଏ ପ୍ରଦେଶର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ
ପାଇବ କେବଳର ଜାତିକା ନିଷ୍ଠାବର ଉତ୍ସାହୀ
ଏକମାତ୍ର ଜୀବର ଭାବରେ ଥିଲେ ପୁନଃ
ଏପରିବାର ଛୁଟିଦେଶର ସଥେଜୁ ଅବଶ୍ୟ-
କରି ଉତ୍ସାହିତି ରହିଥିଲା । ରେବଳ ଆପେ ଲେବେ ଯେ
ଭାବୋତ ପ୍ରଦର ଦେଇ ଏମନ୍ତ କୁହର ଅଧେ
କେବା ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ଧକୁ ଦିଅଗଲା ଅଥବା
ଏକ ଲେବାର ଦେଖି କୁଟ ହୋଇ ଉତ୍ସାହିତ
କିମ୍ବାର ଅନ୍ଧର ।

四

ପେଣେବେଳେ ନିଦାନକାଳର ତ୍ରୈର
ନିଜହ ବନ ଗାନ୍ଧି ମାସର ଅହରୁକ ଆଶ
ଭକ୍ତରେ ପଥ୍ର ଥୟାଏ ହେଉଥାଏ, ପେଣେ
ବେଳେ ବାହମୀଜୀ ଆଜାଗ କହାଇରେ ଆଚି-
ନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପଢ଼ିବ ଧର୍ମପାଲ କଳନମ୍ବ କର
ଦୁଃଖ ପରାବେ ଦୟାଥାଏ, ପେଣେବେଳେ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଏ ବାହା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଜାନୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ପ୍ରାଚୀନ
ଆର୍ଦ୍ରମାତ୍ର ସେହି ସମୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁକ୍ରମ
କ୍ରମ କର ଦେବାଲ୍ୟରେ ଶିଖନାଚିନ୍ତନୀ ବାହା
ବା ବାହା ଶୁଣିଯାଏ ବାହାନ କରଅଛନ୍ତି ।
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଦେବାଲ୍ୟରେ ଏକପାର୍ଶ୍ଵ-
ରେ ମୃଦୁଲୁପ୍ରାୟ ପୂଜା ଉପ୍ରଦେବତା ଉମାନାନାରେ
ବସାଇ ଥର । କୁଳଜାହାରୀ ଅଚାର୍ଯ୍ୟମ ପ୍ରେସ
ଓ ବନ୍ଦ୍ରୀଖାରରେ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନିଷ୍ଠେଷ୍ଟ ସମୟ
ପଞ୍ଚଜନାତାରୁ ହୁଏ ଅଛି କି ଅଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦରି ପାରେ । ଆମୁକରେ ଏ ସମୟର ଏକେ-
ଦୂର ଉମଣ୍ଡାୟ ଯେ ନେବେ ଦୂରିକ ଆଜ
ଏହାକେବଳରେ ହେଲା ଏ ହୋଇ ଅଧିକୁମ୍ଭରେ
ଦେବର୍ଣ୍ଣକଷ୍ଟାଗ ପଢ଼ି ଉତ୍ତରାର୍ଥ ଦପନାକ
ପୁଣିତ କୁଥରୁ ଲାହ । ତହିଁରେ ଧରି ଲାକ
ପ୍ରକାଶ କରିବ ତର୍ଜା ! ମାଠକ ! ଆମେ
ହୋଇ ଥିଏ ଏ ସମୟରେ ପରେ ବୋର ରହ-
ନ୍ତାର ବାହୀ ମବନ୍ତ ଲାହ । ଏ ଦିନରଙ୍ଗେ
ଦୂରର ପାଶ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ପଦା । ନେବେ
ଦୂରର ଦେବାଲ୍ୟ ଦବରିଦ୍ଵାରା ସମୟ ଦିନ
କରାଯାଇ ବନ୍ଦ୍ରାବନାରୁ ମାତ୍ରର ଦୁଇନ୍ତି ଲାହ ।
ପ୍ରାୟ ସମୟରେ ଦେବାଲ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପରିଧାନ
କିନ୍ତୁ, ଏହି ଉତ୍ତରାର୍ଥକାରୀ ପଦାର ସାକରେ
ଅନ୍ତରେ ଆମୁଷ କାଦର ଏକହିତ ହୋଇ
ଏମେତିକାର କରନ୍ତି । ଏବେ କୁଳଜାହାରୀ
ଦୂରରେ ପାରିଯାଇ ତର୍ଜା ନିର୍ମନ ଅବାସରେ
ବ୍ୟାପକ-ପ୍ରାପନ କର ଶିର୍ଷର ବନ୍ଦ୍ରରେ
ଦେହେ ଦେହେ ଅମିଗ୍ନାରେ କରିବ କରିଥିଲେ,
ନେବେ ତହିଁରେ ପ୍ରେସ ଓ ହାତୁରାନରେ ସମ୍ମା
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦେବାର ସ୍ତର ପାକରିବର ଅନ୍ତରେ
ପାରିଯାଇ ଅମୁଖର ଦସର ଲାହ
ଦେଖିବାରେ ଏହାର କାହା ଦେଖିବାରେ । ମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶ ଏ ଯୋଗ ଓ ଦେବାଲ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦବରିକାର ଶୁଣି ମାତ୍ରର ପାର ଦେବାର
ନେବେ ଏ ପ୍ରକାଶ ଯାହା ଦେଖି ଏହାର
ପୁଣି ଦେଖି ଅଭିନ୍ନ ଯାହା ଅମେରାରେ
ଦବରି କହିବୁ ଲାହ । ଏହାରେ ନେବେ
ଧର୍ମର ଗର୍ଭର ଯୋଗ ହୁଏ କେତେବେଳେ
ଦବରି ଏ ଅଧିକରେ ଯେ ଏହାର ଲାହ
ଅନ୍ତରେ ହେବ ସନ୍ଦେହ ଲାହ । ଯାଏ କିମ୍ବା
ବାତାରେ ଦେଖିବୁ ଏ ଦେବାଲ୍ୟକାରୀ ପରାମର୍ଶ
ମାତ୍ର କରିବ ପରାମର୍ଶ ତେ ହେବେ ସ୍ଥାନ
ହେ ଏଥାର ମାତ୍ର ଦେବାଲ୍ୟ କୌଣସି ମାତ୍ର

ବେଦେହେ ଅମ୍ବମାଳେ ଏ ଗୋଟିମାସୁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖି କଥାକୁ ଥାନ୍ତି ଶେମାଳେ
ପ୍ରେତ ସମୟକୁ ସବୁର କଣ୍ଠରେ କହାଇ
ଥିଲେ ଅଜତ ଦେଖେ ଛୁଟି ଦେଖିଗାରେ
ଆଏ ଆଜ୍ଞା । ପରିପରା ବନ୍ଦା ଏହି ଯେବେଳେ
ଦେଲେ ଧର୍ମଦେଵଗରେ ସଙ୍ଗୀର କଣ୍ଠ ପକ୍ଷ
ଦେଲଗତ ଘରରେ ଛୁଟି ଘର ଦର୍ଶନକୁ
ମେହୁ ସମୟକୁ ପଢିଥାଇ ସଙ୍ଗୀଜୀବାପ ଦେଖି
ଗରେ ଅଧ୍ୟେଗତ ପ୍ରଧା ଦେବାଯୁ ! ଏହା
କି ଅଳ୍ପ ଖୋଲାଇ ବସ୍ତୁ । ଅମ୍ବମାଳେ
ଅନ୍ତର୍ମଳେ ପୁଃତିତ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦର୍ଶନକୁ ଦେ
ଶାଶ୍ଵତର ସମୟେ ଏହିତି ଦୋହି ସଙ୍ଗୀବା
ଅନ୍ତର୍ମଳେ ସଙ୍ଗୀତ ହଳ ପ୍ରାଣକ ଦାଦବାର
ଡେଙ୍କା କରିଲୁ । କବିମରେ ଯେହେ ? ମଜା
ବ୍ୟକ୍ତିମନେ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ଅମା କିମ୍ବୁ
ଦେମାଳେ ଛୁଟିବ ସାହାର ଦାଦବାର କୁଣ୍ଡିତ
ଦେବେ ଲାହୁ । କିମ୍ବେ ଛପରେଇଲ ମନୀଚ
ଚର୍ଚା ଯେବେଳେ ପୁତ୍ରସରେ ଅଧିକାର ପାଇ
ଦେଲେ ଅଛି ଦେହ ଉପରେମୁ ଆହାରୁପା
ଅଧିକାରୀ ଦେଖିଲାମୁ ମିଳିନ ନାହିଁ—ସବରଂ
ଦେମାଳୁକୁଳକୁ ପ୍ରସର ଦେଇ ଦେହ ଦେହ
ରହୁଏ ସଧାରଣତାର ଧାରନା ଅଦର ଦେହ
ଏହି ଏକପାଦ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ଚର୍ଚାର
ଅଜା ପ୍ରଭାବର ମୁକ୍ତ ଦେଖି ଗଠିବ । ଏମନ୍ତ
ବରାହୀ ହତ୍ଯା ସେ ଅମ୍ବମାଳକୁଳର ଏହା କଥା
ଯେପରି ପରିହାଶାଦର କୁଠି ମିଳିନାକି ଏହା
ନେବେ ଏଥୁର ସମ୍ବନ୍ଧର କମଳିତ କମଳିପାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଦ୍ୟମ ତ ଦେଖିଲେ ।

ମାତ୍ରାଟେକ ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧି ।

ପରମ୍ପରାରେ ହୁଏବ ସମ୍ମାନ କଲେଖିବେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଯଥିରୁ ଆଶାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରି କରିବ କିମ୍ବା
ପରମ୍ପରାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
ପରମ୍ପରାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

କାନ୍ତିର ସମୁଦ୍ରପେଣ୍ଡଟି କଲେକ୍ଶନ ଜାତୀୟ ବଳବନ୍ କୋର୍ଟ
ଓସ୍ ପ୍ରେସ ମାଟ୍ରେ ଟଙ୍କ ଏବଂ ବାର୍ଷିକତ୍ୱ ଅନୁକର
ଖ ୧୯୯ ର ଅନୁମାନ କମିତା ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭର କଷାର ଧରେ ଶାଳିତାରୁ ଏହି କଷାକଳ କରାଇଲା
ନାଁ ସୁତ୍ର ଦିଲାକାର ହୃଦୟରେ ଯୁଗ୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଥିଲେ
ପ୍ରକାଶର ହୋଇଅଛି । କରେଣି ଏହି ବେ ଉଚିତ ଶ୍ଵାସ
ବ୍ୟବ୍ସୂର ହୀ ଉତ୍ତମାନରୁ ଅର୍ପଣ ପିନ୍ଧି ଦୂଢ଼ ଥାଳିରେ
ନାହିଁ ଥିଲେ । ସଙ୍ଗରେ ଏହି ପାଖି ତଳିରେ ବାରକାରୁ
ଥିଲ । ପରିବେଳେ ଧେରାହେ ଧରେଇଲା ନବକରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ପଥ ଥାକୁ ଥାକୁ ଉତ୍ତମ ବିଦ୍ୟା ବାରକ
ଶାହୀଧ ପ୍ରାହିନୀ କରିବାରେ ହଜୁ ହାତକାରୁ ସ୍ଵରତ୍ନର
ଦେବତାରେ ଯାଇଲା । ନର୍ତ୍ତକ ଶାନ୍ତିରେ ବାର
ପରାମର୍ଶ ଦିଲ ନ ହେଉ ଏବଂ କରାବତମାନେ ପ୍ରେମାନ୍ତରୁ ମାତ୍ର
ପାରାଯିଲେ । କେହେବମାନେ ଦେଇ ଅନ୍ତରାରୁ ନନ୍ଦ୍ୟ
ଦୂରବାର ଦେଖି ହାତକାରୁ ଅନ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦେବତାରୁ ଯୋଗ
। ସେମାନଙ୍କର ନିଧି ଦେଖି ଦୋଷ ପାଇଲ । ତତ୍ତ୍ଵ
ହାତକାରୁ ଥାପାର ପଠାଇଲ । ପାହାର ନିଧି ଯାଇ ନାହିଁ
ଦେଲ । ପାହାର ଥେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦର ଦମନ୍ ଦେଖି ଏହିକି
ଅନ୍ତକାରେ ଉତ୍ତର ଥା ମେବଦି ଥାକିବ ପଥ ନବକର୍ମୀ
ଶାମରେ ପରିଷର ଶୈଳର ଅଶ୍ରୁ ଦେବାର ଦିନ ଅଟେ
ଥାକିବ ନବକରେ ଦୂରା ଦେଇ ରହିଲ । ଉତ୍ତମାନାମଳ
ଏହିରୁ ପଥ ହାତକାରୁ ଅନ୍ତରକ ବଳେ । ନିରଜର୍ମି
ହାତକାରୁ ପଚାର ଥାର ପାଦାନ୍ତର । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତୁକି ଅଶ୍ରୁ
ଦେବା ଆପଣ ସମେତ ସମୟ ଦେବା ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଖାଇଁ
ଅର କଳାବଳେ ବନେ ମୁକ୍ତ ଦୟ ମାତ୍ର ଏହି ଅଧିକ
ଦୟକର ସମେ ଲଭାର ଦୟକର ଅନ୍ତର ଦେଖାଇଁ ପ୍ରାୟ
ଦୟମର୍ତ୍ତା କରୁଥାଏଇ ପାଇବା କଳେଇଲେ ନାହିଁ
ତାହା ଜାଇ ଫଳିତ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ଥାଏ ଯେଇଁ କାହାର
କରେ ଥିଲା ଅଶ୍ରୁ ଦୟମର୍ତ୍ତାରେ ପାହାରାରେ ଅଦ୍ୟା
ଯଥିବ କଳିବା ଉତ୍ତମ କୋର ଥାକାର ବାହୀର
ଦେଖାଇଁ । ଏ ତେବେରୀର ଦେଖାର ଅର୍ଥରେ ପାଇ ଦେଇ
ଥିଲା ଆହ ନ ଅର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵରତ୍ନର କାହିଁ ଉପରା
ଯେଇଁ ଏହି କଥା ଥାଏ ଏବା ପାଇ । ବ୍ୟବରଣେ ତଳ କ
ହେଲ ଏହିରେ କଳା ପିନ୍ଧି ମାତ୍ର ଅନ୍ତରମାନେ ପର୍ବତ୍ତି ଏବା
ଦେଇଁ କାହା ଥିଲେ ?

ଦେଇବ ବର୍ତ୍ତନ ମାନସକେ କଣିକ ହୁଏ ପ୍ରତିକଳ
କୁଳର ଗମ୍ଭୀର ଦଖାଇ ପାଠରେ କହିଲ ତଥା ତଥା
ତ ହୋଇ ଯାଇଲେ । ମାତ୍ରାଟ ତାଙ୍କର କଣ୍ଠରେ ଶିଖର
ଜଳସାହୁର ବିଷୟ ହୋଇ ଯିବାକାଳରେ ତାଙ୍କ ପେଟ
ବେଳେ ଦୟା ଯାଇ ଅବ କହିଲେ ଯେତୋ କଲେବୁର କର୍ତ୍ତା
ଆଚାର ଲୁହାର ହୋଇ ସବାର ଯାହା ଉତ୍ସମେଘର
ଶ୍ୟାମ ବର୍ଷା ହାର୍ଦିଗୋଟି ମେତା ବେଳେବୁ ବାର୍ତ୍ତା ଯାଦୁ
ପାଇଁ ହେବେ । ଝାରିକାଳର କହିଲୁ କି କଣ୍ଠ କହିପାରେ
ଯେତେବେଳେ ବାରାନ୍ଦିରେମ ମାହେବ ବନ୍ଦାୟ ହୋଇ
ଗତ ଧିନେ ହେବେଲେମେ ଗୋପିଦେବେ ମେଇଲମାତ୍ରେ
ବନ୍ଦାୟ ବେଳରେ ନାହିଁଲ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ କି
ପାଇନ୍ତା ଯହ କୁଣ୍ଡ ଆଜି ହେବେଲେ । — ହାତମାନ
ନିଧିରେ ଏ ଜଳ ଚକରିବାକା କଢ଼ କୋରୁବିବନ୍ଦର !

କରିବାର ଯୋଡ଼ାଇଲେ ମହାରାଜ ଏବଂ ସୁରତ ଦିନ,
କର ତଥା ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଅନ୍ଧପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସବୁ କାହିଁ ଦିଲ
ଯାଇ ଉଣିବା ବେଶ୍‌ପ କାହିଁ ଥାର ଦା କିମ୍ବା ପ୍ରତି
ଏହି ବିଶ୍ଵା ପରିବର୍ତ୍ତନେ ଧୃତଚାହାଇ ତଥା କେବଳ ଆଖା
ହାବ ନାମ କପୁରସାହ ପାଇବ ତ ବ୍ୟସ କଠାର ହୁଏ ।
କିମ୍ବା କାହାରେ ବଜ କରାଇଲ ଲାଗାଇ ତ ବସ୍ତାପ୍ରକାଶ
ଦିଲେ ଧରି ଦିଲାକୁ ଦାଢାଇଲୁ ଅନ୍ଧର ତ ପାଇବାରୁ
କାଣ ଦିଲାଇଲା — ଦୁଇକ ବର୍ମାଦୟମାନେ କରିବାକୁ
ତ ପ୍ରେମବାହାରେ ଅନ୍ଧର ହେଲେ ଶାର ଭାଙ୍ଗା ଦିଲୁ ।

ପ୍ରାଚୀନୁତ୍ତ କାହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧ ବୌଦ୍ଧଶିଖ ହିଁ କରିଯାଇବେ ଏହାହାତ୍ତ
ହାତ୍ତ । ଯେବୀରତ ସବୁକରେ ଅଭ୍ୟାସ କରି କରୁଣ ହୋଇ
ଥାଏ ଏହ ପରିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଠକର ମାତ୍ର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କଲା ଉଦ୍ଦଳ ଅଭିନନ୍ଦ କରି ଅଧ୍ୟକାଶ କରି ଥକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୁଏ ।

ଦୁଇ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ପୋର୍ଟ ମିଳିବା ଏହାକୁ ଦକ୍ଷ ଏକ
ଚଢ଼ିକ ବନ୍ଦରମାଳା ହୃଦୟ ଦାଖା ଏବେ ଜିଲ୍ଲା ଟୋଟି
ଅଶ୍ଵାସକର ହୋଇ ପଡ଼ି ଅଛି ଏହ ଘରେକୁ ଯେବେ
ବରାନ୍ତି ହୋଇ ମୁହଁ ଦର ଲାଗନ୍ତି । ଫର୍ମନ୍ତ ଦୂରଃ
ଦୂରର ନହାଇଛା ବସନ୍ତବାରକେ ଏ କୁର ଦେଇ ଦକ୍ଷ
ହାର ସମ୍ମାନ ନିଲାଇ ।

ଉତ୍ତମେତ୍ସ ସୁଧ ଶରୀର ଦୂର ହେ କାହା ମାର କାହିଁ ଏହି
ପାତେ ଫେରିବାକୁ ଏକ ଚାରିଲାଙ୍ଘ ଜାଗାଦିନରେ ପାଇଁ
କେତେବେଳମାନକୁ କରିପାରି ବିନିଯୋଗ କରୁଥିଲେ
କାହାର ଜାଗେ ।— ସୁରିର ଆସୁଲେ କି ଉତ୍ତମିକାରକ
ଏ ।

ନିର୍ମଳକାଳ ଜୀବନକ କଣେ ଦାନବର ପାତ୍ରଙ୍କ ଏବଂ
ବନ୍ଦର ମୁଦ୍ରାର ଜାଗ ଯମି ଦେଖି ଅଭିନ ସେ ସକ୍ଷମ ହେଲା
ଯେ କୋଟିକାହାଏ ବନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ତ ସମ୍ମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ମୁଦ୍ରାର
ମୂଳକ ହେଲାଏ ଆମ ପାଇଁ ।— ଏହାହାର ଅଧି
କାର୍ଯ୍ୟ କି ବେଳା ।

ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଏହି କାଳରେଣ୍ଟର୍ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଲୁ ପରିଷେଷ
କିମ୍ବା ଚେତାକ ପାରେଇ ପରିଷେଷ ସବୁ ସମାଜରେ ଏହିମାତ୍ର
ଏ ଏ ଅନ୍ତରୀମାଧ୍ୟ ଅନ୍ୟଥିବେ ଯଠାରୁ ଆଶା କରିବେ ।
ଏଇ ବାବାଙ୍କ ଦିଲୋତ୍ତ କାଳରେଣ୍ଟର୍ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ
ଦିଲୋତ୍ତ ଚେତାକ କରାଯାଇ ।

କୋଟିର ଠାର କରି ମାତ୍ର ନାହିଁ, କବରେ ଅଛିଦିନା
ର ସବୁଦୁ ପ୍ରକାଶ ଦେ ଥୋ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ସଂଧାର

ମସୀହା ପର୍ବତ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଖା କାହିଁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ବନ୍ଦର୍ମିନେବୁ
ତାର ଘୋର ପଢ଼ନ୍ତି କଲ ଅଛନ୍ତି ।

ୟାଇପୁର ସଂବାଦ

ଏ ହେଉଥିବା କରେଣ ଦୁଇ ହେବାର ପାଇଁ ଦେବଳ
ଏବଂ ଶତଖିର ଏବଂ ତଥା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦୁଇ ହୋଇଥିଲା
ଅର୍ଜୁମନ ଦିଲ୍ କରସ ହେବ ମେଘାରମ ହୋଇ ସମୟେ
କରି ମାତ୍ର ପଦମ ହେଉଥିବା ଏ ବନ୍ଦୁଳେ ପ୍ରକଳ୍ପକରିଥେ
ଦୁଇଲଙ୍କ ଯତ୍କେ କଥାର ଆହ କରିବ ଫଳକେ ଅନ୍ଧା
ହେବାର ହେବ ଓ ଯେତେ କଲିବ ପଥଦମ୍ବଳ ତଥାତ୍
ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ଏ ନିଷାରରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ପାଇଁ
ମୋଟ ଗଲକ ସେ ୨୦ ଓ ପର ସେ ୨୫ ଏ ଦରକାର
ପାପ୍ର ଦେଇଥିବ ଓ ଏଠାରେ ବେଳାବି ପ୍ରକାର ଘେରଇ
କରେଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇ ।

କର ମାତ୍ରରେ ଏ କିମ୍ବାକୁ ଏକ ଦୋହାର ମୃଦୁ ମଧ୍ୟରେ
ନିଜକାର ବୈରମାନେ ସହି ହୋଇ ପୃଷ୍ଠା ବାଲୀର ମଧ୍ୟରେ
ଏ ପାଞ୍ଚମୀ ଅପରାଧ କରି ବୈରଯଥାରୁ ପୂର୍ବ ତତ୍ତ୍ଵର
ବୈଶବାଳ ବୁଝିଲେ ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ କଷ୍ଟ ଯେ ଏକଥୁ
ବୁଝିବ ବହ ଠିକଣା ପାଖିଗଲ ମାତ୍ର । ଏହାର
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେକ୍ଷାର ଦ୍ୱେଷରେ ବୈରମାନେ ଥିବା ନ ହେବା
ଯୁଦ୍ଧର ପରିବେ ବିଶେଷ ବିଜନ୍ୟ ଓ କରବିଲେ କାହିଁ
ବୁଝିବା ହେବେକ ମଦବଳହାର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଦେବମାନଙ୍କ ବାତରୁ ନନ୍ଦି ଏ କଷ୍ଟରେଇନାହିଁ ଏକମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱେଷ ହେଉଥିବ ଓ ବୈମାନେ ଥାଇବ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିନା
ଅପରାଧ ବାହାରିବାର କହାର ଧ୍ୟା ହୋଇ ଯାଇ ନ ଅବାକୁ
ସେମାନଙ୍କ ସାହସ ପେଇ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲ ଯେ ସେମାନେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମେହି ନିଷ୍ଠାମାନ ପ୍ରକାଶରେ ଆଖାରାକୁ
ଦିନିମ୍ବ ଉଚ୍ଛବିତ୍ସର ଲେଖନାମ ଦେବ ହେବ ଏ ପରିବରୁ
ମେମାନେ ବୈଶବ ଅପରାଧରୁ ବାପଶର ଏ କଷ୍ଟରାତ୍ର
ଦେବମାନ ଦେବ କହ ଦେବନାନ ହାତ ଦାରୀ ଓ ବିଦ୍ୟାର
ବୁଝି ହୋଇଥିଲେ ନମ୍ବ ଦାର କହ ପୁଣି କରିବ କରିବିଲାର
ବୁଝି ହତ କହ । ଏ ନମ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ଏହିବିନ ବିଦ୍ୟାର
ଦେବମାନଙ୍କ ଦାର କାହାରିବ ଅପରାଧ ପୁକଳିନ କାହାର ପୁକଳ
କରିବାକାଳ ହୋଇଥିବାରେ ଏହିବ କାହାରିବାର ଦିନିମ୍ବ
ଦେବନ କରିବ କରିବ ଏ କରିବର ସାଧାରଣ ଦେବମାନଙ୍କ
ବୁଝି ପାରମ ବୁଝି ପାରମ ପାରମା ପାରମା । ଖେଳାରିର
ବୁଝିବାକାଳ ପାରମ ପାରମ ପାରମା ।

କରେ ମାତ୍ର ତା ଏହି ଏକ ସୂଖପାଇ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ଦୟା
ଦୁଃଖକ ଲାଗୁ ହାତୁ ସବୁ ଚେତାଖାଲୀ କବଳିବାକୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଗୀତ ପରିପ୍ରକାଶ ଦୟା କବଳିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଦୁଃଖମାନ
ପରିପ୍ରକାଶ କବଳିବାର ପରିପ୍ରକାଶରେ କବଳେବିମାନଙ୍କ
ଦୁଃଖ ଦୟା ପ୍ରେମମନ୍ତ୍ର ସଂଜ୍ଞାକଳ୍ପନେ ନିଷାନ ପରାମର୍ଶ
ପରିପ୍ରକାଶ କବଳିବା କବଳେବିମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୟା
ପରିପ୍ରକାଶ କବଳିବା କବଳେବିମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୟା

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍ ପାତାଳ ପାତାଳ

ଶାପ୍ତାହିକସମ୍ମାନପତ୍ରକା ।

ମୁଦ୍ରଣ

ପ୍ରକାଶକ

ମୁଣ୍ଡ ଦେଖିଲୁଛି ଏହାକୁ ପରି ବୋଲି ମନ୍ଦିରାଳ୍ପିତା ନାହିଁ ଯାହାକୁ ବିଶେଷ କଥା ହେବାକୁ ପରି ବୋଲି ଆଜି ଅନ୍ଧମାର୍ଗ

ମଲିଧ	ଅପ୍ରାମ	ବଜାଯୁ
ବାହେଳ	୩ ୫ ୯	୩ ୨ ୯
ଜୀବନାମ୍ବିକ	୦ ୬	୦ ୮

ଆଧୁନିକାନ୍ତର ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାର ପେରି ବିଶେଷ ଲିଙ୍ଗକୁ ଦେବାର
ପ୍ରିଯ ହେଉଥିଲା ତାହାର ସହିମାନେ ଚଳିଲା
ମାତ୍ର ବା ୨୦ ରାଖିରେ ଅଛିଲାଏ ଏକଢ଼ିନ
ଦେବାର କଥା ଦୋଷଥିଲା । ଏମାକେ ସେ-
ଠାରୁ କୁଣ୍ଡଳକୁ ପାଇ ଅମାରଙ୍କ ଲେବୁଧଙ୍ଗେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସାଜକୁ ଯାହା କରିବେ । ଧରୀର
ଏମନ୍ତକୁ ପଥେକୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାହାର
ପ୍ରତିକରି ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ହର୍ଷ ଅନୁମାନ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣପତ୍ର ଏ ମନ୍ଦିରରେ
ଅନେକ ଗଣେଶ ପ୍ରତିମା ହୋଇଥିଲେବେ
ସମାବେଶ କରେଥ ତୁଳା ପତିତାର ଅନୁମାନ
ହୁଅଇ । ଗଣେଶ ପ୍ରତିମା ଅଧିକ ଅଭିନବ
ପଲଟନରେ କିନ୍ତୁ ଯତ୍ନବର୍ତ୍ତର ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷ୍ଣା ଦେଉ
ଅନୁଭବର ଦାବିମମାଳେ ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ
ଦେଉ କି ଶ୍ଵରାର କଥାର ଦୁଃଖ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ଦିବେଳନାରେ ପ୍ରତାଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ଏହାର
ଚାକ୍ରଦେବାଜ୍ଞାତକ ନୃତ୍ୟ ଓ ଘର୍ହର ରାଜନୀ
ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନବର ଦୂର ଗୁରୁଜଣ
ଦୁର୍ବୁଲେବକ ସର୍ବତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଉତ୍ସବରେ
କାଥା ଦେଇ ସାଧାରଣ ଜୈବକ ମନରେ ଅହ-
ନ୍ୟୋଗ କାହିଁ କରିବା ଦୌର୍ଯ୍ୟମଧେ ବିଦୁବ-
ଭାରା କା କରୁଥିଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।

ବଞ୍ଚିଲାଦିଗୁଡ଼ ଦେବକାଳୀ ଅବାଳିତମାନ-

କରେ ଅପରାଧିତ କୋର୍ଟପିର ଝର୍ଣ୍ଣା ମାମଲର
ଶାଖାବଳୀରୁ ପଥସାହିତ୍ୟବା ବିଷୟ ବିନ୍ଦୁରେ
ପାର୍ଲିଯୁମେନ୍ଡ ସଙ୍ଗରେ ୧୦ଅଠ୍ଠା ଗତ ଜୁଲାଇ
ମାସ ଦା ୨୫ ଜାଖରେ ଲର୍ଜ୍ ପୁରୁଷ ନାର୍ତ୍ତ
ପ୍ରାଣକୁଳ ଘାଟେହ ଷ୍ଟେଟ୍ ହେକେଟ୍‌ଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିମ୍ବା କି ଜୁଲାଇମେଥେ ନାମକ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଦିତ୍ସମ୍ବାଧିକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ମୋକଦମାରେ
“୧୦ ଧାରଣ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେବାରୁ ଅବମର୍ତ୍ତ ହେବା
କିମ୍ବା କେଇଖାନାରେ ଥିଲେ ଶାହାରୁ ଏକା
ନେଇକେ ଅନାମ ଦେବାର ଅନ୍ଧା ଦେବେ କି
ନା ଓ ବନ୍ଦନା ଦାନକୋର୍ତ୍ତର ପଞ୍ଚାନ କରିବା
ପରି ଗର୍ଭାଦେବମର୍ତ୍ତର ସଙ୍ଗେ ୧୦୦୮ ମହିନାର
କୋର୍ଟପିର ବନ୍ଦନାର ପାତ୍ରମାତ୍ର ସରଜେ ଅଗ୍ରତ
ଦିବକା ପରେ କୌଣସି ଅଧିକ ଅଛି କି ନା
ଏହି କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ କଜଳାରେ ଏହାମ୍ବଦ ଲଜ୍ଜାକୁ
ଅଧିକ କୋର୍ଟପିର ଝର୍ଣ୍ଣା ଲେବନ୍ଦତାରୁ ନାଆ
ପାହିସବା ବନ୍ଦନାର ଅନନ୍ତରା କାଳ ।—
ସେବେବେଳେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅଦୀନରୁ
ଝର୍ଣ୍ଣା ଅପରାଧିର ଦେବା ହେତୁ ତାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଗର୍ଭମେଷରେ କିମ୍ବା ହେତୁ ଅଛି ଏତେ
ଦେବେ କିନ୍ତୁ କେ ଏକଥା ଛଠିବା କର
ମଧ୍ୟେତିର ହୋଇ ଅଛି ଏହି କରିବା ହୁଏ
ଧେନେ ଅଦୀନ ଲେବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ପାଇବେ ।

ବେମଳାଟାରୁ ଚଳଇ ଦ୍ୱାରା ଛା ହେଉଥିଲା

ଅସ୍ଥିକା ତାର ସମାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ସେଇହିଚାରା
ଦୀନରୋଟରେ ଜଳିଲୁ ଫଳ୍ପା ଅଛି ତିନ ଜଳ
ହିରିବରିବା କାରଣାଇଣିଧି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ସବୁ
ବରିଅଛିନ୍ତି ଏହି ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଥିଲୁ
ବ୍ୟୟର ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା ଦରବାର କାରଣ
ବଜଳା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କ ସମୀକ୍ଷାଗୁ ଯଦୁ ଥିଲେଥିବୁ।
ଏହି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତର ଧ୍ୟାନଜଳାକୁ ଲାଗିଥିଲୁ-
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦଳରର ସେଟେଇବେ
ଦଳକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ । ମାତ୍ର ଯେ ପ୍ରତିଲେ
ବାର୍ତ୍ତିକ ବଜଳାକୁ ଯାହୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ରୋଟ୍-
ମେବର ଅବ୍ୟକ୍ତ ବଜଳ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ
ଦେଶର ୩ ପଦାଳିତାରେ ଅଧିକାର ଏବଂ
କେବଳାକାର ଓଜା ନିର୍ବାକ ଦୋଷ ୧୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଦିନ୍ତରେ ଦୋଷ ଏବଂ କେବେ ଏହେ-
ଥିବାକୁ ଦେବ ସୁନ୍ଦରାଖାର୍ଗ୍ରାମାନ୍ତର ଲକ୍ଷତି
ଦେଇ କେବୁ କାରଣ ବୃଦ୍ଧିକରୁ ଆଶାକର
ପ୍ରେତିଲୁହୁ ସେ ପ୍ରତିଲେ ଅନ୍ତ ବ୍ୟୟର ବିବେ-
କଳା ସିଙ୍ଗାରେ ଏମନ୍ତ କୁନ୍ତିବ ଏବଂ ସାଥୀରା
ପ୍ରବୃତ୍ତ ବିଷୟରେ ଧଳମ୍ କରିବା ଉତ୍ତର
ବାଧ ଦେଇ ଲାଇଁ । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ତଳକଳ
କ୍ଷମା ଦିକ୍ଷି ଦରିଗୁ ଏହି ସେ ପ୍ରତିଲେ ଦିନ-
ଗ ଜଳ କମ୍ପିଲୁ ଦେବେ ସେ ପ୍ରତେକଥିରେ
ଗେ ଦେଖାଯୁ ଲୋକ କରି ପାରିବେ ସେତେହି
ହି । ମାତ୍ର ଅନ୍ତମାଜଳ ବବେଜଳାରେ ତୁର
ନ ଦେଖାଯୁ ତଳ ନୟକୁ ଦେବାର ଦୂରରେ ।

ଏ ନଗରଦ୍ୱାରୀ ଜଣେ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟମାଳ
ସେଇ ବୈଷଳ ମହିମାଙ୍କ ଘରର ମାମଲ ଏ
ସପ୍ରାବତ୍ତ ପ୍ରଥାନ ହେବୁ ହୋଇଥାର ଏହି କେ-
ବାଜା ଓ ଫଳଜୀବାରରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ଦ-
ଲୁଗାକ ଉପସ୍ଥିତ ହେଇ ମହାଧ୍ୟାନ ଲାଗିଅଛି ।
ମାମଲର ବୃଦ୍ଧି ଏହିବି ଗତ ମନବାର ମେଲ
ବୈଷଳ ମହିମାଙ୍କ ଯେ ଆପଣାର ଗୋଟିଏ
ପୁନଃ ଓ କଳ୍ପାକୁ ସମ୍ମାନ କରି ଦାତ୍ରୀକୁ ବା-
ଦାର ଥିବି ଏହି ମହିମାଙ୍କରେ କାମ କରେ ।
ଛର୍ତ୍ତ ପଞ୍ଜାବୁ ଅଧିକାରୀ ଶକ୍ତିର ରଜ୍ଜା ମହାରାଜୀ
ମହିମାଙ୍କର ଦିକ୍ଷକୁ ଜାରିମାନାବ ହେଉ-
ଥିବାକୁ ପୁରୁଷ ଥିବି ସେମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରାକରେ ଦେଖିଲେ ଏହି ଯୀର୍ଗ ଲାହୋରରେ
ସେମାନଙ୍କ ଏହି ମହିମାଙ୍କ ବସାଗରେ ରଜ୍ଜାର
ଦେଲେ । ଗତ ଧୋମବାର ଜରେବା ପିତ୍ତଳରୁ
ବୈଷଳ ମହିମାଙ୍କ ଫଳାଳତରେ ଲାକିଗ କରେ
ଓ ଭାବୁଙ୍କ ଯୀର୍ଗ ମହିମାଙ୍କ ପଞ୍ଜାବୀ ନେଇ
ପରୁ ବାହାର ପାଇ କାହିଁ ପ୍ରାକାରେ ରହିଅଛି
ଏ ସ୍ଵା ସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନାହାରମାନେ
ରହିଲେ ମେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତା ନିଧି ଦୂର୍ଭୀମ୍ବୁ
ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦିର ଅବସବ ସେ ନାହାରମାନ
ମାନଙ୍କ ପେଇ ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲା ।
ପଢ଼ିବାରେ ଦିଲ୍ଲି ଥିବୁ ପ୍ରକାର୍ମାନାମାନରେ ଅବ-
ଦୁଃଖମନ୍ଦିନୀଙ୍କ ମାନ୍ୟବା ଅବସରାନରେ ଅବ-
ଦୁଃଖମନ୍ଦିନୀ କାନ୍ଦିବ ଏକବିଲ୍ଲୀ ନାହିଁର ଅଛିଯୋର
ଦୋହିଅଛି ଏହି ହାଲିର ଶୁଦ୍ଧି କରିବା ପରେ
କୁଣ୍ଡଳକିରଣ୍ଡି ଗ୍ରହ ସାହେବ ହିନ୍ଦୁ ଥିବ ବାଜି
ନେବାର ପ୍ରିଜ ବିବହବାବୁ ଗତ ମାନ୍ୟକୁ ଉତ୍ତର
ପାଇସ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
କେବୁ ଉତ୍ତରୁ ଅଧିକି କାନ୍ଦିବ ଓ ବ୍ୟାପକ
ଅବଦିଶ ଦେଲେ । ଦେବାଜା ଅବାଳତର
ମୋହଦମା କର ଦୁର୍ଭାଗ ପେଇ ହୋଇ ନୁ-
ଟିବେ ଏହି ଭାବ କଳାପୀ କାଗଜଗରେ
ପ୍ରୋତ୍ସାହନମରରେ ଦୂର୍ଭାଗ କର ମୁହଁ
ଦୟା କରିଅଛି । ବହୁତ ପୁଅର ଅଳାଗୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
କାବ ଏହି ମେହଦମା ଦିଲ୍ଲି ହେବ । ୩୫
ମୋହଦମା କେବଳ କରିଥିଲେ ବିଷ୍ଟର କରି
ଦେବାଜାର ଏହି ଏଠା ସର୍ବଧ୍ୟାନର ଏ
ମେହଦମାମାନି ଧରିପ କରିଲେ ପ୍ରଦାନ
କରିଅଛନ୍ତି ବହୁତିକାଳ ପାଇଥିଲା । ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
ଅବା ଦେବାଜାର କରିମାନ କେବଳ ମନ୍ଦିର

କାହାର ବୀର ବୋଲି ପାଇ କି ପାରେ ।

ନୁଦ୍ରାମୁଖମାଳକୁ ମୋତଦିନା ।

ପଠକେ ଶୁଣି ଅନ୍ଧର ଦେବେ ସେ କୃଷ୍ଣ
ଚଗରକ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧମାଳକୁ ଦାସରେ ଦାରୁତ୍ୟା
ଯାଏ ପମନରେ ଅଛୁମେର ହୋଇ ମୋତଦିନ
ମା କୁଥୁକୁ ସେଥିରେ ତାଳମାଳକୁ ସରପ୍ତେ
ମୁକ୍ତିଲାହ କର ଅର୍ଦ୍ଧ । ଅମ୍ବମାଳାର ପବନୀ
ଏ ସାବ ଶୁଣି ଯେତେବୁର ଅନ୍ଧର ହୋଇ
ଅର୍ଦ୍ଧ ସାମାନ୍ୟ ଦୂର୍ବ୍ୟ ଦେଇ ଅକାଶର ଗୋ-
ଲମଳ କଥ ନର୍ଦ୍ଦେଶୀ କାଳମାଳକୁ ତଣାଟଣି
ଦୂରବାପ୍ରଧ ଦୃଢ଼ପ୍ରସର ଅନ୍ଧର ଦେଇ ସେହି
ପରମାଣୁରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଅଛି । ଗାନ୍ଧୁର
ମନୋମୋଦିତ ଘେର ଅମ୍ବମାଳକର ଶତ ଧନ୍ୟ
ବାଦର ପାଇ ଅଟନ୍ତି ଏହି ସେ ଥିଲାକୁ ପେଇ
ଲାଗାନାହିଁ କର ମୋତଦିନରେ ଦାରୁମାଳକ
ତରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କର ଅର୍ଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତର ଅନ୍ଧରର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନପାଦ ଆଧ୍ୟାତ୍ମର ସମସ୍ତରେ ଶୁ-
ଣି ଚରବାହାର ଯେଉଁ ଅସାଧାରଣ ପଥରେ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟତତା ଦେଖାଇ ଅଳ୍ପର କର୍ତ୍ତର
ଲୁହରଦାସୀ ମାତ୍ରକେ ପ୍ରାକାକତାରେ କୃତି
ଦେବେ ସନ୍ଦେହ କାନ୍ତି ବିଦେଶୀଙ୍କ ଏ ମୋ-
ଦଦମାଳରେ ସେପଦିଥ ସୁରକ୍ଷା ଜମାରେ ଯାଦେବ
ଏହି ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଟେଲର ମାଦେବିଲ୍ଲ ଯୋଦା-
ନକନ୍ତା କରୁଥିଲୁ ଏହେଶରେ ମନ୍ଦର କରୁ ମନ୍ଦ
ରେଣ୍ଟକ ଦାରୁମାଳକରୁ ଲାଗା ଜ୍ଞାନପାଦର୍-
ରେ ଯେଉଁ ରହିବାମାତ୍ର ପ୍ରତାପ କର ଅନ୍ଧର
କାହା ଅନ୍ଧରୁ ମୁହଁବାହି ଅଟିଲା । କର୍ତ୍ତର ପ୍ର-
ଦାସ ଶାଇ ଅଛି ଯେ ବଜାରର ଦେଖୁକୁ
ଗବ୍ରୁରକତାରୁ ବିଶ୍ଵ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଯୁଦ୍ଧର
କର୍ମକୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଜୋଡ଼ିବ ଉପର ମୋ-
ଦଦମାଳର ହର ଝାଲେ ଏହି କି ମହାଯେ ଏହାର
ଦୋଷ ଥିଲା କର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟତତାମାଳ କରିବା
ଲାଗେ ନୁହିଲା । ଜ୍ଞାନପାଦରେ ଅଛି କାଳ
ଦଦମାଳରୁ ପଦମାଳକ କାମରେ ମୋତଦିନ
ଦେବୁ ଅଛି ଏହି ସେମାଳର ସେ ଗର୍ଭମେହିର
ଦୁଇକୁଳରେ ପତ ଯାଇଲୁ, ଏହା ପ୍ରତାପ ଦେଖା
ଯାଇ ଅଛୁ । ମନ୍ଦରକରୁ ଟେମିବନ ଯାଏବିନ୍ଦି
ଜ୍ଞାନ କାନ୍ଦି ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରତାପ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ଧର କାଳକାଳ ଦେବେ କର୍ମମେହି କରିବାକୁ
ମାନେ ଏହାର କାଳକୁଳରେ ଅବୁର ଜାହାନ ସମ୍ମଧ
ଦେବେ ଦେବେ ମୋତଦିନ କାହା ଦେବେ

ତାରେ ? କାମୁକରେ ଅମ୍ବେଶିଦେ ମାନ୍ୟବର
ଟାମ୍ଭଳ ଶାହେକର ପାଇଲାରେ ସମ୍ମରଣକୁ
ଦୂରାଧି ଚାଲ ଅଛି ।

ଦେଖିବ ପରାପରାକଳ ମୋଟାହୁଁ ।

କେବୁ କଲାକା ଦେଖିଗଜ ମନ୍ଦିରୀ ଜଳେ
ଭସନ ପାଇବରିହାର ଦେଖିବି ତାମରେ
ଦେଖି ଶିଖିବ ପାଇମନାଦେଖି ଏଠା ମୁଦ୍ରଣୀ
ଅବାଲତରେ ଯେହା କାହାର ବରିଷ୍ଟରେ ଏକ
ପର୍ବତ ଉପର ଏକ କୂଳ ମାଧ୍ୟା ୧୦ ମିନଟେ
ଏଠା କୁଳ ସାହେବ ହିନ୍ଦି କରିଥିଲେ ହେଉ
ମୋଦିମା ସଂଗାନ୍ତ ଉଚ୍ଛଵୀ ଅବାଲତର ମୟେ
ଏବଂ ଦେଖିଲାଗୁଏ ଦାଖି ହୋଇଥିବା ଦେଖି
ଦେଖିଲୁ ତଠାର ପାଇ ଦେଖି ଦେଖିବି ଏକ
ପଢ଼ ସହି ଅମ୍ବାକଳ ନିଜାଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଇ
ଅମ୍ବାକଳ ମନ୍ଦିର ସହି ସେ ସମ୍ମାନ ପକାଇ
କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିଲାଏଇ । ଏହି ଦେଖିଗଜକ
ଫୁଲମୂରି ପୁରୀ ଶ୍ରୀ ପତନୀ ୩ ପ୍ରାନ୍ତକଳି ପାଇ
ଦାଖି ଦେଖିବାର ମେମ ହୋଇ ହିନ୍ଦିର ଏବେଳ
ଦେଇ ଆମିଦିଲାକି ମାତ୍ରାପଦ୍ମ ପଥା—

ମୁଦେଇ ପାଞ୍ଚମାତ୍ରବେହି କାଳୀ ଏହି ବ
ନୂଦିଲ ରେଣ୍ଡର୍ସିଙ୍ଗ ପରିଷ୍କାର ଟ୍ରେନ୍‌ରେଲ୍‌ବା
ଜୀବ ଦେଇ ଆହୀ ଆହୀରୁ କରିଲାଛି । ନୂଦିଲ
ତମସର ଲେଖି ଦେବାର ଶୀଳର କର
ବହିଲ ତ ସେ ତଥା ବାର କେଇ ନାହିଁ । ମୁଦେଇ
ଦେଇ ତଥା କାମରେ ଦେବାର ମହାର
ଖଜଣା ବାଜା ସମ୍ମାନ ଦୂର କମ୍ବୁଲ କାଳିର
କମ୍ବୁଲ ସେମାନ ପଢ଼ି ଦେବାରୁ ଗଢ଼େଇ
ହାରିବ ନାମର ଏହିକିମ୍ବାର ଆହା ପ୍ରଥମ
କାମରେ ଏହିକିମ୍ବାର ଧାରା ଏ ପରି
ଧାରେ ଲାଲିର ବଜା ଠିମ୍ବାରର ଦେବାର
କୁର ମଦାରର ଚନ୍ଦ୍ରାବଧିରକ ଦୂର ଅଭିନାଶ
ତହ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ନ ଶୁଣିଲେ ସେ ହୋ
ଇବି ମଧ୍ୟ ମହାଲମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ଦିଆଇଲେ
ଗୋଟିଏ ମୁଦେଇର ଯେତମାନେ ଉତ୍ତରାମୁ
ନୂଦିଲମାନଙ୍କ ଅଭିନାଶ ବାହୁଦି କଥାରେ
ହୁଅ, ଦୋଷ ତାନାରୀ କମ୍ବୁଲ ଦେଖି ଦେଇ
ଶୁଣେ ଏବ ଅହାତ କବି ପଥ୍ୟ ସେ ଧରି
ବୁଝେ ମହାରମେ କଥେପରିବର କମ୍ବୁଲମାନେ
ଦେଖିଲେ ତଥା ପ୍ରେମକବି କମ୍ବୁଲ କାଳି ୧୦୯
କବି ଦେଇଲ ହେବି ଠଳା କଥା କବି ।
ଏହିକାଳେ କମ୍ବୁଲ କମ୍ବୁଲ ଦେଖିଲେ
ଏହି କମ୍ବୁଲ ସର ଆହୁତ ହରାତ ପରିବର

ଦାରୁ ମୋହକମାରେ ଦସ୍ତକରଦାସ୍ତ୍ର ଦାଖଲ
ଦେଲା । ମାତ୍ର ଅଭିନାସ କାହିଁ ମୋହକମାରେ
ତଥାରକରେ ଝାଲଟୁଳ ଦରି ପରିଶେଷରେ
ଏ ଖୋଜକମାରେ ରଜ ବିଶ୍ଵାସି ।

ମୂସପଙ୍କ ନିର୍ଭିତ୍ତୁ ଜଗାଯାଏ ହେ ସେ
ସଥାଧା ମରକାଯୋଗ ଓ ଦରଶକତା ସବୁର
ଏ ମୋତୁକମାର ଫୁଲ କରି ଅପଣା ନିଷ୍ଠିତ
ହେଉମାଳ ବାହୁଦିତୁଷେ ଲେଖିଥିଲୁନ୍ତି ।
ଘାହାକ ନିଷ୍ଠିର ପକ ଏହି କି ଜମପମ
ବାଚି ଟକା ନଗଦ ଦିଆ କି ଯାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୁଦ୍ରାର କଥାର ମରେ ଅଥବା ଅଳ୍ପକୋ-
ଣ୍ଟ ବାକରେ ହୋଇ କୁମାରାଦାତି ମୁଦ୍ରାର
ମରାନ କରି ଯାଇ । ଅଛିବା ବାହା କିମ୍ବା

ଏ ମୋଦିବିମାରେ ସାଥ ଦେଇଥିଲେ ଓ
ଶାହାବ ସାମନ୍ତ ଲକ୍ଷ କରି ମୁଲ୍ୟଟା କହିଅଛନ୍ତି
ତ ଯେ ପ୍ରଳେ ସମବଳିବାରୁ ଓ ଶାହାବ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏକଜଣର ଅଧିକାରରେ ମୁଦେଇ
ମୁଦୀଲର ଦେଇ ହେବାର ସମ୍ପଦ କି ସ୍ଵଲ୍ପ ଦେ
ସ୍ଵଳ୍ପ ମୁଦେଇ ବ ଅରଗ୍ରାୟର ମୁଦୀଲରୁ
ଟ ୫୦୦ ଟା ଭାଗ ଦେଇ ତାଦା ସେମାନେ
ଜାଣି କି ପାରିଲେ ବିମା ମୁଦେଇ ଜଣେ ପର-
ଦୀର୍ଘର ଅଞ୍ଚଳ ଖାଲେ ବିମାରେ ସମ୍ପଦରୁଷେ ପ୍ରେ-
ମାଳକ ଅନ୍ଧାରେ ଘରୁଥିବା ପ୍ରକରଣେ ମୁଦୀଲର
ପର ରାଜପୁରୁ ଗର ଦେବକୁ ବ ସଙ୍ଗାତେ
ବାରଣ କି କଲେ ଏହା ହାତେକ କଠିନ ଅଟ୍ଟାଇ
କିମ୍ବା ଯାଦେବ ମଧ୍ୟ ମଳ୍ଲସବ ମଧ୍ୟରେ ବୈଜ୍ଞାନି
ହୋଇ ଅପରି ଉତ୍ସମ୍ଭବ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣା
ଶ୍ଵରୁରେ ଅଛିଲା ବିମା କିମ୍ବା ଏକ
ବିଲାସରୁଷ ଏ ମୋଦିବିମାରେ ବାଖାର ହୋଇ
ଥିବା କିମ୍ବା ପାଇଶର ପଢ଼ ମଧ୍ୟର ଏବଂ ଶ୍ଵରୁ
ଲକ୍ଷ କରି ବିମାରେ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା କରିଅଛନ୍ତି
“ ଅବଳାର କାହିଁ ରେବନ୍ଦିବା କଲେଇବର
ଜଣେ ଅନ୍ଧାରକ ଏହି କଳାଟ ଥିଲେ ଡାର୍ତ୍ତରୀର
ପରମ କଳାଟେ ଥିବା ପ୍ରକଟଣ ଏପକାର
ପଢ଼ିବୁ ଜାହାନପୁର ଅନ୍ଧାର କିମ୍ବା ପାଇବା
ହେଉ ଜାହାନ । ଯେ ଯେମନ୍ତ ପର୍ବତାଦାର କରି-
ଦୁଇ କହିବେ ଅଶ୍ଵ ବିମାରେ ଯେ ମେ
ତ୍ୟକ୍ତ ନିୟମ୍ୟ କବିରେ ମାମନ ମୋଦିବିମା
କରିବେ । ” ପେଟ୍ଟି ଧନ୍ତରୁ ସମେତ ବସି କିମ୍ବା
ମାହେବ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟବ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହାର ଅବଳାର କାହିଁ ଅପଣା ଅଶ୍ଵକମ୍ପ ସେ-
ବରର ନିର୍ମାଣ ଅଳପାନ୍ତି କଥା ମଧ୍ୟରେ
ନେବିଶିଲେ ବ ରଜଧା କମ୍ବାକଦମା ରୂପକାର

ଦିଲ ହେବ ସାବଧାନ ଦୁମେ ଆପଣଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କୁ ହାତ କରିବ ଏହି ପେଥଳ ଦଇବଳ
ବିହି ଧାର କି ପାରେ ଏହିର କରିବ ।

ଏଥେ ଭୟରେ ଅମୃତାକଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରିଗା ଅଜୀବଶବ୍ଦର କାରଣ ଭଦ୍ରପୁ ମୂଲ୍ୟପତ୍ର
ଓ କଳ ସାହେବ ଯଥେଷ୍ଟ ଚନ୍ଦ୍ରମାଲା । ଆ-
ମେମାନେ ଏତିକ ଅଶା କରୁଁ ତ ଅକଳୀପ
ବାବୁ ଏଥରୁ ଅପରା ବିଧ୍ୟାରୁ ଦୂର ପାଇଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଉତ୍ସବରୁ ଦେ ଗାନ୍ଧି ପ୍ରକାକପ୍ରକଳ୍ପ
ନିର୍ମାଣ ଓ ସରଳ ଗ୍ୟବଦ୍ଧାର କରିବାରୁ ଯଥା-
କାଳ ହେବେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଶୈଳେ କୁରୁକ୍ଷତି ଲାଗି ।

ପାଠ୍ୟକାଳୀ ସମ୍ବଲିତର ସମ୍ବଲିକାହକାଳୀ ମ-
ନ୍ତରଦେଶ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରନର୍ତ୍ତଙ୍କ ଦେଇଥିଲୁଗୁ ।
କେଉଁର ଏହିର “ଅମେମାଜେ କାଣ ଧିଃ-
କାଥ କାହୁ ଯାଠ୍ୟକାର ଉଚ୍ଚୟତା କୁହୁ ।
ରମ୍ୟ ଗା ହୋଇଥିଲେ ସନା ତୌଷି ଦୋଷ
ହୃଦୟା ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ । ଯାୟ ପଢ଼େବ
ସବ୍ରି ଦେଖରେ ଶିଖବ ଏବ ଲାଗେବରିର-
ମାନେହ ଅଧିକାର ପାଠ୍ୟମୁକ୍ତ ଲେଖନୁ ।
ପାଠ୍ୟକାଳୀ ଉଚ୍ଚୟତା ଜଣେ ନବନୀ
ଲଘୁଧାତ । ଏଥାକ ଅମେମାଜେ ବାନ୍ଧ-
ଦୋଇ କହୁଥିବୁ ସେ ଏହ ଉତ୍ତର ସନ୍ତୋଷ-
କଳନ କହଇ । ଧିଃକାଥ ବାହୁ ଦେବ
ପ୍ରେସ ଏହ ଲୁଗର୍ଦ୍ଧାର୍ଥମଧ୍ୟରେ ଯେଇଁ ଗାତ୍ର
ମନ୍ତ୍ରକ ରହୁଥିବାକୁ ଅମେମାଜେ ଏଥୁ ପଢ଼େ
ମାତ୍ରମାନଙ୍କ ଲାଗାଇଥିବୁ ଏହ କେବଳପ୍ରେସର
ପ୍ରେସ ସନାରେ ବାନ୍ଧାନାଥ ବାହୁ ବେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରକ ରହୁଥିଲୁ ଫର୍ହିର ଅନେକ ଉତ୍ତରରେ
ପଡ଼ିବାରେ ଏବ କାହିକାଂପ ପ୍ରଦେଶର
ଦିନଥିଲୁ । ଏ ଅବସ୍ଥାର ଦର୍ଶନ ସେ
ଧିଃକାଥ ବାହୁକ ପର ସନ୍ଧାନାଥ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ମନ୍ତ୍ରକ ଏହ ଦୟାରେ ଏ ମନରେ ଯାହା
ଦ୍ୱାରାବ ଯାହା ଧିଃକାଥ ବାହୁକ ନିଜକୁ
ଆ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବ ଏଥିରେ ବିନ୍ଦମହ କାହା
ନୁହୁ ଦୟାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର କେ-
ଥୁବନ୍ତି ଠିକ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦ୍ୱୟ ଧିଃ-
କାଥ ବାହୁକାନ୍ତ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦାର ତେହୁ
ସମାଜକାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ । ତ୍ୟାର
ପରିଜ୍ଞାନ ମନ୍ତ୍ରକ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁ ? ମାତ୍ର
କାର ଉଚ୍ଚୟତା ଧିଃକାଥ ବାହୁ ଅନ୍ୟବା
ଙ୍କେ ନବନୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକହ ପ୍ରଦେଶ ବନ୍ଦୁ

ବେଳେ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ବାମ କଷ ଏବଂ
ସୁଧାନାଥ ଦୀର୍ଘ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ
ଅଟେଣ୍ଡି ବିଲୀ ଅଛି ସେବେ ଅନ୍ତେକୁ ଲୋକ
ଦେଖିଲେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଭାବାର କି
ପରମାଣୁ ସହ ଅଛି କି କା ଅନ୍ତରୀ କିମ୍ବା ଗଢ଼ିଲୁ
ଭୂପରରୁ ଘୋର କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେହି ପ୍ରଧାନ ଅଟେଣ୍ଡି ବି ଲାର୍ଡ କେହି ପ୍ରଚାରକା-
ରର ନାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କି କରିବାର କାରାଣ ଏ
ଏ ସହ ଶକ୍ତି କର କହ ଦେଇଥିଲେ ସହ
କରିବାକୁ ପାଇ ଅନ୍ତରୀ । ଏଥିର କଥା
ଯାହା କର କହିବାର ସେ ଆକର୍ଷଣ କି ଥିଲୁ
ଏନ୍ତିରୁ ବୋଲି ପାଇ କି ପାରେ ଦାରିଦ୍ର କାହିଁ
କାରେ ପାଦା ଲେଖା ଅଛି ଫର୍ମିଲୁ ଅକ୍ଷେତ୍ର
କାବାର କରିବାରୁ ଦେବ ସେ ଏହାହାର
ଅନ୍ତରୀ ଲାଭର କେତ୍ତା ଦୋଷାତ୍ମକୀୟ ସହିତ
ସେ କଷ୍ଟପୂରେ ସହିତାଧରିଣୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ଭାଙ୍ଗି
ଦେବାର ଭୂଷିତ ।

ପାଠ୍ୟାଳାର ଘର୍ଯ୍ୟିତା ଯେ କରେ ନିଦର
ଏକଥା ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ବିଶେଷତା ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଥମ ଧାର୍ମ ଓ ହାତୁ
ଧ୍ୟୁମର ବର୍ଣ୍ଣର ରଚିତ ଅବଧାଳନକୁ
ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାରେ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ
ପାଠ୍ୟାଳା ବାହେରରେ ଶରୀର ଗଢ଼ିଲା
ଏଥରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାରେ ବାହେର
ଏବଂ ଅବଧାଳନକୁ ମଧ୍ୟ ଠକ ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
ଏହା ଦୂର ଏକଟର ଅଗ୍ରମେ ପଞ୍ଚମ ବାହେର
ନେହେଁ ଏଥରୁ ମନ୍ତ୍ରକଳା ଛାପି ଫଳୁ କର
ସବେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ ଏକରେ
ଏକା ପଦ୍ଧତି ମା ୧୦୦ ଲାଲକୁ ଅଧିକ
ବର୍ଷିକ ଦୂର ଲଗଭଗେ ଶରୀର ଦେଉଥିବା
ଲୁହ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବାହେରା ସାରବକ ଘଟଣା
ହେଲା । ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଅନୁମାଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଉପା-
ମାଳାର ଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକର ରଚିଲା
ଏବଂ ଏହି ସେହି ପୂର୍ବ ଜାଗାଥିଲେ ଯେ ପାଠ୍ୟାଳା
ଭାବୀ ବିଦ୍ୟାମଧ୍ୟର ପାଠ୍ୟପ୍ରତିକ ହେବା
ଏବଂ ଅବଧାଳନକେ ପଦ୍ଧତି ନାହିଁ ଯେତେ
ଯେତେ ଶକ୍ତିକଳ୍ପ ପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୁଏ ପଦ୍ଧତି ହେବାରେ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବା କରି ଦେଇଲା । ଏଠାରେ ଏବା
ହୋଇଲା ଅବଧାଳନ ସେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଧା-

ଲାକ୍ ଗାନ୍ଧିର କଣେ ପଞ୍ଜିମାଳି ଥିଲା ଏହି
ଏଥିରୁ ଅନ୍ତରୁ ହେଉଥିଲା କୁହେର ସ୍ଵର୍ଗର
ରତନା ଦରସନେ । ଏହି କୋଣାର୍କ ଏବଂ
ଗୋଟେବୟ ପଠନଳା ସହି ଏକଶ୍ରେଣୀରୁ
ସୁମ୍ଭବ ହୋଇ କବନ୍ଧ ନିଷ୍ଠାବ୍ରତଙ୍କ ପ୍ରଚ-
କ୍ରମ ଭାଇକାରେ ଦେଖିଥିବା ପ୍ରଭାବେ ପା
ରମେଶ ଫଣ୍ଡିରୁ ସବୁ ଜଣରେ କେବଳ ପାଠ-
ଗାଳା ହଜାରୀ ଖର୍ବ ହୋଇ ଥିବାର
ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସମର୍ଥିତ ହେଉଥିଲା ।

ପଥାନାଥ ଗାନ୍ଧି ପଠମାଳାର ଭାବେ
ହେଉଛି ଏକ ଉତ୍ସବରୂପ ଘୋଷଣା
କାହାରୁଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ଆଜି ପ୍ରାଚୀ ପାଠ
ଦ୍ୱାରା ପାଠୀରୁ ପଠମାଲାର ସମ୍ମାନ ମନୋମାନ
ଦୟାଖ୍ୟାନେ ପଢ଼ିବେ କୌଣସିବନେବେ କାହାର
ଆମ୍ଭେଦାନେ ପଢ଼ିବେ ଦୋଷ ଅଛି ଯେ ପଠମାଲା
ଗାନ୍ଧି ନବମର ମାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଚୀରେ
ବାହାରିଲା । ସେହି ମାର ଗାନ୍ଧି କରିଲେ ଏକ
ଅଞ୍ଚଳ ପୁରୁଷ ବାଲେଇବାରୁ ଆମ୍ଭେଦାନର ଜାତିରୁ
ପ୍ରେସର କେଳ ଏକ ସେଇ ମାରିଲେରେ
କୁଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ଠାଟିଲା ପଠମାଲାର ପଦାନିବା
ଆମ୍ଭେଦାନେ ପାଠ ହେଉ । ଏହି ବାହାରି
ଅଞ୍ଚଳର ମାମ ଗାନ୍ଧି ପାଠମାଲାରେ ଜୀବିତ
ଜଣା ଦୋର ଶୁଣାର ଦର୍ଶନ ବାଲିକାରେ ମୁଦ୍ରିତ
କରାଯାଇ । ଅନ୍ତରେ କହିଲା ଏହି କି ପଦାନିବା
କୁଣ୍ଡଳ ମନୁଷେକଟରଙ୍କ ଅଭିଭବରୁ ଏହି ବାଲିକା
ଭାଇରେବେଳେ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ସାହସରି
ହତକାଂପ ଫଳ ପାଇଲା ଯେ ପଠମାଲା କଥା
ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତରେ କୁଣ୍ଡଳ ପଦାନିବା ସାହାନାଥ
ବାର ବାହାରି ପଠମାଲାର ସମ୍ମାନ ମନୋମାନ
ଦୟାଖ୍ୟାନେ ଏକ ଯେ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞାନର
କଲେ ମେଧାପୁରେ ସମ୍ମାନ ବାହାରି କିମ୍ବା ଅନ୍ତରେ
ସତରାଂ ଅଳ୍ପ କହିଲା ବାହାରି କି ନ କିମ୍ବା
ଦେହ ଦେହଟା ଏହେବେଳେ ପାଠମାଲାର ଅଭିଭବ ଏବଂ
ବୈଷ୍ଣଵ ଭାବରେ ବାହାରି ପଠମାଲାର ଦୋଷରେ
(ଯେଉଁ ଅଭିଭବ ସ୍ମରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ଦେଖିଲାମାନଙ୍କରେ)
ଏବଂ ଏକା ଦୋଷ ଦୋଷ ଦୋଷ ଦୋଷ
ପାରେ । ଏହୁଙ୍କ ହୁଏ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବାହାରି
ବାହାରି ଦେହପ୍ରେତ ଦୟାର ଗୋଟିଏ ଏବଂ
ପଦାନିବା ରହିଥିଲା ଏକ ପଦାନିବା ରହିଥିଲା
ପଦାନିବା ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହୁଙ୍କ ପଦାନିବା ରହିଥିଲା ଏବଂ

କଥା ସଙ୍ଗରେ ଏହି ପଠନକାର ହିତମୂ
ଏହିହେ ପଶୁର କଲେ କବାକ ଘରାବ ହେଉ
ଗାଲ । କେହି କୌଣସି କଷଗ୍ରେ ଧ୍ରୁବ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଳନା ଲକେ ସେହିପର ଖଣ୍ଡିବସ୍ତୁକ
ଦେଇପ୍ରେସରୁ ନାହାରୁ ଅଛି ଏହି ଯେଷା କି
କିତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସଂକଳରେ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଅଛି । ଏଥିରେ ତ ଅଳ୍ପାଳ୍ପରେ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ମାନ ହେଉ ଥାହିଁ ସେ ଜୀବନ ଜଳନ୍ତେବେଳେ
ଆପଣା ଅଧୀନପ୍ରତି କମଳାଶବ୍ଦ ମହିନ ଏକମୋଳ
ହୋଇ ହେବଳ ଦେଇପ୍ରେସର ଉଦ୍‌ଦିନମାଧ୍ୟକ
ଭରତକି ।

ପ୍ରମାଣେନା ।

ଶମ୍ଭୁଚତ୍ରଗୁରୁ—ଏକାଦଶମୁଖ—
ମେଗାଲେ ଏହି ପୃଷ୍ଠାକ ଖଣ୍ଡେ ଉପଗାନ
ଧ୍ୟାନଗୀର ବୃତ୍ତଜୀବାଯହିତ ଶୀଳାର ବିଜ୍ଞା-
ନ୍ତର । ଏହା ବାବୁ ଶୋଣିବାରେ ଦାସଜୀବାର
କରିବିବ, ଏବୁ ଜୀବିତର ବନ୍ଦେଶ୍ୱାସାୟିକ
ଦ୍ୱାରା ପଣେଇବ ଓ ବାବୁ ଘରଜୀବ ତତ୍ତ୍ଵଜୀ-
ବନ୍ଦ୍ରାର ଭିଜକ ହବେଇବା ଯଥରେ ମୁଣ୍ଡିବ
ଦୋଷ ଅଛ । ଏହିକୁବେ ଅବସରେ ଏହି
ଶାଶ୍ୱତ ଗୋଟିଏକ ମାତ୍ରେ ପ୍ରକରଣୀୟେ
ଶିଥିଲାଇ, ସେ ଜଗନ୍ନାଥଦାରଙ୍କ ପାଦକ ଦରି
ଦକ୍ଷବୁ ନାମରାଶିଯତ୍ତ ଜନତାର ବରଜା
ଦରିବାକୁ ରଖେ ବିଳାଇ, ଏବୁତୁର କର୍ତ୍ତା
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ କରିବେ ଏହିତନ୍ତାରେ ବେଳେ
ନିଜୁ ମୂରିଗ କମିଶାବୁ ପରି ବନ୍ଦେ ପ୍ରସମ୍ଭାବୀ
ର ସ୍ଥାନକପଥର ଦର୍ଶକ ଦେଇ ଜଗବନ୍ଦୁ
ହଜି କରିବାକୁ ଯକ୍ଷ ହେଲେ । ଏହି ଆହୁତି
ଦୋଷ ସମ୍ବୂଧନକରିବାରେ ସେ କୁଦରତରେ ଫେ
ର କରେ । ଏହି ମଧ୍ୟ ଏହି ଏକାଦଶମୁଖ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରବାଣିକ ଦୋଷ ଅଛ । ଏଥର ଏହି
ଫଳାଦୟ, ପରିଷାହାର ଅଜହାର ଏହି ଅର୍ଥରେ
ଅନେକ ଦୋଷ ମୁଣ୍ଡ ରହିଅଛି ଅନେକ କାଳୀ
କାହିଁତ ବା କୁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅଳକନାମ କର
ଯାଇ ଅଛ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତୁଳ ଏକମୁକ ଦର୍ଶକ
ଅଛୁ, ଯଥା ଅର୍ଥ ଯୁଦ୍ଧଭାନାମ 'କାର' ପ୍ରମଦେ
'ମର' ଦୋଷ ଅଛୁ ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଦ୍ୱବ୍ସ ଦେଇ
ବର ସାଜା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ଦାରେ ବନ୍ଦେ
ଦରିଜିଲ ହେଉଥିବାକୁ ବନ୍ଦେ ଧେମୁକର
କରିବ କିମ୍ବା କରିବ ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା ବୋଲିଗାର ପାରେ ସେ ଏକମୁକ ଅମାଦା
ଦେଇବରେ ଅର୍ଥରେ ହତିହତ ଦ୍ୱାରାହିପରି ମୁ

ମୁମ୍ବିନ ମହା ଲୁହର ଶୁଦ୍ଧତି ଦୟକର ସମ୍ମାନିତ ହୋଇ ଥାଏ ନାହିଁ । ଯାହା ଦିକ୍ଷା
ଅମେରିକାକେ ଗୁଡ଼କର୍ମକର ଯାଏ, ତାହାର
ଏହା ଅଧିକଧାରୀଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧମା କାହାର ଆଶି
ହୋଇ ନାହିଁ ଏହା ଏକ ଏକାଧିକ ବେ ଉତ୍ସାହିତ
ଏହା ପୁରୁଷ ଦେବାର ପୋଖେ ଅଟିଛି ।

ଶାପାଦ୍ଧିକେ ସଂବାଦ

କୁର୍ତ୍ତାର ଦୂର୍ଦେଶ ଓ ପ୍ରକାଶର ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଚକଳ
ହେଲା ଯାଏ । କେବେଳାର ସନ୍ଧିରେ ଯେଉଁଠିରେ ଯେ ଯାଏ ଗୁଣ୍ଡ !
ଏହା ପୁରୁଷର ସନ୍ଧିରେ ଯେ ଯେତେକମାତ୍ରକର ଦୋଷରେ
ଦେଖିବାର ପ୍ରସର ହେବ । କିମ୍ବା ଆଜିର ସମୀକ୍ଷାରେ କଥାମାତ୍ର
ଏ ଉଚ୍ଚ କେ କୁରା କୁରାପଥ ଦେଖିବାର ପ୍ରସର ହେବାର
ହୁଏ ଯାଇ ଏହା ହେବ । କିମ୍ବା ଆଜିର କଥାମାତ୍ର
ଏହାର କଥା ହେବ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ପଦମର ପୁନଃପାଦ ସହିତ ଉତ୍ସମାନରେ
ସଠାତ ହେଲେ କେତେବେଳେ କଥାକୁଟି ପାଇଁ ବେଳତାବାଟ
କୁରମାନୀ ବିଚ ଫୁଲାକାର ପଦ ପରିପଦ୍ଧତି ସମ୍ମର୍ମିତ
ମାତ୍ରାକାରୀ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲା । ଯୁଦ୍ଧକାଳ ଏହି ପାତା
କିମ୍ବା ପରିପଦ୍ଧତି ଏହାର ହିତ ପୋତାଥିବ ଏହି ଶିଖ କବି
ପାଇଁ ଏହା କେତେବେଳେ ଦିନରେ ? କଥାକୁଟି କହୁଥାର
କଥାକୁଟି କଥାକୁଟି ପରିପଦ୍ଧତି ସମ୍ମର୍ମିତ ଏହି ଶିଖ
ମୁଢ଼ିବୁଟ ପରିପଦ୍ଧତିରେ ଦୂର୍ମାତ୍ର ହିନ୍ଦାଜି ହେବୁ ।
ବିଶ୍ଵର କେତେବେଳେ ପାତାକୁ ତୁମଠାରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
କଥାକୁଟି ହେବୁ ।

ପ୍ରତିମିଳିତ ସାହେବ ଦୂଷନ୍ତର କରିବିଲୁ ଏକାଶରୀତ
ହୋଇଥାଏଥା ଡେଶ ଓ ବେଳେ ଏକ ଦୂଷନ୍ତର ଏହି ।
ଦୂଷନ୍ତର କୁତୁ କାହା ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରମାଣିତ
କୁତୁ କାହାର କରିବି ବେଳେ ଏକାଶ ଏହି
ହୋଇଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧାରେ ପଦମାଣିପଦ ଏହି ବାନ୍ଦାମୁଖୀରେ କରିବା
ପରିପାଳନ କରିବାର ପରିପାଳନ ଅଛି କିମ୍ବା ପାତ୍ରରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
ଯାଏ କିମ୍ବା କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ

ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଇକେ ଅଗ୍ନାମା ଦିଲ୍ଲୀର ମାନ ଠାର
ଦିଲ୍ଲୀର ହିନ୍ଦୁର ମାନ ଠାର ଏଣ୍ ପରିଷର ଦିଲ୍ଲୀର
କାର କହିବିର ସଥାତ ଅଛି ଅଛି । ଏଠା ଅଦାଳର
ଅର୍ଥ ଦିଲ୍ଲୀର ମାନ ଠାର ଏହୁ ହବ ହବ ।

କେବୁଦ୍ଧିତାରେ ଏହି କୁଠା ପାଇବାର ଜ୍ଞାନମନ୍ୟ ନିଷ୍ଠା
ଓ ଦୋଷ ସାଥୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛି ଏହି । ଯେଠାରେ ଏହି ଚାଲ
କରୁ ଗେବା ହୋଇ ଏବା କୁଠା (ମୁହାର) ଖୋଲି ସବାର
ଉପର କରେ । ନିଃ କୁଠାର ନାର ମା ୧୯ ଶିଖରେ ସେ
ଏହି ପୋତା ହୋଇ ଏବା ହଳ୍ଡ ସବୁ କରି ଏହି ବାହାର
କରି ଜୀବନ କରୁ ଥିଲାର ଦେଖି ଯିଶବ୍ଦ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦ୍ଵାରା
ନୂତନ କୁଠା କୁଠା ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ କମ୍ପନ୍ତରେ
ନିଯମୀ ଦୟା ପାଇବାର ପରିବଳନରେ ଆହୁତି ଓ ୨୫୫
ମରେ ନାୟକ ସାହାରର ଦୟାଙ୍କ ହୋଇ ଦେ ।—
ଏହେତୁ ମନ୍ତ୍ରର କରନ କରେ ନାହିଁ କେଇଶାହାର
ନିଷ୍ଠା ସାହାର ।

କବତ୍ର ପାଦକ କୁଳ ଓ ହେମଜ ଶିଖପାଦେବନା
କେ ଭବତବନ୍ଦ ଉଦ୍‌ଧରା ଦେଇବ ଅନ୍ତର୍ଗତୀ ବନ୍ଦିବ
କାରଣ କୋର୍ତ୍ତମନ୍ଦିର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିଷ୍ଠକ ଦୋଷ ଘସୁପବାର
ସେଇ ମେଲେ ହେବା !

ଦୟକେ ଦୟାକେ—ଦୟାମ୍ଭୁତ ପେକଳ ଯୁଦ୍ଧ ଦିବକା
ପ୍ରଥରେ ହନ୍ତେପ୍ରେସ ଏକ ଲୋକ ଯାଇଁ ପାଠେମେହରୁ
ପ୍ରମାଣିତ ଦୋଷ ହାତର ଲେଖି ଅଛିଲା । ଦର୍ଶମେଣ
ଚନ୍ଦ୍ରକ ପ୍ରଦେଶୀୟ ହେଲେ କଥେ ଦେଶୀୟ ଦେବ ଦୟାତ୍
ଦୟାକାର ହେଲା କଥି ଅଛିଲା । — ନାହା !

ରଖି ଆଜି କମଳଙ୍କ ଲେଖି ଏହାରେ ବନ୍ଦରସ୍ତୁର
କେବେ ମେଚେଟାରିବ ପୂର୍ବକରଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି ଏବା
କେବେ ଏହା କରିବ କାହାର ଫଳାର ନିଷ୍ଠାର କୁଞ୍ଚିତ
ମୁଦ୍ରାର ଉପାର୍ଥିତ କରି ଦୋଷ ଦେଖାଇଲାମନ୍ତର ମଧ୍ୟ କରି
ଏବେ ଯେବେଳେ ମୁକ୍ତ ପାହାର କରିଲେ । ଅବଳମ୍ବାନେ
କିମ୍ବା ଦୋଷ ଦେଖି ପଢ଼ି କରିବାର ବିଷ ବନ୍ଦର
ବେମାନଙ୍କ କରିବେବା କାରଣ ଧାରିବ ଉପରସ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କରିବେ । କିନ୍ତୁ ପରିଷକ ଲଭାବକ ପରମର୍ପ ମନ୍ଦରେ ଦୂରରେ
ଦୂରର କାହାର କରିଲେ ଏବଂ ସହିତ ଆଜି ହୋଇ
ଯେବେବେ ପ୍ରତିବ କରିଲେ । ଅବଳମ୍ବାନେ କାହା କିମ୍ବା
ପରମର୍ପ ଅବେଳାର କରିଲେ ମଧ୍ୟ କାହାର ଅଧିକାର ନ ଆବା
କି କେ କୁଞ୍ଚିତରେ କରିବ ବୁଦ୍ଧାର ହେଲା । କରିଲାମ
କାହାରେ ଏହା ବୁଦ୍ଧାର ହେଲା ଏହି ଏହି କୁଞ୍ଚିତ
କାହାର ହେଲା କାହାର । — ଶିଖି କାହାର !

କାହାରେବଳାକୁ ପଠନମାର ଗା ୧୯ ଦିନରେ ଆମେ
ତାଙ୍କ ପାରିଲାକୁ ପ୍ରଥମ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାରିଲାକୁ
ପଠନମ କରିପାରିବୁ ଯେବେଳେ ପାରିଲାକୁ ଶୀଘ୍ର ବସନ୍ତ
ଦେଖା ପାରିବ ଅଛିବାର କବି ଥିଲା ଅପରିଚିତରେ ପୌର୍ଣ୍ଣ
ପୂର୍ବ ଦେହାର ଅଛନ୍ତି ।

କୁଟୁମ୍ବରେ କିମ୍ବାଲ୍ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ କିମ୍ ମାତ୍ର କହିଥୁବେ
କିମ୍ ବେଶାଦି ମାତ୍ର ସମାଜରେ ପେନୋବ୍ସ ନିର୍ମିତ ପୁଣ୍ୟ
ବେଶକୁ ଦେଖାଏ ବେଶର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ର ଅଧି ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜାତୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ହେ କହା ଅମୂଳକ ଅଟେ । କହିବେବେ କଷ୍ଟଃ
ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମିତ ସମାଜ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଚ୍ଛାନ୍ତରକାରୀର କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଦେଖିଲୁଛି ଆଶ୍ରମରେ
ଏହି ପଦ ଦେଇ ହେଉ ଥିଲା । ଉତ୍ସମ୍ପଦରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଥାଏ,

ଦାହାର କୁଳ କରିବାରେ ସ୍ଵର୍ଗମାନେ ମୁଣ୍ଡବୋଲି ଦୂରି
କାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରଇ, ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରିମାଣେ ମହି
କାଳରେ ପିଲିଲ ମହିଜିମାନେ ଦୂର ର ମୁଣ୍ଡ ବଳିବି
ଦିଅର, ପରେ କୌତୁକ ଉପରୁକୁ ତାଳ କେବଳ ମାତ୍ର କୁଳି
ବଳିବି । ତାତୀର ଆବେଦ ଧାରିଗମନକର କେବେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପାଇବ । ତାତୀରଙ୍କ କୁଳର ନ ପ୍ରତିବନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ

ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ହେବାୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ଦେଇଲ ଅଧ୍ୟେ-
ମାଳେ ଘୋର ଜିକାର କାହିଁ ମନେ ବର୍ତ୍ତା । କିମ୍ବାକେ ଏହି
ଭବ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ହାତ୍ ; ସେଠାରେ ଶୁଭ୍ୟତା କୌକା ଶୁଳକ
ଦେଇବୁ, ମନ୍ଦୀରପ ତୋହାକ ଦବରି, ସାମାଜିକ ପ୍ରସରାୟ
ବିନାରବାରେ ପରମାନ ନିଶ୍ଚା ହାତ୍ । କିମ୍ବାକେ କଥେ ପ
ଖାନ ଖଳ ଉଚ୍ଛିତକରନ୍ତି ଆହୁର ନେହାୟ କବନ୍ତି
ତାହାକର କାନ ଗୁଡ଼କ କିମ । ଗାନ୍ଧାରେ ଯାହା କୁଏ ହାତ୍ ।
ଅନ୍ତରକ ଯେବ ବେହ ଜୀବନରେ ଜାନନ୍ତିମନ୍ତି କରନ୍ତି,
ଯକ୍ଷମ ମୟ ଜୀବନ ହେ ।

ଦୟାକର ହୃଦୟର ପଦ୍ମନାଭ ଲକ୍ଷ୍ମିଯତ୍ତର ଶତାନନ୍ଦ
ହୃଦୟ ପଦ୍ମତ୍ତର ପଠା ମାତ୍ର ଥିଲା । ସେମାନେ ବନ୍ଦରର
ଜୀବନାଳୀ ଉପରେ ଅନୁଭୂତି ହୋଇ ଦେଇଲୁ ତେଣୁ ଅଛି-
ବାର ଅନୁଭୂତି ମୁହଁଲେ । ପାଞ୍ଚ ମଝର ଦେଖିବାର
ପାତେବମାନଙ୍କର ଦେଖିଯାଇଛି ବାବନ୍ଦେବାର ଅଛି-
ମୋହିବ ସେମାନେ ହେଉ ।

ଭରତପୁର କାନ୍ଦୁ ପାଦମୋହନ ମୁଣ୍ଡାପାଖ-ଦିଲ୍
ବଦଳଙ୍ଗ ନବୀପାତାର ଦୁଇତାର ପାଦକ ଶାକରେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
ଦେଶଭୂଷା ଦେବାକୁ ଦେବାକୁ ସେ ହେଉଥିରେ ଏକବାରା
ପଦ କରୁଥିଲୁ ଅଧିକାର କରିପାରିଛି । ମୁଣ୍ଡାପାଖ ମାତ୍ର ମୋ
ହିନ୍ଦୁମୁଣ୍ଡାପାଖ ଏହି ପଦକର ପାଇଲା କେବେ ?

କୁଟୀରେ ତଥା ମୀହିମାଳ ଦେନାରୀ ପାଇଁ କିମ୍ବା
କୁଠା ଉତ୍ତରଦିଲିଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟାଯେ ଦ୍ୱାରିମାଳକ ମୁଣ୍ଡର
“ଦରବୋଜୁଳୀ” ସମୀତକଳ ଦିବାରୀ ମହା ଅଭିଭାବ
ହୋଇ ଅନେକାଜେ ସ୍ଵର୍ଗକାନ୍ତି ମୁଣ୍ଡ ଦେଖୁ । କୁଠା-
କୁଠା ଅର୍ପଣା ଘର ।

ବାଲୀରାଜରେ ଦାନଗାନରେ ଏହି କଣ୍ଠମାଳ ଦ୍ୱାରା
ଶୀମାରତ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ବାଲୀରାଜର ଦାନାର ପ୍ରଥମାଳର
ସେଇ ଦୁଇନ ଦୂରତ୍ତ ହରାଇଛି ଦୋଷାତ୍ମକ । ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ
ପ୍ରଥମ ସବୁ ଚରଣ ନିରାପଦ ମୋଦିଦିମା ତେବେବେ । ବରସୁ
ପରାହ୍ତ ବରତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକରଣ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେଖିବ ସାହେବ ଦାନାରାଜର ଦିନିତ୍ତାବିଷେକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ବିଭିନ୍ନ ସାର ସାକ୍ଷରମାନେହୁଁ ଦାନାର ପ୍ରଭୃତି ଅଧିକାରୀ ।
ଦୁଇର ସାହେବ ଫେର୍ର ସୁନ୍ଦର ଦାନା ଅକଳିତ ହେଲେ
ଦାନା ଜାରିବାରେ ସାକ୍ଷରମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବରନ ଦାନା
ଦିଇ ଦେଇବାରୁ ଉତ୍ସବମନ୍ଦିର ପଥ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ରହ
ଥାଏନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତକଥା ।
ପ୍ରେରିତକଥା ମରାନ୍ତର କମିତି ଆମ୍ବେମା-
କେ ଦାୟୀ ନୋହିଁ ।

ମାର୍ଗବିଦୀ

ଶ୍ରୀମତୁ କୃତ୍ତବ୍ୟାପିଦା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଶ
ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟୁ ?

ଗତ ୧୭ ଡିସେମ୍ବର ଶକ୍ତିକାର ସକାଳେ
ବାହଁର 'ନାହଁ' ଦୋର ଯାଇଥିବୁ ? ଏଥର
କାହାର ଚକ୍ରାଜିତରମାନଙ୍କର ଅନୁଭୂତି, ନା
ଅପଣଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ? କିମ୍ବା ଜିଟରଙ୍କର ଅନୁ-
ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲେ ତାଏ ଦୁଇଠା କି ଆରେ
ହୋଇଥିଲୁ, ଦୂରଦେଶୀକର ସକାଳେ ହୁଅନ୍ତା
ଲାହଁ । ଏଥର ଅନୁମାନ ଅପଣଙ୍କ ଅଜ୍ଞାରୁ ଏଷ-
ର ହୋଇଥିଲୁ । ତେବେ ଅଥବା କିମ୍ବା ପାତି-
କାର ବାଲ୍ୟବିଷ୍ଵାସର ଯୌବନାବଣ୍ଟା ଦେବା-
ର ଦେଖି ବାଲ୍ୟବିଷ୍ଵାସର କିମ୍ବା 'ନାହଁ' ରହ-
ଇ ଚନ୍ଦ୍ରମୃତକ କାହିଁଯାଇଲେ ? ନା ବିଷ୍ଣୁ
ଦିନ ପୂର୍ବରେ ସମ୍ବନ୍ଧବାହାରେ ପ୍ରତାଣିଷ୍ଠି
ଦ୍ୱାକରଣାନ୍ୟରେ ବିକନ୍ତ ହୋଇ ବା ଅ-
ନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟାକରଣାନ୍ୟ ହିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠି
ବାରଣ ଦେଖି ଏହେଫଳର ଦୁଃଖଶୋଷନ
କରିବା ଦେଲେ, ତାହା ଅନୁମତିଦୂଷକ
ପ୍ରବାସ କରିବାହାର ମୋହୋର ଏବଂ ମୋ-
ହେପର ଅଛେବଳର ତିରଦିନର ଦୁଃଖ ଦୂର
କରିବା ଦେବେ । କାହାର ଅମ୍ବେମାନେ ଏହ-
ର ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ କେତୋଟି ଅନୁମାନିକ
କରି ଅର୍ଥାତ୍ କଣ୍ଠ ମାତ୍ରରେ ସିକର୍ତ୍ତ୍ବିଦ୍ଧ କୋଣ୍ଠ
ବିକାଶରେ ସିକର୍ତ୍ତ୍ବିଦ୍ଧ ଏବଂ ମଧ୍ୟ-
ଗେ ବା ପ୍ରାକ୍ତରେ ଅନୁମାନିକ ଉଚିତର ତୁମନ୍ତି ।
ଅତେବଂ ଧେତୁମର ପ୍ରୋକ୍ତ ଅନୁମାନିକ
ଦୃଢ଼ିଦୟ ଅବସରେ ହୁଅବେ ଯୁଦ୍ଧ ଉପରେତୁ
ନାନାନାମେହି ହର୍ଷ ଅନୁମାନିକ ଉଚିତର ତୁମନ୍ତି
ଖୋରାକେ କରିବାରଙ୍କରେ କନ୍ଦିତନ୍ତୁ ଦିଅ-
ଯାଏ । ଯେବେ ବୋଲାନ୍ତି ଧରି ଅବସରେ
ଅନୁମାନିକ ବର୍ତ୍ତ ସିଲେ ଶେଷ ନାନାନାମେହି
ଦୃଢ଼ି ଅନୁମାନିକ ହୋଇ ଉଚିତର ଦେବ,
ଦେବେ ଯେବେ ଶବାଦରେ ଏଥିର ଦୃଢ଼ି ଦ୍ୱାରା
ଧେତୁମର କାହଁର ଅନୁମାନିକ ହେଉ ନ ଯିବା ମୁହଁ
କେବଳ କାହଁର ନାନାନାମେହି ହେବ । ପୁନଃବିଶେଷ ଧ୍ୟାନରେ—କାହଁ, ଲାହଁ, କୋନ୍ତା,

ଗୋଟି; କେଉ, କେଉଁ; କଥ, କଥ; କଥ,
କଥ; ମାତ୍ର, ମାତ୍ର; ଉତ୍ତରାତି ସ୍ଵରରେ କ
ଗୋମାଳ ଦାନବଙ୍କ ସମୁଦ୍ରନା ନାହିଁ ? ଏହି
କେଉଗୁ ଛାଲାପାଇଛି ବ୍ୟଲିମାନେ ଛାଲା-
ପାଇବ ବୁଝି କର କହିର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ
ମନିଷୀ ଦେଖି ଠାରେ ଉନ୍ନତକର ବ୍ୟକ୍ତକର
କରାଯାଇନ୍ତି ତାହା ନିରାପଦ ବା ଆଶିଶବ୍ଦି
ନାହିଁ । ଏପରି ଅକ୍ଷୟାରେ ଅଛି ପରିଚ୍ଯନ୍ତ ଜୀ-
ଣିର ଓ ମୁଦ୍ରା ସ୍ଵରାତି ବାଣୀ ଆହିଁ । ନାହିଁ
ମୁଦ୍ରନରେ ଉତ୍ତରାତି କର ଦରକାରୁ ବା-
ହିଁ କି ଦେବାଳୀ ଦେବ ।

୨୭ । ଟଙ୍କା } କର୍ମପତ୍ର
କର୍ମକା } କର୍ମପତ୍ର

ଯେବେ କୁହା କରିବାରେ ମହାନାନ୍ଦର କଞ୍ଚାର ଉପରେ
ଏହି ଧରଣରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ହୃଦୟରେ ଏହିମାତ୍ରର
କାହାରେ ଯଜନଦାର କଥାଲେ ଯୁଗ କାହାରେ ତୋହିଦ ଧରୁ
ଦେଖି ତେବେ ସାର କାହିଁ ଏହି ଶାକାନାନ୍ଦରଙ୍ଗରେ ଯେଉଁ
ଏହି ମାନନ୍ଦ ମନାର ମହାନ ଦୟା ଦେଇବ କରନାକ
ଦୂରରେ କରିଯାଇଛି ଦେଇବ ତମ ଦୂର ଲ ବିଦେଶର
ଅଳ୍ପ ବନ୍ଦିବେଳୀ ମୁକୁତର ଦଷ୍ଟ ମୋଦସାର ନ ପାଇବେ—
ଯାଇବାରେ

ମୋହନ

ମୁହାମ ସହର କହାରଙ୍କ ଗନ୍ଧାରିଦ୍ୱାରା
ଏହି ବାଠଧୋଜୀ ଲମ୍ବାର ବିକଟକତ୍ତ୍ଵୀ ।
ଅତେବେ ପଥ୍ରକ ଏଠାରେ ଥାଣି ପ୍ରଦୂର ହଇଛି ।
ବିଶେଷତଃ ଯାଥାର ପାରାନ୍ତର ତାର୍କିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାଚୀ ନିମ୍ନାସ କାଳ ଦୃଷ୍ଟି କଲାରେ ବାଠପେ ତା
କ୍ରିଯାପ୍ରକାର ହେବାରୁ, ଲାଗି ହୋଇ
ଅଧିକାରୀ ମନ୍ଦିରମୁକ୍ତ ହିଁତ୍ତ ଶାନ୍ତରେ ଉତ୍ସବ
କମ୍ପା ଦର୍ଶନ ବର୍ଷା କେବେ ଗାଁ ଫଳ ପରି
ହୋଇ ବନ୍ଦିବାରୁ ଦୃଷ୍ଟି । ତିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ତରବେ ଜଣେ ମୁହଁନାମର ଘୋଷଣେ ବିମାନ
ଗୋଦାମ ଅଛି । ଗୋ ମଧ୍ୟଧାତ ଚର୍ଦ୍ଦିରୁ ଲେମ
ହଜାରବା ଉପରେ କମ୍ପା ପ୍ରଦୂରେ କଲାପନ୍ତି
ହେ ସାଧ ଦିଲ ଅର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଏହାର କମାରରେ,
ଅତେ ଯେହି କମାରବୁଝୁ ଗୋଦାମ ପଞ୍ଚଶିଲ-
ରେ ଶୁଅବନାରୁ ଦୃଷ୍ଟି, କହା ତମଜୀ ଅମରା
ଲ ହେଲେ ଏହାରେ ଶୁଣେ । ଆୟ ପଢି-
ଦିଲ ଏହାପରି ହାତର ।

କମଳା ଏହି କୁଟୀ ଦେବା ସମୟରେ କେତେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥିବ ହୁଏ, ତାହା କାହୁରାବେଳେ
କେତେ ଦେବା ତତ୍ତ୍ଵଗତୁତ୍ତରେ ପୃଷ୍ଠା ବନ୍ଦ
ହେବ। ଏହାର ଅଧିକ ଏହେ କୁଟୀ ଯେ—
କୁଟୀ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହୁରାବେଳେ କୁଟୀଶାଖ ରସ୍ତା

ରେ ଯିଥା ସ୍ଵର୍ଗା ସତ୍ତବାଜଳ ମହାମ ସଦର
ଠାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧଶାଖ ଢାର ଅର୍ଦ୍ଧନୀ ଲାକରେ
ଲୁଗା ଦେଇ ଯିବାକୁ ହୁଏ । ଏ ହେଉ ମହାମ
ସଦର କଙ୍ଗାର ଅଛନ୍ତି, ଦୂରକ୍ଷୟରୁ ଥାଇଲେଣେ
ପଡ଼ିଲା ପତନ ବୃକ୍ଷଗାଢ଼ରେ କଙ୍ଗାରଙ୍କ ଦୂର-
କରେ ଧୂରତ୍ତେ; ସୁତ୍ରଙ୍କ ଥରିଯୁ କେବଳପାହା
ପଥକମାନଙ୍କୁ ଚାନ୍ଦଶାହ ଦେହମୁଳ ଫଳାଗ
ବରଗାନ୍ତି ହୁଏ । ଏଣୁ ଉତ୍ସମରୁଥେ ମୁଧରୁ-
ଆ ଲବ ହୋଇ କି ଆହାରରୁ ଦେବେତ
ହୋବାକଥାର ଖୋରୁ ଏବଂ ଶୁଣି ଅନାମଳ
ପ୍ରାକ୍ତର ହୋବାନ ପ୍ରାତିର ନେବେଣି ।

କର୍ମବଳୀ ଯାଇଲୁକ ପଞ୍ଚମାନଙ୍କ ଜାଇଲୁ
ଏହାରେ ଗୋଟିଏ ପାନ୍ଦୁମାଳା ଅଛି । ଏଥରେ
କୌଣସି ଫଳୁକ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ କହ ପାରେ
ନାହିଁ । ପ୍ରୋତ୍ସୂରୀ ଶୋଭାମନ୍ଦର ବାଠାରୁ ଅନ୍ଧମୁ
ଦୂରରେ (ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ପାଞ୍ଚମତ ହସ୍ତ) ସୁବାନ୍ତ
ଏହି ପାନ୍ଦୁମାଳା ଦିନରୂପକ ଅବର୍ମଣ୍ଣ ଦୋର
ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଏହି ଛନ୍ଦିତପୁ ଶାକ ଖାତୁ ପାରି
ଅଧିକଦିନରୂ ଆଶ୍ରୟ ଦୟା କରିବାକୁ
ଦେବୁ ଅଛି । ଏବାଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଲେବମାନ-
କରିଶାସ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵ ହେବାର ବଳକଣ୍ଠ ସମ୍ମାନରୀ
ଜହାନ ହାତଧ୍ୟକ୍ଷକ କରୁଥିବାକାଳର ଏ
ପରି ଏହିଙ୍କୁ କି ଧୂରନ୍ତି କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭ ଦୂର
ଗୋଟିଏ ଆରା ନାହିଁ । ପରିଧେଷରେ ପ୍ରାଦୂଳା
ଯେ ଅମୁମାନଙ୍କର ମହି ମହିମ କଲେବୁର
ଧାରେ ଏଥର କୌଣସି ସୁରମ୍ଭୁ ଦିବିବା
ଦେବେ ହୁଏ ।

୨୬.୩୮୯- } ଶିଥାରେ କୁଳାଶ ହେଲା ।

ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧରେ କଥାର ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ହେଠାରେ
ତଥାରେ ଜ ଗୋଲେ ମାଛଟୁଟେ ଆଶ୍ରମର କଥାରେ
ଏହି ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧର ପାର୍ଶ୍ଵ କଥାରେ ।

To THE EDITOR OF UTICA DIVIDER,
Sir,

The Government resolution on the report of the Sanitary Commissioner for Bengal is out, and many of your readers have, no doubt, read it. I have gone over the Resolution with some care. Certain facts therein about Orissa appear to me worthy of attention.

Cholera and Small-pox are the two scourges of Humanity. Let us take them one by one. Among the

few districts of heaviest mortality from cholera we find Balasore (2·12) and Cuttack (1·95). Is this not alarming? Had Pooree suffered heavily, there would have been an excuse, the influx of pilgrims—of worn filthy ill-fed diseased pilgrims. But no, the case is not so. Owing to the happy sanitary arrangements, districts which are farther from the temple of Jagannath and Bhuvaneswar have been the greater sufferers. Some world say, perhaps there has occurred a general epidemic of cholera all over Bengal, and they have suffered along with the rest. Very well; what does the report say . . .

"Unhka the year 1862, the most prevalent feature in the registered mortality from cholera is its decrease in both urban and rural circles."

Only nine districts of this vast Presidency of Bengal have been unfortunate to find a place by the side of Katak and Bahadur, and in some of them owing to exceptional causes

Thus much with regard. Let us turn to small-pox. The report begins

"Small-pox played a comparatively small part during the year under review.....with the exception of the years 1876 and 1877.....the mortality from small-pox in 1883 was lower than that of the preceding decade."

We flatter ourselves Katak has shared in this general immunity from the disease; on looking to the resolution we find:—

"The districts which suffered most (from small-pox) were Outback (1,570), Pooree (841), Chumpanam and My-mensing."

No further comment is needed. Only four districts have suffered most throughout the whole of Bengal, Behar and Orissa and the largest number of deaths is recorded against Cuttack. What a proud position!

The matter is not, however, one of jest, but of serious alarm. Thousands of people died last year, and little steps were taken. Thousands of